

Eiropas Savienības

L 334

Oficiālais Vēstnesis

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 17. decembris

Satur

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 7

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1177/2010

(2010. gada 24. novembris)

par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu un 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības rīcībai jūras un iekšzemes ūdensceļu transporta nozarē vajadzētu būt vērstai arī uz to, lai nodrošinātu pasažieriem augsta līmeņa aizsardzību, kas ir salīdzināma ar citiem transporta veidiem. Turklāt vajadzētu ņemt vērā arī patērētāju aizsardzības prasības kopumā.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 89. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa nostāja (OV C 184 E, 8.7.2010., 293. lpp.), Padomes 2010. gada 11. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 122 E, 11.5.2010., 19. lpp.), Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 11. oktobra lēmums.

- (2) Ņemot vērā to, ka jūras un iekšzemes ūdensceļu transporta pasažieris ir pārvadājuma līguma vājākā puse, visiem šādiem pasažieriem būtu jānodrošina minimālais aizsardzības līmenis. Nekam nevajadzētu traucēt pārvadātājiem piedāvāt pasažieriem līguma nosacījumus, kas ir izdevīgāki nekā šajā regulā paredzētie nosacījumi. Tajā pašā laikā šīs regulas mērķis nav iejaukties uzņēmēju komercattiecībās saistībā ar preču pārvadājumiem. Jo īpaši nolīgumus starp autopārvadātāju un pārvadātāju nevajadzētu uzskatīt par pārvadājuma līgumiem šīs regulas izpratnē, un tādēļ saskaņā ar šo regulu ar tiem nevajadzētu dot autopārvadātājam vai tā darbiniekiem tiesības saņemt kompensāciju kavējumu gadījumā.

- (3) Pasažieru aizsardzībai vajadzētu attiekties ne vien uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, ko pasažieriem sniedz starp ostām, kuras atrodas dalībvalstu teritorijā, bet arī uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, ko pasažieriem sniedz starp šādām ostām un ostām, kuras atrodas ārpus dalībvalstu teritorijas, ņemot vērā iespējamu konkurences kropļojumu risku pasažieru pārvadājumu tirgū. Tādēļ terminam "Savienības pārvadātājs" šajā regulā vajadzētu būt pēc iespējas plaši interpretētam, tomēr neietekmējot citus Savienības tiesību aktus, piemēram, Padomes Regulu (EEK) Nr. 4056/86 (1986. gada 22. decembris), ar ko paredz sāki izstrādātus noteikumus par to, kā Līguma 85. un 86. pantu piemērot attiecībā uz jūras transportu ⁽³⁾, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 3577/92 (1992. gada 7. decembris), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ OV L 378, 31.12.1986., 4. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

- (4) Jūras un iekšzemes ūdensceļu pasažieru pārvadājumu pakalpojumu iekšējam tirgum būtu jāsniedz iedzīvotājiem vispārējs labums. Tādēļ personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas radušās invaliditātes, vecuma vai kādu citu faktoru dēļ, būtu jānodrošina tādas iespējas izmantot pasažieru pārvadājumu pakalpojumus un kruīzus, kas ir līdzvērtīgas pārējo iedzīvotāju iespējām. Personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir tādas pašas tiesības saistībā ar brīvu pārvietošanos, brīvu izvēli un nediskriminēšanu kā visiem pārējiem iedzīvotājiem.
- (5) Dalībvalstīm vajadzētu popularizēt sabiedriskā transporta un komplekso biļešu izmantošanu, lai optimizētu dažādu transporta veidu izmantošanu un operatoru savstarpēju savietojamību.
- (6) Ievērojot 9. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, un lai personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu izmantot jūras un iekšzemes ūdensceļu transportu tāpat kā citi iedzīvotāji, būtu jāparedz noteikumi par nediskriminēšanu un palīdzību ceļojuma laikā. Tādēļ šīs personas būtu jāpārvadā un nedrīkstētu atteikties tās pārvadāt, izņemot tādu iemeslu dēļ, kuru pamatā ir drošības apsvērumi un kurus noteikušas kompetentas iestādes. Viņiem vajadzētu būt tiesībām saņemt palīdzību ostās un uz pasažieru kuģiem. Ņemot vērā sociālās integrācijas aspektus, šīm personām vajadzētu saņemt atbalstu bez maksas. Pārvadātājiem būtu jāizstrādā piekļuves nosacījumi, vēlams, izmantojot Eiropas standartizācijas sistēmu.
- (7) Lemjot par jaunu ostu vai termināļu plānojumu, kā arī veicot pārbūvi, šo iestāžu atbildīgajām struktūrām būtu jāņem vērā vajadzības, kādas ir personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, jo īpaši attiecībā uz pieejamību, veltot īpašu vērību prasībām, kas izriet no principa "pieejams visiem". Pārvadātājiem būtu jāņem vērā šādas vajadzības, pieņemot lēmumus par jaunu un nesen uzlabotu pasažieru kuģu plānojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/45/EK (2009. gada 6. maijs) par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem ⁽²⁾.
- (8) Ostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām cita starpā būtu jāpalīdz nokļūt no noteiktas ierašanās vietas ostā līdz pasažieru kuģim un no pasažieru kuģa līdz noteiktai vietai, no kuras šī persona atstāj ostu, ietverot iekāpšanu un izkāpšanu.
- (9) Organizējot palīdzības nodrošināšanu personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un apmācot darbiniekus, pārvadātājiem vajadzētu sadarboties ar reprezentatīvām organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Šajā darbā viņiem vajadzētu arī ņemt vērā Starptautisko jūrnieku apmācību, diplomēšanas un sardzes pildīšanas standartu konvenciju un kodeksu, kā arī Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) Ieteikumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai atbilstu vecāku cilvēku un personu ar invaliditāti vajadzībām.
- (10) Noteikumiem, kas attiecas uz tādu personu iekāpšanu, kurām ir invaliditāte vai ierobežotas pārvietošanās spējas, nevajadzētu skart vispārējos pasažieru iekāpšanai piemērojamos noteikumus, kas noteikti ar spēkā esošiem starptautiskiem, Savienības un valstu noteikumiem.
- (11) Savienības tiesību aktos par pasažieru tiesībām būtu jāņem vērā pasažieru, bet jo īpaši invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības izmantot dažādus transporta veidus un netraucēti tos nomainīt, ņemot vērā piemērojamos kuģu ekspluatācijas drošības noteikumus.
- (12) Pasažieriem vajadzētu būt pienācīgi informētiem jebkura pasažieru pārvadājumu pakalpojuma vai kruīza atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā. Minētajai informācijai būtu jāpalīdz pasažieriem veikt vajadzīgos pasākumus un vajadzības gadījumā iegūt papildu informāciju par alternatīviem maršrutiem.
- (13) Pasažieriem radītās neērtības saistībā ar viņu ceļojuma atcelšanu vai ilgu aizkavēšanos būtu jāsamazina. Šajā sakarā būtu pienācīgi jārūpējas par pasažieriem, un tiem vajadzētu būt iespējai atcelt savu ceļojumu un saņemt biļešu cenas atmaksu vai mainīt maršrutu saskaņā ar apmierinošiem nosacījumiem. Pasažieriem piemēroti izmitināšanas apstākļi ne vienmēr nozīmē viesnīcu, bet var būt arī jebkuras citas piemērotas telpas, jo īpaši atkarībā no katras konkrētās situācijas, pasažieru transportlīdzekļiem un kuģa īpašībām. Šajā sakarā un attiecīgi pamatotos ārkārtas un steidzamos apstākļos pārvadātājiem vajadzētu spēt pilnībā izmantot pieejamās attiecīgās telpas, šajā ziņā sadarbojoties ar civilajām iestādēm.

⁽¹⁾ OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 163, 25.6.2009., 1. lpp.

- (14) Pārvadātājiem būtu jāizmaksā pasažieriem kompensācija pasažieru pārvadājumu atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā, pamatojoties uz procentuālu daļu no biļetes cenas, izņemot gadījumus, kad atcelšana vai aizkavēšanās notiek tādu laika apstākļu dēļ, kuri apdraud drošu kuģa ekspluatāciju, vai ārkārtējos apstākļos, no kuriem nevarētu izvairīties pat tad, ja veiktu visus iespējamus pasākumus.
- (15) Saskaņā ar vispārpieņemtiem principiem, pārvadātājiem būtu jāpierāda, ka atcelšanu vai kavēšanos izraisījuši šādi laika apstākļi vai ārkārtas apstākļi.
- (16) Par tādiem laika apstākļiem, kuri apdraud drošu kuģa ekspluatāciju, būtu jāuzskata spēcīgs vējš, vētra, spēcīga strauze, ar apledošanu saistīti sarežģījumi un īpaši augsts vai zems ūdens līmenis, viesuļvētras, tornado un plūdi; šis uzskaitījums nav visaptverošs.
- (17) Par ārkārtas apstākļiem būtu jāuzskata dabas katastrofas, piemēram, ugunsgrēki un zemestrīces, teroristu uzbrukumi, kari un bruņoti militāri vai civili konflikti, sacelšanās, militāra vai nelikumīga konfiskācija, konflikti starp darba devējiem un darba ņēmējiem, slimu, ievainotu vai mirušu personu nogādāšana krastā, meklēšanas un glābšanas operācijas jūrā vai iekšzemes ūdensceļos, vides aizsardzības pasākumi, satiksmes pārraudzības lēmumi, ko pieņem satiksmes vadības struktūras vai ostas iestādes, vai kompetentu iestāžu lēmumi attiecībā uz sabiedrisko kārtību un drošību, kā arī lai apmierinātu neatliekamas transporta vajadzības; šis uzskaitījums nav visaptverošs.
- (18) Iesaistoties ieinteresētajām personām, speciālistu apvienībām un apvienībām, kas pārstāv patērētājus, pasažierus, personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, pārvadātājiem būtu jāsadarbojas, lai pieņemtu valstu vai Eiropas līmeņa pasākumus nolūkā uzlabot pasažieriem piedāvāto aprūpi un palīdzību, kad vien viņu ceļojums tiek pārtraukts, jo īpaši ilgās aizkavēšanās vai ceļojuma atcelšanas gadījumā. Par šiem pasākumiem būtu jāinformē valstu izpildstrukturās.
- (19) Eiropas Savienības Tiesa jau ir lēmusi, ka uz problēmām, kuru rezultātā pārvadājums tiek aizkavēts vai atcelts, ārkārtēju apstākļu jēdzienu var attiecināt tikai tad mērā, ciktāl to cēlonis ir notikumi, kuri nav raksturīgi attiecīgā pārvadātāja normālai darbībai un pār kuriem tam nav faktiskas kontroles. Būtu jāatzīmē, ka pārvadātājs patiešām nevar faktiski kontrolēt laika apstākļus, kas apdraud kuģa drošu darbību.
- (20) Šai regulai nebūtu jāietekmē pasažieru tiesības, kas noteiktas ar Padomes Direktīvu 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽¹⁾. Šī regula nebūtu jāpiemēro, ja kompleksais ceļojums tiek atcelts nevis pasažieru pārvadājumu pakalpojuma vai kruīza atcelšanas, bet citu iemeslu dēļ.
- (21) Pasažieriem, saņemot informāciju visiem pieejamā formātā, vajadzētu būt pilnīgi informētiem par savām tiesībām, kas noteiktas šajā regulā, tā, lai tie varētu efektīvi izmantot šīs tiesības. Pasažieru tiesībām būtu jāietver informācijas saņemšana attiecībā uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumu vai kruīzu pirms brauciena un tā laikā. Visai būtiskajai informācijai, kas tiek sniegta pasažieriem, vajadzētu tikt nodrošinātai arī formātos, kas pieejami personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ar tādiem pieejamiem formātiem, kas ļautu pasažieriem piekļūt šai pašai informācijai, izmantojot, piemēram, tekstu, Braila rakstu, audio, video un/vai elektroniskos formātus.
- (22) Pasažieriem vajadzētu spēt izmantot savas tiesības izmantot atbilstīgu un pieejamu sūdzību procedūru, ko ieviesuši pārvadātāji un termināļu operatori atbilstīgi savām kompetences jomām, vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt sūdzību iestādei vai iestādēm, kuras šajā sakarā izraudzījusies attiecīgā dalībvalsts. Pārvadātājiem un termināļu operatoriem būtu jāatbild uz pasažieru sūdzībām noteiktā termiņā, ņemot vērā, ka neatbildēšana uz sūdzību varētu tikt vērstā pret viņiem.
- (23) Ņemot vērā dalībvalsts izstrādātās procedūras sūdzību iesniegšanai, sūdzības par palīdzību ostā vai uz kuģa vislabāk būtu jāadresē struktūrai vai struktūrām, ko šīs regulas izpildei izraudzījusies tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas osta, kur notiek pasažieru iekāpšana kuģī, savukārt sūdzības par trešās valsts sniegtiem pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem – dalībvalsts, kuras ostā pasažieri izkāpj no kuģa.
- (24) Dalībvalstīm būtu jānodrošina atbilstība šai regulai un jāizraugās kompetenta struktūra vai struktūras, lai veiktu uzraudzības un izpildes funkcijas. Tas neietekmē pasažieru tiesības vērsties tiesā ar prasību saņemt tiesisku aizsardzību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (25) Par šīs regulas izpildi atbildīgajai iestādei vai iestādēm vajadzētu būt neatkarīgām no komerciālām interesēm. Katrai dalībvalstij vajadzētu izraudzīties vismaz vienu iestādi, kurai nepieciešamības gadījumā būtu pilnvaras un spējas

⁽¹⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

izmeklēt individuālas sūdzības un atvieglot domstarpību izšķiršanu. Pasažieriem vajadzētu būt tiesībām saņemt pamatotu atbildi no izraudzītās iestādes saprātīgā laikā. Ņemot vērā to, cik svarīga ir ticama statistika par šīs regulas īstenošanu, jo īpaši, lai nodrošinātu saskaņotu piemērošanu visā Savienībā, minēto iestāžu sagatavotajos ziņojumos pēc iespējas vajadzētu iekļaut statistiku par sūdzībām un to rezultātiem.

(26) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas, kas jāpiemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un būtu jānodrošina, ka tās tiek piemērotas. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

(27) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, nodrošināt visās dalībvalstīs augstu aizsardzības un palīdzības līmeni pasažieriem un nodrošināt, ka iekšējā tirgū uzņēmēji darbojas, ievērojot saskaņotus nosacījumus, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(28) Šīs regulas īstenošana būtu jābalsta uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽¹⁾. Tādējādi minētā regula būtu attiecīgi jāgroza.

(29) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ būtu stingri jāievēro un jāpiemēro, lai garantētu juridisko un fizisko personu privātās dzīves neaizskaramību un nodrošinātu, ka pieprasītā informācija un ziņojumi tiek izmantoti tikai šajā regulā noteikto pienākumu veikšanai un netiek izmantoti, lai kaitētu minētajām personām.

(30) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā minēts Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz noteikumus jūras un iekšzemes ūdensceļu transportam par:

- a) nediskrimināciju attiecībā uz pārvadājuma nosacījumiem, ko pasažieriem piedāvā pārvadātāji;
- b) nediskrimināciju un palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
- c) pasažieru tiesībām atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā;
- d) minimālo informāciju, kas jāsniedz pasažieriem;
- e) sūdzību izskatīšanu;
- f) vispārīgiem izpildes noteikumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro attiecībā uz pasažieriem, kuri ceļo:
 - a) izmantojot tādus pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, kuriem iekāpšanas osta atrodas dalībvalsts teritorijā;
 - b) izmantojot tādus pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, kuriem iekāpšanas osta atrodas ārpus dalībvalsts teritorijas un izkāpšanas osta atrodas dalībvalsts teritorijā, ar noteikumu, ka pakalpojumu sniedz Savienības pārvadātājs, kas definēts 3. panta e) apakšpunktā;
 - c) izmantojot tādu kruīzu, kur iekāpšanas osta atrodas dalībvalsts teritorijā. Tomēr šiem pasažieriem nepiemēro 16. panta 2. punktu, 18., 19. pantu un 20. panta 1. un 4. punktu.
2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz pasažieriem, kuri ceļo:
 - a) ar kuģiem, kam ir licence pārvadāt ne vairāk kā 12 pasažierus;
 - b) ar kuģiem, kuru apkalpē ir ne vairāk kā trīs par kuģa vadību atbildīgas personas vai kuru kopīgais pasažieru pārvadājumu pakalpojuma attālums nepārsniedz 500 metrus vienā virzienā;
 - c) ekskursijās un ievērojamu vietu apskates braucienos, kas nav kruīza braucieni; vai

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

d) ar kuģiem, kuru kustību nenodrošina mehāniski līdzekļi, kā arī ar oriģināliem kuģiem, kuri būvēti pirms 1965. gada, vai šādu kuģu individuāliem atdarinājumiem, kas būvēti no oriģinālajiem materiāliem, turklāt tiem ir licence pārvadāt ne vairāk kā 36 pasažierus.

3. Dalībvalstis var uz diviem gadiem no 2012. gada 18. decembra atbrīvot no pienākuma piemērot šo regulu jūras kuģiem, kuru tonnāža ir mazāka nekā 300 bruto tonnu un kurus izmanto pārvadājumiem attiecīgās valsts teritorijā, ja šajā regulā noteiktās pasažieru tiesības ir attiecīgi nodrošinātas attiecīgās valsts tiesību aktos.

4. Dalībvalstis var šo regulu nepiemērot pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, uz kuriem attiecas sabiedrisko pakalpojumu pienākumi, pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi vai integrēti pakalpojumi, ja šajā regulā noteiktās pasažieru tiesības ir līdzvērtīgi garantētas attiecīgās valsts tiesību aktos.

5. Neskarot Direktīvu 2006/87/EK un Direktīvu 2009/45/EK, nekas šajā regulā nav interpretējams kā tehniskas prasības, ar ko uzliek pienākumus pārvadātājiem, termināļa operatoriem vai citām struktūrām, lai tās pārveidotu vai mainītu kuģus, infrastruktūru, ostas vai ostas termināļus.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) “persona ar invaliditāti” vai “persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām” ir jebkura persona, kuras pārvietošanās spējas, izmantojot transportlīdzekļus, ir ierobežotas kādas fiziskas (sensoriskas vai kustību, pastāvīgas vai īslaicīgas) invaliditātes, garīgas invaliditātes vai traucējumu vai jebkādu citu invaliditātes iemeslu, vai vecuma dēļ un kuras stāvoklis prasa atbilstīgu uzmanību un visiem pasažieriem pieejamo pakalpojumu pielāgošanu šīs personas vajadzībām;
- b) “dalībvalsts teritorija” ir teritorija, uz kuru attiecas Līgums par Eiropas Savienības darbību, kā minēts tā 355. pantā, saskaņā ar tur izklāstītajiem nosacījumiem;
- c) “piekļuves nosacījumi” ir atbilstīgi standarti, pamatnostādnes un informācija, kas attiecas uz to, kā personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām piekļūst ostas termināļiem un kuģiem, tostarp to telpām;
- d) “pārvadātājs” ir fiziska vai juridiska persona, kura nav ceļojumu rīkotājs, ceļojumu aģents vai biļešu pārdevējs un kura iedzīvotājiem piedāvā pasažieru pārvadājumu pakalpojumus vai kruīzus;
- e) “Savienības pārvadātājs” ir pārvadātājs, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā vai sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus uz dalībvalsts teritoriju vai no tās;
- f) “pasažieru pārvadājumu pakalpojums” ir komerciāls pasažieru pārvadājumu pakalpojums pa jūru vai pa iekšzemes ūdensceļiem, kas notiek atbilstīgi publicētam grafikam;
- g) “integrēti pakalpojumi” ir noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā savstarpēji saistīti transporta pakalpojumi, kam ir viens informācijas dienests, biļešu sistēma un grafiks;
- h) “faktiskais pārvadātājs” ir persona, kas nav pārvadātājs un kas faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu;
- i) “iekšzemes ūdensceļi” ir dabiski vai mākslīgi veidota kuģojama iekšzemes ūdenstilpe vai savstarpēji saistītu ūdenstilpju sistēma, kuru izmanto pārvadājumiem, piemēram, ezeri, upes, kanāli vai to apvienojums;
- j) “osta” ir vieta vai ģeogrāfiska teritorija, kuru veido tādas uzlabojumu konstrukcijas un iekārtas, kas ļauj uzņemt kuģus, kuros pasažieri regulāri iekāpj vai no kuriem tie regulāri izkāpj;
- k) “ostas terminālis” ir terminālis, ko apkalpo pārvadātājs vai termināļa operators, ostā, kurā ir atbilstīgas telpas, piemēram, reģistrācijas telpas, biļešu kases un uzgaidāmās telpas, un personāls, lai nodrošinātu iekāpšanu vai izkāpšanu pasažieriem, kuri ceļo, izmantojot pasažieru pārvadājumu pakalpojumus vai kruīzu;
- l) “kuģis” ir transportlīdzeklis, ko izmanto kuģošanai pa jūru vai iekšzemes ūdensceļiem;
- m) “pārvadājuma līgums” ir līgums par pārvadāšanu, kas noslēgts starp pārvadātāju un pasažieri par vienu vai vairākiem pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem vai kruīziem;
- n) “biļete” ir derīgs dokuments vai cits pierādījums, kas apliecina pārvadājuma līguma esamību;
- o) “biļešu pārdevējs” ir jebkurš mazumtirgotājs, kas noslēdz pārvadājuma līgumus pārvadātāja vārdā;
- p) “ceļojumu aģents” ir jebkurš mazumtirgotājs, kas rīkojas pasažiera vai ceļojumu rīkotāja vārdā, noslēdzot pārvadājuma līgumus;
- q) “ceļojumu rīkotājs” ir organizators vai mazumtirgotājs, kas nav pārvadātājs Direktīvas 90/314/EEK 2. panta 2. un 3. punkta nozīmē;
- r) “rezervācija” ir konkrēta pasažieru pārvadājumu pakalpojuma vai kruīza rezervēšana;

- s) "termināļa operators" ir privāta vai publiska struktūra dalībvalsts teritorijā, kura ir atbildīga par ostas termināļa pārvaldību un apsaimniekošanu;
- t) "kruīzs" ir pasažieru pārvadājuma pakalpojums pa jūru vai pa iekšzemes ūdensceļiem, kuru veic tikai un vienīgi izklaides vai atpūtas dēļ un kurš ir papildināts ar izmitināšanas un citiem pakalpojumiem, un kura ilgums pārsniedz divas nakšņošanas uz kuģa;
- u) "kuģošanas starpgadījums" ir kuģa avārija, apgāšanās, sadursme ar citu kuģi vai uzskriešana uz sēkļa, sprādziens vai ugunsgrēks uz kuģa, vai kuģa bojājums.

4. pants

Bīletes un nediskriminējoši līguma noteikumi

1. Pārvadātāji izsniedz pasažierim biļeti, ja vien saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tiesības uz pārvadājumu nesniedz ar citiem dokumentiem. Biļeti var izsniegt elektroniskā formātā.

2. Neskarot sociālos tarifus, līguma noteikumus un pārvadātāju vai biļešu pārdevēju piemērotos tarifus piedāvā sabiedrībai, nedz tieši, nedz netieši nediskriminējot tiešos patērētājus saistībā ar viņu valstspiederību vai ar to vietu Savienībā, kur pārvadātāji vai biļešu pārdevēji veic uzņēmējdarbību.

5. pants

Citas iesaistītās puses

1. Ja šajā regulā noteikto pienākumu veikšana uzticēta faktiskajam pārvadātājam, biļešu pārdevējam vai jebkurai citai personai, pārvadātājs, ceļojumu aģents, ceļojumu rīkotājs vai termināļa operators, kurš uzticējis šādus pienākumus, tomēr ir atbildīgs par minētās iesaistītās puses darbībām un bezdarbību, pildot savus darba pienākumus.

2. Papildus 1. punktam personai, kurai pārvadātājs, ceļojumu aģents, ceļojumu rīkotājs vai termināļa operators uzticējis pienākumu veikšanu, attiecībā uz šīs personas veikto pienākumu daļu arī piemēro šīs regulas noteikumus, tostarp noteikumus par saistībām un aizstāvību.

6. pants

Saistību nepildīšanas izslēgšana

Šajā regulā noteiktās tiesības un pienākumus nedrīkst atcelt vai ierobežot, jo īpaši paredzot atkāpi vai ierobežojošu noteikumu pārvadājuma līgumā.

II NODAĻA

PERSONU AR INVALIDITāti UN PERSONU AR IEROBEŽOTĀM PĀRVIETOŠANĀS SPĒJĀM TIESĪBAS

7. pants

Tiesības uz pārvadājumu

1. Pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji nevar atteikties pieņemt rezervāciju, izsniegt vai citādā veidā piegādāt biļeti vai ļaut iekāpt personām, par iemeslu minot tieši invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas.

2. Personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām rezervāciju un biļetes piedāvā bez papildu maksas un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā visiem citiem pasažieriem.

8. pants

Izņēmumi un īpaši nosacījumi

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta, pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji var atteikties pieņemt rezervāciju vai izsniegt vai kā citādi piegādāt biļeti vai atteikt iekāpšanu personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām:

a) lai ievērotu piemērojamās drošības prasības, kas noteiktas ar starptautiskiem, Savienības vai attiecīgās valsts tiesību aktiem, vai lai ievērotu drošības prasības, ko nosaka kompetentās iestādes;

b) ja pasažieru kuģa uzbūves dēļ vai ostas infrastruktūras un aprīkojuma dēļ, tostarp ostas termināļu dēļ, attiecīgās personas iekāpšana, izkāpšana vai pārvadāšana ir nedroša un praktiski neiespējama.

2. Atsakoties pieņemt rezervāciju vai izsniegt vai kā citādi piegādāt biļeti 1. punktā minēto iemeslu dēļ, pārvadātāji, ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji dara visu iespējamo, lai attiecīgajai personai piedāvātu pieņemamu alternatīvu pasažieru pārvadājumu pakalpojumu vai kruīzu, ko organizē pārvadātājs.

3. Ja tādai personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kurai ir rezervācija vai biļete un kura ir izpildījusi 11. panta 2. punktā minētās prasības, tomēr ir bijusi liegta iekāpšana kuģī, pamatojoties uz šo regulu, minētajai personai un jebkurai personai, kas viņu pavada un kas minēta šā panta 4. punktā, piedāvā tiesības saņemt atļūdinājumu un maršruta maiņu, kā paredzēts I pielikumā. Tiesības izvēlēties braucieni atpakaļ vai maršruta maiņu ir atkarīgas no tā, vai izpildītas visas drošības prasības.

4. Ja tas ir pilnīgi nepieciešams un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā izklāstīts 1. punktā, pārvadātāji, ceļojumu aģenti vai ceļojuma rīkotāji var pieprasīt, lai personu ar invaliditāti vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pavadītu cita persona, kas var sniegt palīdzību, kura vajadzīga šai personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Attiecībā uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem šādu pavadīto personu pārvadā bez maksas.

5. Ja pārvadātāji, ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji atsaucas uz 1. vai 4. punktu, tie nekavējoties informē personu ar invaliditāti vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām par šādas rīcības iemesliem. Pēc pieprasījuma šos iemeslus personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām paziņo rakstiski ne vēlāk kā piecas darbadienas pēc pieprasījuma saņemšanas. Ja izteikts atteikums saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, izdara atsauci uz piemērojamām drošības prasībām.

9. pants

Transporta pieejamība un informēšana

1. Sadarbojoties ar organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, pārvadātāji un termināļa operatori vajadzības gadījumā ar savu organizāciju palīdzību izveido vai īsteno nediskriminējošus transporta piekļuves nosacījumus attiecībā uz personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām un viņu pavadīto personu pārvadājumiem. Par piekļuves nosacījumiem pēc pieprasījuma informē valstu izpildstrukturās.

2. Termināļa operatori un pārvadātāji 1. punktā paredzētos piekļuves nosacījumus dara publiski pieejamus tieši vai internetā, pieejamos formātos pēc pieprasījuma un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem. Īpašu uzmanību pievērš personu ar invaliditāti vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

3. Ceļojumu rīkotāji dara pieejamus 1. punktā paredzētos piekļuves nosacījumus, kas piemērojami braucieniem, tostarp kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām, ko tie organizē, pārdod vai piedāvā pārdošanai.

4. Pārvadātāji, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji nodrošina, ka visa attiecīgā informācija, tostarp par rezervēšanu un informāciju internetā, par pārvadājuma nosacījumiem, par braucienu un piekļuves nosacījumiem, ir pieejama personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām atbilstošā un saprotamā veidā. Personas, kurām nepieciešama palīdzība, par to saņem apstiprinājumu ar visiem iespējamiem līdzekļiem, tai skaitā elektroniskiem līdzekļiem vai mobilo sakaru īsziņām (SMS).

10. pants

Tiesības saņemt palīdzību ostās un uz kuģiem

Ņemot vērā piekļuves nosacījumus, kas minēti 9. panta 1. punktā, pārvadātāji un termināļa operatori atbilstīgi savām kompetences jomām ostās, tostarp iekāpjot kuģī un izkāpjot no tā, un uz

kuģa nodrošina bezmaksas palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kā norādīts II un III pielikumā. Palīdzību iespējas gadījumā piemēro personu ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām individuālajām vajadzībām.

11. pants

Palīdzības sniegšanas nosacījumi

1. Pārvadātāji un termināļa operatori atbilstīgi savām kompetences jomām sniedz palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kā izklāstīts 10. pantā, ar noteikumu, ka:

- a) pārvadātājs vai termināļa operators ar visiem iespējamiem līdzekļiem, to skaitā elektroniskiem līdzekļiem vai SMS, ir informēts par to, ka personai vajadzīga minētā palīdzība, vismaz 48 stundas pirms šī palīdzība ir vajadzīga, ja vien pasažieris un pārvadātājs vai termināļa operators nav vienojušies par īsāku laikposmu;
- b) persona ar invaliditāti vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām ierodas ostā vai norādītajā vietā, kā minēts 12. panta 3. punktā:
 - i) pārvadātāja iepriekš rakstiski noteiktā laikā, kas nevar būt ilgāks par 60 minūtēm pirms plānotā iekāpšanas laika; vai
 - ii) vēlākais 60 minūtes pirms publiskotā atiešanas laika, ja nav noteikts iekāpšanas laiks, ja vien pasažieris un pārvadātājs vai termināļa operators nav vienojušies par īsāku laikposmu.

2. Papildus 1. punktam, personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, veicot rezervāciju vai biļetes iepriekšēju iegādi – ar noteikumu, ka tajā laikā tas ir zināms – paziņo pārvadātājam par savām īpašajām vajadzībām saistībā ar izmitināšanu vai sēdvietu vai nepieciešamajiem pakalpojumiem vai par savām vajadzību vest līdz medicīnas iekārtas.

3. Paziņojumu, kas izstrādāts atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunktam un 2. punktam, vienmēr var iesniegt ceļojumu aģentam vai ceļojumu rīkotājam, no kura biļete nopirkta. Ja biļete ir derīga vairākiem braucieniem, pietiek ar vienu paziņojumu, ja ir sniegta attiecīga informācija par turpmāko braucienu laiku. Pasažieris saņem apstiprinājumu par to, ka par palīdzības nepieciešamību ir paziņots atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta prasībām.

4. Ja paziņojums saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu nav sniegts, pārvadātāji un termināļa operatori tomēr dara visu iespējamo, lai sniegtu palīdzību personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, lai tā varētu iekāpt kuģī, nokāpt no kuģa un ceļot ar to.

5. Ja personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešama atzīta suņa-pavadoņa palīdzība, šim sunim nodrošina nakšņošanu kopā ar minēto personu ar noteikumu, ka pārvadātājam, ceļojumu aģentam vai ceļojumu rīkotājam ir paziņots saskaņā ar attiecīgās valsts spēkā esošajiem tiesību aktiem par atzītu suņu-pavadoņu pārvadāšanu ar pasažieru kuģi, ja ir šādi tiesību akti.

12. pants

Paziņojumu saņemšana un tikšanās vietu noteikšana

1. Pārvadātāji, termināļa operatori, ceļojumu aģenti un ceļojumu rīkotāji veic visus vajadzīgos pasākumus paziņojumu pieprasīšanai un tādu paziņojumu saņemšanai, kas iesniegti saskaņā ar 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 11. panta 2. punktu. Šis pienākums attiecas uz visām to tirdzniecības vietām, tostarp pārdošanu, izmantojot telefonu vai internetu.

2. Ja ceļojumu aģenti vai ceļojumu rīkotāji saņem 1. punktā minēto paziņojumu, tie ierastajā darbalaikā nekavējoties pārsūta šo informāciju pārvadātājam vai termināļa operatoriem.

3. Pārvadātāji un termināļa operatori nosaka vietu ostas termināli vai ārpus tā, kurā personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var paziņot par ierašanos un lūgt palīdzību. Šajās vietās ir izklīstas nepārprotamas zīmes, un tajās pieejamā formātā sniedz svarīgāko informāciju par ostas termināli un piedāvāto palīdzību.

13. pants

Palīdzības kvalitātes standarti

1. Termināļa operatori un pārvadātāji, kas ekspluatē ostas termināļus vai sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus un kas iepriekšējā kalendārā gadā kopā snieguši vairāk nekā 100 000 pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumus, savās attiecīgās kompetences jomās nosaka kvalitātes standartus II un III pielikumā norādītajai palīdzībai un, attiecīgā gadījumā, izmantojot savu organizāciju starpniecību, sadarbībā ar reprezentatīvām organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, nosaka, kādi resursi vajadzīgi, lai tos sasniegtu.

2. Nosakot kvalitātes standartus, pilnībā ņem vērā starptautiski atzītus politikas virzienus un rīcības kodeksus, kas attiecas uz ceļojumu atvieglošanu personām ar invaliditāti vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, jo īpaši SJO lēmumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai nodrošinātu atbilstību gados vecāku cilvēku un personu ar invaliditāti vajadzībām.

3. Termināļa operatori un pārvadātāji 1. punktā paredzētos kvalitātes standartus dara publiski pieejamus tieši vai internetā pieejamā formātā un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem.

14. pants

Apmācība un norādījumi

Neskarot starptautisko konvenciju un kodeksu par jūrnieku apmācību, diplomēšanas un sardzes pildīšanas standartu, kā arī noteikumus, kas pieņemti saistībā ar Pārskatīto konvenciju par kuģošanu Reinā un Konvenciju par kuģošanas režīmu Donavā, pārvadātāji un, attiecīgā gadījumā, termināļu operatori izstrādā ar invaliditāti saistītu apmācību procedūras, tostarp norādījumus, un nodrošina, ka:

- to darbinieki – tostarp tie, ko nodarbina citas iesaistītas puses –, kuri nepastarpināti sniedz palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ir apmācīti vai instruēti, kā aprakstīts IV pielikuma A un B daļā;
- to darbinieki, kuri ir atbildīgi par biļešu rezervāciju un pārdošanu vai par iekāpšanu un izkāpšanu, tostarp tie, ko nodarbina citas iesaistītas puses, ir apmācīti vai instruēti, kā aprakstīts IV pielikuma A daļā; un
- šā panta a) un b) punktā minētās personāla kategorijas saglabā profesionālās iemaņas, piemēram, piedaloties mācībās instrukcijas vai, attiecīgā gadījumā, atkārtotos apmācības kursos.

15. pants

Kompensācija par pārvietošanās palīgīdzekļiem vai citām īpašām ierīcēm

1. Pārvadātāji un termināļa operatori ir atbildīgi par zaudējumiem, kas radušies pārvietošanās palīgīdzekļu vai citu īpašu ierīču, ko lieto persona ar invaliditāti vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām, nozaudēšanas vai bojājuma dēļ, ja starpgadījumu, kas radīja zaudējumus, izraisīja pārvadātāja vai termināļa operatora vaina vai nolaidība. Pārvadātāja vaina vai nolaidība tiek uzskatīta par kuģošanas starpgadījuma radītu zaudējumu.

2. Kompensācija, kas minēta 1. punktā, atbilst attiecīgo ierīču aizstāšanas vērtībai vai, attiecīgā gadījumā, izmaksām, kas saistītas ar remontu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja tiek piemērots 4. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras ⁽¹⁾.

4. Turklāt dara visu iespējamo, lai ātri nodrošinātu piemērotas alternatīvas pagaidu pārvietošanās palīgierīces.

⁽¹⁾ OV L 131, 28.5.2009., 24. lpp.

III NODAĻA

**PĀRVADĀTĀJU UN TERMINĀĻU OPERATORU PIENĀKUMI
CEĻJUMA PĀRTRAUKUMA GADĪJUMĀ**

16. pants

Informēšana atiešanas atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā

1. Ja pasažieru pārvadājumu pakalpojuma vai kruīza atiešana tiek atcelta vai aizkavējas, pārvadātājs vai, attiecīgā gadījumā, termināļa operators informē par situāciju pasažierus, kuri izbrauc no ostas termināļiem vai, ja iespējams, pasažierus, kuri izbrauc no ostām, pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 30 minūtes pēc plānotā atiešanas laika, un par paredzamo atiešanas laiku un paredzamo pienākšanas laiku, tiklīdz minētā informācija ir pieejama.

2. Ja pasažieri ceļojuma atcelšanas vai aizkavēšanās dēļ noka vē saistītu pārvadājuma pakalpojumu, pārvadātājs un, attiecīgā gadījumā, termināļa operators veic samērīgus pasākumus, lai informētu attiecīgos pasažierus par alternatīvām pārsešanās iespējām.

3. Pārvadātājs vai, attiecīgā gadījumā, termināļa operators nodrošina, ka personas ar invaliditāti vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām informāciju, kas prasīta saskaņā ar 1. un 2. punktu, saņem pieejamā formātā.

17. pants

Palīdzība atiešanas atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā

1. Ja pārvadātājam ir iespējams paredzēt, ka pasažieru pārvadājumu pakalpojuma vai kruīza atiešana tiks atcelta vai aizkavēties ilgāk nekā par 90 minūtēm pēc plānotā atiešanas laika, pasažieriem, kuri izbrauc no ostas termināļiem, bez maksas piedāvā uzkodas, maltītes vai atspirdzinājumus samērīgā attiecībā pret gaidīšanas laiku, ja vien tie ir pieejami vai ja tos ir iespējams sagādāt.

2. Ja atiešanas atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā ir jāpārnakšno viena vai vairākas nakts vai jāuzturas ilgāk, nekā pasažieris bija paredzējis, pārvadātājs – ja vien un kad tas ir fiziski iespējams – pasažieriem, kuri izbrauc no ostas termināļiem, papildus 1. punktā paredzētajām uzkodām, maltītēm vai atspirdzinājumiem bez maksas piedāvā atbilstīgu izmitināšanu uz kuģa klāja vai krastā un pārvadāšanu starp ostas termināli un izmitināšanas vietu. Pārvadātājs var noteikt ierobežotu viena pasažiera kopējo izmaksu summu izmitināšanai krastā, kas nepārsniedz EUR 80 par nakti (ilgākais trīs nakts), kurā neiekļauj izmaksas par transportu abos virzienos starp ostas termināli un izmitināšanas vietu.

3. Piemērojot 1. un 2. punktu, pārvadātājs pievērš īpašu uzmanību vajadzībām, kādas ir personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un viņus pavadošajām personām.

18. pants

Maršruta maiņa un atlīdzināšana atiešanas atcelšanas vai aizkavēšanās gadījumā

1. Ja pārvadātājam ir iespējams paredzēt, ka pasažieru pārvadājumu pakalpojums tiks atcelts vai atiešana no ostas termināļa aizkavēties ilgāk nekā par 90 minūtēm, pasažierim nekavējoties piedāvā šādas izvēles iespējas:

- a) mainīt maršrutu līdz galamērķim, izmantojot pēc iespējas drīzāku pārvadājumu ar nosacījumiem, kas pielīdzināmi pārvadājuma līgumā izklāstītajiem un bez papildu maksas;
- b) saņemt biļetes cenas atlīdzību un, attiecīgā gadījumā, bez maksas pēc iespējas drīzāku atpakaļbraucienu uz sākotnējo izbraukšanas vietu saskaņā ar pārvadājuma līgumu.

2. Ja pasažieru pārvadājumu pakalpojums ir atcelts vai atiešana no ostas aizkavējas ilgāk nekā par 90 minūtēm, pasažieriem ir tiesības šādu maršruta maiņu vai biļetes cenas atlīdzību saņemt no pārvadātāja.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā paredzēto atlīdzību izmaksā septiņās dienās skaidrā naudā, ar elektronisku bankas pārskaitījumu, bankas pārveduma rīkojumu vai bankas čeku, atlīdzinot biļetes pilnu pirkuma cenu par to brauciena daļu vai daļām, kas nav veiktas, un par jau veikto daļu vai daļām, ja braucienam vairs nav jēgas attiecībā uz pasažiera sākotnējo ceļojuma plānu. Ar pasažiera piekrišanu pilnu biļetes cenu var atmaksāt arī ar kuponiem un/vai citiem pakalpojumiem par biļetes pirkšanas cenai līdzvērtīgu summu, ar noteikumu, ka nosacījumi ir elastīgi, jo īpaši attiecībā uz derīguma termiņu un ceļojuma galamērķi.

19. pants

Biļetes cenas kompensēšana pienākšanas aizkavēšanās gadījumā

1. Nezaudējot tiesības uz pārvadājumu, pasažieri var pieprasīt kompensāciju no pārvadātāja, ja aizkavējas pārvadājuma līgumā paredzētā pienākšana galamērķī. Kompensācijas minimālais apjoms ir 25 % no biļetes cenas, ja ir notikusi aizkavēšanās par vismaz:

- a) vienu stundu, ja plānotā brauciena ilgums ir līdz četrām stundām;
- b) divām stundām, ja plānotā brauciena ilgums ir vairāk par četrām stundām, bet ne vairāk par astoņām stundām;
- c) trijām stundām, ja plānotā brauciena ilgums ir vairāk par astoņām stundām, bet ne vairāk par 24 stundām; vai
- d) sešām stundām, ja plānotā brauciena ilgums ir vairāk par 24 stundām.

Ja aizkavēšanās ir divreiz ilgāka par a) līdz d) apakšpunktā noteikto laiku, kompensācija ir 50 % no biļetes cenas.

2. Pasažieri, kam ir vairākkārt lietojama biļete vai sezonas biļete un kas minētās biļetes derīguma termiņa laikā saskaras ar atkārtotu pienākšanas aizkavēšanos, var prasīt pienācīgu kompensāciju saskaņā ar pārvadātāja noteikumiem par kompensēšanas kārtību. Minētajos noteikumos paredz kritērijus, ar ko nosaka pienākšanas aizkavēšanos un aprēķina kompensāciju.

3. Kompensāciju aprēķina attiecībā pret cenu, ko pasažieris faktiski ir samaksājis par aizkavēto pasažieru pārvadājuma pakalpojumu.

4. Ja pārvadājums ir brauciens turp un atpakaļ, kompensāciju par pienākšanas aizkavēšanos turpceļā vai atpakaļceļā aprēķina attiecībā pret pusi no cenas, kas samaksāta par attiecīgo pasažieru pārvadājuma pakalpojumu.

5. Kompensāciju izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas. Kompensāciju drīkst izmaksāt ar kuponiem un/vai citiem pakalpojumiem ar noteikumu, ka nosacījumi ir elastīgi, īpaši attiecībā uz derīguma termiņu un ceļojuma galamērķi. Pēc pasažiera pieprasījuma kompensāciju izmaksā naudā.

6. Kompensāciju par biļetes cenu nesamazina, atskaitot ar finanšu darījumiem saistītas izmaksas, piemēram, maksas, tālruņa vai pastmarku izmaksas. Pārvadātāji var noteikt minimālo summu, ko nesasniedzot kompensāciju neizmaksā. Minimālā summa nav lielāka par EUR 6.

20. pants

Izņēmumi

1. Šīs regulas 17., 18. un 19. pantu nepiemēro pasažieriem, kuriem ir biļete ar atvērtu datumu, ja atiešanas laiks nav noteikts, izņemot pasažierus, kam ir vairākkārt lietojama biļete vai sezonas biļete.

2. Šīs regulas 17. un 19. pantu nepiemēro, ja pasažieris ir informēts par atcelšanu vai aizkavēšanos jau pirms biļetes iegādes vai ja atcelšana vai aizkavēšanās ir notikusi pasažiera vainas dēļ.

3. Šīs regulas 17. panta 2. punktu nepiemēro, ja pārvadātājs var pierādīt, ka atcelšana vai aizkavēšanās ir notikusi laika apstākļu dēļ, kas apdraud kuģa drošu ekspluatāciju.

4. Šīs regulas 19. pantu nepiemēro, ja pārvadātājs var pierādīt, ka atcelšana vai aizkavēšanās ir notikusi laika apstākļu dēļ, kas apdraud kuģa drošu ekspluatāciju, vai ārkārtēju apstākļu dēļ, kas traucē pasažieru pārvadājuma pakalpojuma sniegšanu un no kā nevarētu izvairīties pat tad, ja veiktu visus iespējamus pasākumus.

21. pants

Citas prasības

Nekas šajā regulā neierobežo pasažierus saskaņā ar valstu tiesību aktiem valstu tiesās prasīt atlīdzināt kaitējumu, kas radies pārvadājumu pakalpojumu atcelšanas vai aizkavēšanās rezultātā, tostarp saskaņā ar Direktīvu 90/314/EEK.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR INFORMĀCIJU UN SŪDZĪBĀM

22. pants

Tiesības uz ceļojuma informāciju

Pārvadātāji un termināļa operatori savās kompetences jomās visa brauciena laikā sniedz pasažieriem atbilstīgu informāciju visiem pieejamā formātā un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem. Īpašu uzmanību pievērš personu ar invaliditāti vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

23. pants

Informācija par pasažieru tiesībām

1. Pārvadātāji, termināļa operatori un, attiecīgos gadījumos, ostas iestādes savās attiecīgās kompetences jomās nodrošina, ka informācija par pasažieru tiesībām saskaņā ar šo regulu ir publiski pieejama gan uz kuģiem un, ja iespējams, ostās, gan ostas termināļos. Informāciju pēc iespējas sniedz pieejamā formātā un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem. Sniedzot minēto informāciju, īpašu uzmanību pievērš personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

2. Lai izpildītu 1. punktā minēto informēšanas prasību, pārvadātāji, termināļa operatori un, attiecīgos gadījumos, ostas iestādes var izmantot šīs regulas noteikumu kopsavilkumu, ko Komisija sagatavo visās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās un dara tiem pieejamu.

3. Pārvadātāji, termināļa operatori un, attiecīgos gadījumos, ostas iestādes atbilstīgā veidā pasažieriem uz kuģiem un ostas termināļos dara zināmu kontaktinformāciju par izpildstrukturū, ko attiecīgā dalībvalsts izraudzījies saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

24. pants

Sūdzības

1. Pārvadātāji un termināļa operatori izveido vai izmanto jau pastāvošu pieejamu sūdzību izskatīšanas mehānismu attiecībā uz šajā regulā paredzētajām tiesībām un pienākumiem.

2. Ja pasažieris, uz ko attiecas šī regula, vēlas iesniegt pārvadātājam vai termināļa operatoram sūdzību, viņš to iesniedz divos mēnešos no dienas, kad pakalpojums tika sniegts vai kad to vajadzēja sniegt. Pārvadātājs vai termināļa operators viena mēneša laikā kopš sūdzības saņemšanas paziņo pasažierim, vai viņa sūdzība ir atzīta par pamatotu, noraidīta vai vēl tiek izskatīta. Galīgās atbildes sniegšanas laiks nevar būt ilgāks par diviem mēnešiem no sūdzības saņemšanas dienas.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANA UN VALSTU IZPILDSTRUKTŪRAS

25. pants

Valstu izpildstrukturās

1. Katra dalībvalsts izraugās jaunu vai jau izveidotu struktūru vai struktūras, kas ir atbildīgas par šīs regulas izpildi attiecībā uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem un kruīziem no ostām, kuras atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, un pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem no trešām valstīm uz minētajām ostām. Katra struktūra veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

Katra struktūra organizatoriski, lēmumos par finansējumu, juridiskā formā un lēmumu pieņemšanā ir neatkarīga no komerciālām interesēm.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par struktūru vai struktūrām, kas izraudzītas saskaņā ar šo pantu.

3. Par šīs regulas varbūtēju pārkāpumu ikviens pasažieris saskaņā ar valsts tiesību aktiem var iesniegt sūdzību kompetentajai struktūrai, kas izraudzīta saskaņā ar 1. punktu, vai kādai citai dalībvalsts izraudzītai kompetentai struktūrai. Kompetentā struktūra sniedz pasažieriem pamatotu atbildi uz viņu sūdzību saprātīgā laikposmā.

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka:

a) pasažieris sūdzību, uz ko attiecas šīs regula, vispirms iesniedz pārvadātājam vai termināļa operatoram; un/vai

b) valsts izpildstrukturā vai jebkura cita dalībvalsts izraudzīta kompetenta struktūra darbojas kā apelācijas instance, kas izskata sūdzības, kuras nav atrisinātas saskaņā ar 24. pantu.

4. Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 2. panta 4. punktu ir izvēlējušās atbrīvot no šīs regulas prasībām konkrētus pakalpojumus, nodrošina līdzvērtīgu mehānismu pasažieru tiesību aizsardzībai.

26. pants

Ziņojums par izpildi

Saskaņā ar 25. pantu izraudzītās izpildstrukturās līdz 2015. gada 1. jūnijam un pēc tam ik pēc diviem gadiem publicē ziņojumu par savu darbību iepriekšējos divos kalendārajos gados, jo īpaši aptverot darbības, kas veiktas, lai īstenotu šīs regulas noteikumus, ziņas par piemērotajām sankcijām un statistiku par sūdzībām un piemērotajām sankcijām.

27. pants

Izpildstrukturū sadarbība

Valstu izpildstrukturās, kas minētas 25. panta 1. punktā, apmainās ar informāciju par savu darbu un lēmumu pieņemšanas principiem, un praksi tādā apjomā, kāds nepieciešams šīs regulas saskaņotai piemērošanai. Komisija tām palīdz veikt minēto uzdevumu.

28. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis līdz 2012. gada 18. decembrim informē Komisiju par šiem noteikumiem un pasākumiem un nekavējoties ziņo tai par visiem turpmākiem to grozījumiem.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Ziņojums

Komisija līdz 2015. gada 19. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un tās rezultātiem. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību aktu priekšlikumus, ar ko paredz šīs regulas noteikumu detalizētāku īstenošanu vai tās grozīšanu.

30. pants

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 grozījums

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumam pievieno šādu punktu:

“18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem (*).

(*) OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.”

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 18. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

I PIELIKUMS

PERSONU AR INVALIDITĀTI UN PERSONU AR IEROBEŽOTĀM PĀRVIETOŠANĀS SPĒJĀM TIESĪBAS SAŅEMT ATLĪDZĪBU VAI MAINĪT MARŠRUTU, KĀ MINĒTS 8. PANTĀ

1. Ja ir atsauce uz šo pielikumu, personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām dod iespēju izvēlēties:
 - a) — septiņās dienās skaidrā naudā, ar elektronisku bankas pārskaitījumu, bankas pārveduma rīkojumu vai bankas čeku saņemt atlīdzību biļetes pilnas pirkuma cenas apmērā par to brauciena daļu vai daļām, kas nav veiktas, un par jau veikto daļu vai daļām, ja braucienam vairs nav jēgas attiecībā uz pasažiera sākotnējo ceļojuma plānu, attiecīgā gadījumā kopā ar
 - pēc iespējas drīzāku atpakaļbraucienu uz sākotnējo izbraukšanas vietu; vai
 - b) maršruta līdz galamērķim maiņu, kā izklāstīts pārvadājuma līgumā, izmantojot pēc iespējas drīzāku pārvadājumu ar pielīdzinātiem nosacījumiem un bez papildu maksas; vai
 - c) maršruta līdz galamērķim maiņu, kā izklāstīts pārvadājuma līgumā, izmantojot pārvadājumu ar pielīdzinātiem nosacījumiem vēlākā dienā atbilstīgi pasažiera vēlmēm, ja ir pieejamas biļetes.
2. Šā pielikuma 1. punkta a) apakšpunkts attiecas arī uz pasažieriem, kuru braucieni ir kompleksa pakalpojuma daļa, izņemot tiesības saņemt atlīdzību, ja tādas tiesības izriet no Direktīvas 90/314/EEK.
3. Ja pilsētā vai reģionā ir vairākas ostas un pārvadātājs piedāvā pasažierim braucienu uz citu ostu, nevis to, uz kuru pasažieris bija rezervējis biļeti, pārvadātājs sedz izmaksas par pasažiera pārvietošanos no šīs alternatīvās ostas uz ostu, uz kuru bija rezervēta biļete, vai uz citu tuvumā esošu vietu, par ko vienojas ar pasažieri.

II PIELIKUMS

PALĪDZĪBA OSTĀS, TOSTARP IEKĀPJOT KUĢĪ UN IZKĀPJOT NO KUĢA, KĀ MINĒTS 10. UN 13. PANTĀ

1. Palīdzība un pasākumi, kas vajadzīgi, lai personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu:
 - paziņot par savu ierašanos ostas terminālī vai, ja iespējams, ostā un lūgt palīdzību,
 - nokļūt no ieejas līdz reģistrācijas punktam, ja tāds ir, vai līdz kuģim,
 - reģistrēties un reģistrēt bagāžu, ja nepieciešams,
 - doties no reģistrācijas punkta, ja tāds ir, uz kuģi caur emigrācijas un drošības pārbaudes punktiem,
 - iekāpt kuģī, izmantojot liftu, ratiņkrēslu vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgu palīdzību,
 - doties no kuģa durvīm uz savu vietu/telpu,
 - novietot un paņemt bagāžu kuģī,
 - doties no savas vietas uz kuģa durvīm,
 - izkāpt no kuģa, izmantojot liftu, ratiņkrēslu vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgu palīdzību,
 - attiecīgā gadījumā paņemt bagāžu un doties uz imigrācijas un muitas punktiem,
 - doties no bagāžas saņemšanas telpas vai no izkāpšanas vietas uz noteiktu izeju,
 - vajadzības gadījumā apmeklēt tualetes telpas (ja tādas ir).
2. Ja personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz persona, kas to pavada, un ja tas tiek pieprasīts, minētajai personai ir jāļauj sniegt personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību ostā un iekāpjot kuģī un izkāpjot no tā.
3. Darbības ar visiem nepieciešamajiem pārvietošanās palīgīdzekļiem, ietverot tādas ierīces kā elektriskie ratiņkrēsli.
4. Bojātu vai nozaudētu pārvietošanās palīgīdzekļu pagaidu aizstāšana ar palīgīdzekļiem, kas ir piemērota alternatīva.
5. Attiecīgā gadījumā rūpes par atzītiem suņiem-pavadoņiem uz sauszemes.
6. Ar iekāpšanu kuģī un izkāpšanu no kuģa saistītas informācijas sniegšana pieejamā formātā.

III PIELIKUMS

PALĪDZĪBA UZ KUĢIEM, KĀ MINĒTS 10. UN 13. PANTĀ

1. Atzītu suņu-pavadoņu pārvadāšana uz kuģa atbilstīgi attiecīgās valsts noteikumiem.
 2. Medicīnisku palīgīdzekļu un pārvietošanās ierīču, tostarp elektrisko ratiņkrēslu, kas vajadzīgi personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, pārvadāšana.
 3. Ar attiecīgo maršrutu saistītas būtiskas informācijas sniegšana pieejamā formātā.
 4. Visu iespējamo pūļu pielikšana, lai sēdvietā būtu piemērota personām ar invaliditāti vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām – pēc attiecīga lūguma un ja to atļauj drošības noteikumi un ir pieejama vieta.
 5. Vajadzības gadījumā palīdzība nokļūt tualetes telpās (ja tādas ir).
 6. Ja personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz persona, kas to pavada, pārvadātājs dara visu iespējamo, lai šai personai ierādītu sēdvietu vai kajīti līdzās personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.
-

IV PIELIKUMS

APMĀCĪBA, TOSTARP INSTRUKCIJAS, JAUTĀJUMOS PAR INVALIDITĀTI, KĀ MINĒTS 14. PANTĀ

A. Apmācība, tostarp instrukcijas, jautājumos par invaliditātes izpratni

Apmācība, tostarp instrukcijas, jautājumos par invaliditātes izpratni nozīmē:

- izpratne par pasažieriem ar fiziskiem, maņu (dzirdes un redzes), slēptiem traucējumiem vai attīstības traucējumiem un atbilstīga rīcība, tostarp tas, kā atšķirt dažādas spējas, kas piemīt personām, kuru kustības, orientēšanās vai saziņas spējas var būt ierobežotas,
- šķēršļi, ar kuriem jāsaskaras personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, tostarp attieksmes, vides/materiālā un organizācijas aspektu ziņā,
- atzīti suņi–pavadoņi, tostarp suņa–pavadoņa nozīme un vajadzības,
- rīcība neparedzētos apstākļos,
- savstarpējo attiecību prasmes un saziņas veidi ar vārdzirdīgiem cilvēkiem, vājrēdzīgiem cilvēkiem vai cilvēkiem ar runas defektiem un cilvēkiem ar attīstības traucējumiem,
- vispārēja izpratne par SJO pamatnostādnēm saistībā ar Ieteikumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai tie atbilstu vecāku cilvēku un personu ar invaliditāti vajadzībām.

B. Apmācība, tostarp instrukcijas, jautājumos par palīdzību personām ar invaliditāti

Apmācība, tostarp instrukcijas, jautājumos par palīdzību personām ar invaliditāti nozīmē:

- prasme palīdzēt ratiņkrēsli lietotājiem pārvietoties uz ratiņkrēsli un no tā,
 - prasme sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuras ceļo kopā ar atzītu suni–pavadoņi, tostarp izpratne par šo suņu nozīmi un vajadzībām,
 - iemaņas pārvadāt vājrēdzīgus pasažierus un rūpēties par atzītiem suņiem–pavadoņiem un tos pārvadāt,
 - izpratne par to, kādus palīgīdzekļus var izmantot personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un zināšanas, kā uzmanīgi rīkoties ar tādiem palīgīdzekļiem,
 - prasme izmantot iekāpšanas un izkāpšanas palīgierīces un zināšanas par piemērotām iekāpšanas un izkāpšanas palīdzības procedūrām, kas personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ļauj saglabāt drošību un cieņu,
 - izpratne par drošas un profesionālas palīdzības nepieciešamību. Arī izpratne par to, ka dažas personas ar invaliditāti un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var justies ievainojamas ceļojuma laikā tādēļ, ka ir atkarīgas no sniegtās palīdzības,
 - zināšanas par pirmās palīdzības sniegšanu.
-

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/75/ES

(2010. gada 24. novembris)

par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)
(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Vairākas būtiskas izmaiņas jāveic Padomes Direktīvā 78/176/EEK (1978. gada 20. februāris) par titāna dioksīda ražošanas atkritumiem ⁽⁴⁾, Padomes Direktīvā 82/883/EEK (1982. gada 3. decembris) par procedūrām tādas vides uzraudzībai un kontrolei, kuru ietekmē titāna dioksīda ražošanas atkritumi ⁽⁵⁾, Padomes Direktīvā 92/112/EEK (1992. gada 15. decembris) par procedūrām tādu programmu saskaņošanai, kuras paredzētas, lai samazinātu un

galīgi likvidētu titāna dioksīda rūpniecības radīto piesārņojumu ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvā 1999/13/EK (1999. gada 11. marts) par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽⁹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/1/EK (2008. gada 15. janvāris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽¹⁰⁾. Skaidrības labad minētās direktīvas būtu jāpārstrādā.

(2) Lai novērstu, samazinātu un iespējami likvidētu piesārņojumu, ko rada rūpnieciskās darbības, atbilstīgi principam “maksā piesārņotājs” un saskaņā ar piesārņojuma novēršanas principu jāizveido vispārēja sistēma galveno rūpniecisko darbību kontrolei, piešķirot prioritāti vietējai intervencei, nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību un vajadzības gadījumā ņemot vērā rūpnieciskās darbības vietas sociāli ekonomisko situāciju un specifiskas vietējās īpašības.

(3) Atšķirīgas pieejas emisiju samazināšanai gaisā, ūdenī un augsnē var veicināt piesārņojuma pārneši no vienas dabas vides segmenta citā, nevis vides aizsardzību kopumā. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt integrētu pieeju, lai novērstu un kontrolētu emisijas gaisā, ūdenī un augsnē, apsaimniekotu atkritumus, efektīvi izmantotu enerģiju un novērstu nelaimes gadījumus. Šāda pieeja sekmēs arī godīgas konkurences nosacījumu izveidi Savienībā, saskaņojot vides aizsardzības prasības ražošanas uzņēmumiem.

⁽¹⁾ OV C 182, 4.8.2009., 46. lpp.

⁽²⁾ OV C 325, 19.12.2008., 60. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta nostāja (OV C 87 E, 1.4.2010., 191. lpp.) un Padomes 2010. gada 15. februāra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 107 E, 27.4.2010., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 8. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 54, 25.2.1978., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 378, 31.12.1982., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 409, 31.12.1992., 11. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 85, 29.3.1999., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

- (4) Ir lietderīgi pārskatīt tiesību aktus, kas attiecas uz rūpnieciskajām iekārtām, lai vienkāršotu un izskaidrotu spēkā esošos noteikumus, samazinātu nevajadzīgu administratīvo slogu un īstenotu secinājumus, kuri izklāstīti Komisijas 2005. gada 21. septembra paziņojumā par tematisko stratēģiju par gaisa piesārņojumu (turpmāk – tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu), 2006. gada 22. septembra paziņojumā par tematisko stratēģiju augsnes aizsardzībai un 2005. gada 21. decembra paziņojumā par tematisko stratēģiju atkritumu rašanās novēršanai un atkritumu pārstrādei, ko pieņēma kā turpmākus pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽¹⁾. Minētajos paziņojumos noteiktos mērķus – aizsargāt cilvēku veselību un vidi – nevar sasniegt bez turpmākas rūpniecisko darbību izraisītas emisijas samazināšanas.
- (5) Lai nodrošinātu piesārņojuma novēršanu un kontroli, katra iekārta būtu jāekspluatē tikai tad, ja tai piešķirta atļauja vai – atsevišķas iekārtas un darbības, kurās izmanto organiskos šķīdinātājus – tikai tad, ja tām piešķirta atļauja vai tās ir reģistrētas.
- (6) Dalībvalstu ziņā ir noteikt pieeju atbildības sadalei starp iekārtu operatoriem, ja vien ir nodrošināta šīs direktīvas ievērošana. Dalībvalstis var izvēlēties piešķirt atļauju vienam atbildīgajam operatoram katrai iekārtai vai sadalīt atbildību starp vairākiem operatoriem par iekārtas atsevišķām daļām. Ja spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā katrai iekārtai noteikts tikai viens atbildīgais operators, dalībvalsts var pieņemt lēmumu saglabāt šādu sistēmu.
- (7) Lai atvieglotu atļauju piešķiršanu, dalībvalstīm vispārīgajos saistošajos noteikumos būtu jāspēj noteikt prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu veidiem.
- (8) Ir svarīgi novērst negadījumus un starpgadījumus un ierobežot to sekas. Atbildība par negadījumu un starpgadījumu sekām uz vidi ir attiecīgu valsts tiesību aktu un attiecīgā gadījumā citu saistīto Savienības tiesību aktu darbības jomā.
- (9) Lai novērstu dubulta regulējuma veidošanos, tādas iekārtas atļaujā, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽²⁾, nevajadzētu ietvert robežvērtības attiecībā uz minētās direktīvas I pielikumā uzskaitītajām siltumnīcefekta gāzu tiešajām emisijām, izņemot gadījumus, kad jānovērš nozīmīga vietējā piesārņojuma rašanās, vai attiecībā uz iekārtu, kurai nepiemēro minēto tirdzniecības sistēmu.
- (10) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 193. pantu šī direktīva neliedz dalībvalstīm saglabāt vai ieviest stingrākus aizsardzības pasākumus, piemēram, prasības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām, ja vien šādi pasākumi atbilst Līgumiem un par tiem ir paziņots Komisijai.
- (11) Operatoriem būtu jāiesniedz atļaujas pieteikumi, kuros ietverta informācija, kas kompetentajai iestādei vajadzīga atļaujas nosacījumu noteikšanai. Operatoriem, iesniedzot atļaujas pieteikumus, būtu jāspēj izmantot informāciju, kas iegūta, piemērojot Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽³⁾ un Padomes Direktīvu 96/82/EK (1996. gada 9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽⁴⁾.
- (12) Atļaujā būtu jāietver visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai saņemtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā un lai nodrošinātu, ka iekārta darbojas saskaņā ar vispārējiem principiem, kuri attiecas uz operatora pamatpienākumiem. Atļaujā būtu jāietver arī piesārņotājvielu emisiju robežvērtības vai līdzvērtīgi rādītāji vai tehniskie pasākumi, attiecīgas prasības augsnes un gruntsūdeņu aizsardzībai, un monitoringa prasības. Atļaujas nosacījumi būtu jāparedz, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.
- (13) Lai noteiktu labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ierobežotu traucējumus Savienībā attiecībā uz rūpniecisko darbību emisiju līmeni, būtu jāizstrādā labāko pieejamo tehnisko paņēmieni atsaucēs dokumenti (turpmāk – LPTP atsaucēs dokumenti), tie būtu jāpārskata un vajadzības gadījumā – izmantojot informācijas apmaiņu ar ieinteresētajām personām – jāatjauno, un komitoloģijas procedūrā jāpieņem LPTP atsaucēs dokumentu galvenie elementi (turpmāk – LPTP secinājumi). Šajā sakarībā Komisijai komitoloģijas procedūrā būtu jānosaka pamatnostādnes attiecībā uz datu vākšanu, LPTP atsaucēs dokumentu izstrādi un to kvalitātes nodrošināšanu. LPTP secinājumi būtu jāizmanto kā atsaucē, nosakot atļaujas nosacījumus. Tos var papildināt, izmantojot citus avotus. Komisijai būtu jācenšas atjaunināt LPTP atsaucēs dokumentus ne vēlāk kā astoņus gadus pēc iepriekšējās versijas publicēšanas.

⁽¹⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

⁽³⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp.

- (14) Lai nodrošinātu efektīvu un aktīvu informācijas apmaiņu, kā rezultātā panāktu augstu LPTP atsaucis dokumentu kvalitāti, Komisijai būtu jāizveido forums, kas darbojas pārskatāmi. Būtu jānosaka praktiski nosacījumi informācijas apmaiņai un pieejai LPTP atsaucis dokumentiem, jo īpaši lai nodrošinātu, ka dalībvalstis un ieinteresētās puses sniedz pietiekami pieņemamas kvalitātes datus un pietiekamā apjomā, pamatojoties uz noteiktajām pamatnostādnēm, lai varētu noteikt labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un jaunus tehniskos paņēmienus.
- (15) Svarīgi nodrošināt pietiekamu elastību kompetentām iestādēm, lai tās varētu noteikt tādas emisiju robežvērtības, ar ko parastos ekspluatācijas apstākļos nodrošina, ka emisijas nepārsniedz emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Lai to panāktu, kompetentā iestāde var noteikt emisiju līmeni, kas atšķiras no emisiju līmeņiem, kuri saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem attiecībā uz robežvērtībām, laikposmu un atsaucis apstākļiem, ja vien, izmantojot emisiju pārraudzības rezultātus, var pierādīt, ka emisijas nav pārsniegušas ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistīto emisiju līmeni. Atļaujās norādīto emisiju robežvērtību rezultātā emisiju līmeņi ir zemāki par šīm emisiju robežvērtībām.
- (16) Lai ņemtu vērā atsevišķus konkrētus apstākļus, kuros tāda emisijas līmeņa, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, piemērošana radītu nesamērīgi lielas izmaksas salīdzinājumā ar labumu, ko tas sniedz videi, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējām noteikt tādas emisiju robežvērtības, kas atšķirtos no šiem līmeņiem. Šādu atšķirību pamatā vajadzētu būt izvērtējumam, kurā ņemti vērā labi definēti kritēriji. Šajā direktīvā noteiktās emisiju robežvērtības nevajadzētu pārsniegt. Jebkurā gadījumā nevajadzētu radīt ievērojamu piesārņojumu, un kopumā būtu jāpanāk augsts vides aizsardzības līmenis.
- (17) Lai sniegtu operatoriem iespēju pārbaudīt jaunākos paņēmienus, kuri varētu nodrošināt augstāku vispārēju vides aizsardzības līmeni vai vismaz tādu pašu vides aizsardzības līmeni un augstāku rentabilitāti, nekā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējām piešķirt pagaidu atkāpes no emisijas līmeņa, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.
- (18) Iekārtas izmaiņas var izraisīt augstāku piesārņojuma līmeni. Operatoriem būtu jāinformē kompetentā iestāde par visām plānotajām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi. Būtiskas iekārtu izmaiņas, kuras varētu izraisīt ievērojamu negatīvu ietekmi uz cilvēka veselību vai vidi, nebūtu jāveic bez atļaujas, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu.
- (19) Kūtsmēslu izkliešana būtiski sekmē piesārņojošo vielu emisijas gaisā un ūdenī. Lai panāktu tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu un Savienības tiesību aktos par ūdens aizsardzību noteiktos mērķus, Komisijai jāpārskata vajadzība izveidot šo emisiju vispiemērotāko kontroli, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus.
- (20) Intensīva mājputnu un liellopu audzēšana būtiski sekmē piesārņojošo vielu emisijas gaisā un ūdenī. Lai panāktu "Tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu" un Savienības tiesību aktos noteiktos mērķus, Komisijai jāpārskata vajadzība noteikt dažādu mājputnu sugu audzēšanai dažādas jaudas robežvērtības, lai tādējādi varētu definēt šīs direktīvas darbības jomu, un jāizveido vispiemērotākā kontrole liellopu audzēšanas iekārtu radītajām emisijām.
- (21) Lai ņemtu vērā labāko pieejamo tehnisko paņēmienus izmaiņas vai citas iekārtas izmaiņas, būtu regulāri jāpārskata atļaujas nosacījumi un, ja vajadzīgs, tie jāatjaunina, jo īpaši gadījumā, kad pieņem jaunus vai atjauninātus LPTP secinājumus.
- (22) Īpašos gadījumos, kad, pārskatot un atjauninot atļaujas, konstatē, ka jauno labāko pieejamo tehniskos paņēmienus ieviešanai, iespējams, vajadzīgs laikposms, kas ilgāks par četriem gadiem kopš LPTP atsaucis dokumentu publicēšanas, kompetentās iestādes var atļaujas nosacījumos noteikt ilgāku laikposmu, ja tas ir pamatoti saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem.
- (23) Jānodrošina, ka iekārtas ekspluatācijas rezultātā nepasliktinās augsnes un gruntsūdeņu kvalitāte. Tādēļ atļaujas nosacījumos būtu jāietver atbilstīgi pasākumi, lai novērstu emisijas augsnē un gruntsūdenī, kā arī jāietver regulāra šo pasākumu uzraudzība, lai aprikojuma lietošanas vai uzglabāšanas laikā izvairītos no noplūdes, pārplūdes, starpgadījuma vai negadījuma. Lai agrā stadijā atklātu iespējamu augsnes un gruntsūdens piesārņojumu un tādēļ veiktu atbilstīgus korigējošus pasākumus, pirms piesārņojums izplatīties, jākontrolē arī, vai augsnē un gruntsūdenī nav attiecīgu bīstamu vielu. Nosakot monitoringa biežumu, var ņemt vērā preventīvu pasākumu veidu un uzraudzības apmēru un biežumu.

- (24) Lai iekārtu darbība nepasliktinātu augšnes un gruntsūdens kvalitāti, izmantojot pamatziņojumu, jānosaka augšnes un gruntsūdens piesārņojuma apmērs. Pamatziņojumam vajadzētu būt praktiskam instrumentam, ar ko pēc iespējas labāk varētu kvantitatīvi salīdzināt minētajā ziņojumā aprakstīto teritorijas stāvokli un teritorijas stāvokli pēc darbības izbeigšanas, lai tādējādi pārliecinātos par to, vai augšnes vai gruntsūdens piesārņojums ir būtiski palielinājies. Tādēļ pamatziņojumā būtu jāietver informācija, kurā izmantoti esošie dati par augšni un gruntsūdens mērījumiem un dati par teritorijas agrāko izmantojumu.
- (25) Saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā” dalībvalstij, izvērtējot operatora radīto augšnes un gruntsūdens piesārņojuma nozīmīgumu, kas varētu būt saistīts ar pienākumu atjaunot teritoriju pamatziņojumā aprakstītajā stāvoklī, būtu jāņem vērā atļaujas nosacījumi, kas bijuši spēkā attiecīgās darbības laikā, iekārtas pieņemtie piesārņojuma novēršanas pasākumi un attiecīgais piesārņojuma palielinājums salīdzinājumā ar pamatziņojumā minēto piesārņojuma līmeni. Uz atbildību par piesārņojumu, ko nav radījis operators, attiecas atbilstīgie valsts tiesību akti, attiecīgā gadījumā, citi atbilstīgie Savienības tiesību akti.
- (26) Lai nodrošinātu šīs direktīvas faktisku īstenošanu un izpildi, operatoriem būtu regulāri jāsniedz kompetentajām iestādēm ziņojums par atbilstību atļaujas nosacījumiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka operators un katra kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus gadījumā, ja nav panākta atbilstība šīs direktīvas prasībām, un nodrošina sistēmu vides inspekciju veikšanai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir pieejams pietiekams skaits darbinieku, kuriem ir attiecīgās prasmes un kvalifikācijas šo inspekciju efektīvai veikšanai.
- (27) Saskaņā ar Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽¹⁾ ir vajadzīga efektīva sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā, lai dotu iespēju sabiedrībai paust un lēmumu pieņēmējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot politisko atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārskatāmību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. Attiecīgās sabiedrības pārstāvjiem būtu jānodrošina tiesas pieejamība, lai palīdzētu aizsargāt personu tiesības dzīvot veselībai un labklājībai piemērotā vidē.
- (28) Kurināmā sadedzināšanas iekārtas, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir mazāka par 50 MW, būtiski sekmē piesārņojošu vielu emisiju atmosfērā. Lai panāktu “Tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu” noteiktos mērķus, Komisijai jāpārskata vajadzība izveidot vispiemērotāko kontroli šādu iekārtu emisijām. Šajā pārskatīšanā būtu jāņem vērā tādu sadedzināšanas iekārtu specifiskums, kuras izmanto veselības aprūpes iestādēs, jo īpaši attiecībā uz to izmantošanu izņēmuma gadījumā ārkārtas situācijā.
- (29) Lielas sadedzināšanas iekārtas būtiski palielina piesārņotājielu emisiju apjomu gaisā, kas ievērojami ietekmē cilvēku veselību un vidi. Lai novērstu minēto ietekmi un veicinātu to prasību izpildi, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām⁽²⁾, un sasniegtu mērķus, kuri noteikti Tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu, Savienības mērogā jānosaka stingrākas emisiju robežvērtības atsevišķām sadedzināšanas iekārtu un piesārņotājielu kategorijām.
- (30) Komisijai būtu jāpārskata vajadzība ieviest Savienības mēroga emisiju robežvērtības un grozīt V pielikumā noteiktās emisiju robežvērtības dažām lielām sadedzināšanas iekārtām, ņemot vērā attiecīgu LPTP atsaucē dokumentu pārskatīšanu un atjaunināšanu. Šajā sakarā Komisijai būtu jāapsver pārstrādes rūpnīcu enerģētikas sistēmu īpatnības.
- (31) Ņemot vērā dažu vietējo cioto kurināmo īpašības, attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto šādus kurināmos, ir lietderīgi piemērot sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, nevis sēra dioksīda emisiju robežvērtības. Turklāt, tā kā degslānekļa raksturīgo īpašību dēļ var būt liegts izmantot tādas pašas sēra daudzuma samazināšanas tehnoloģijas vai sasniegt tādu pašu sēra atdalīšanas efektivitāti kā citu kurināmo gadījumā, ir piemēroti attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto minēto kurināmo, noteikt nedaudz zemāku sēra atdalīšanas minimālo pakāpi.
- (32) Gadījumā, ja pēkšņi deficīta apstākļos tiek pārtrauktas gāzes vai kurināmā piegādes ar zemu sēra saturu, kompetentajai iestādei būtu jāspēj piešķirt pagaidu atkāpes, lai ļautu attiecīgo sadedzināšanas iekārtu emisiju apjomam pārsniegt šajā direktīvā noteiktās emisiju robežvērtības.

⁽¹⁾ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.

- (33) Attiecīgais operators nedrīkstētu ekspluatēt sadedzināšanas iekārtu ilgāk nekā 24 stundas pēc tam, kad pienācīgi nedarbojas vai ir bojātas piesārņojuma attīrīšanas iekārtas, un 12 mēnešus ilgā laikposmā ekspluatācijas ilgums bez minētajām iekārtām nedrīkstētu pārsniegt 120 stundas, lai ierobežotu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz vidi. Tomēr gadījumos, ja ir svarīgāk nodrošināt nepārtrauktu enerģijas padevi vai ir jānovērš vispārējais emisiju palielinājums, ko izraisa citas sadedzināšanas iekārtas ekspluatācija, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējām piešķirt atkāpi no minētajiem termiņiem.
- (34) Lai nodrošinātu vides un cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzību un novērstu atkritumu pārrobežu pārvešanu uz iekārtām, kuras darbojas, ievērojot zemākus vides kvalitātes standartus, jānosaka un jāsiglabā stingrāki ekspluatācijas apstākļi, tehniskās prasības un emisiju robežvērtības atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtām visā Savienībā.
- (35) Organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktos darbības veidos un iekārtās izraisa organisko savienojumu emisiju gaisā, kas veicina uz vietas un pat ārpus valsts robežām troposfēras robežslāni tādu oksidētāju fotoķīmisku veidošanos, kas ir kaitīgi dabas resursiem un negatīvi ietekmē cilvēku veselību. Tāpēc ir vajadzīga preventīva rīcība, lai novērstu organisko šķīdinātāju izmantošanu un lai noteiktu prasību panākt atbilstību organisko savienojumu emisiju robežvērtībām un attiecīgiem ekspluatācijas apstākļiem. Tā vietā, lai īstenotu šajā direktīvā noteiktās emisiju robežvērtības, būtu jāļauj operatoriem panākt atbilstību samazināšanas shēmas prasībām, ja citi pasākumi, piemēram, izstrādājumu vai tehnisko paņēmieni izmantošana ar mazu šķīdinātāju saturu vai bez šķīdinātājiem, sniedz alternatīvus līdzekļus līdzvērtīgai emisijas samazināšanai.
- (36) Iekārtas, kurās ražo titāna dioksīdu, var izraisīt ievērojamu piesārņojumu gaisā un ūdenī. Lai samazinātu šādu ietekmi, Savienības mērogā jānosaka stingrākas atsevišķu piesārņotājvielu emisiju robežvērtības.
- (37) Attiecībā uz to, ka valsts normatīvo un administratīvo aktu darbības jomā, kuri pieņemti nolūkā ievērot šo direktīvu, iekļauj keramikas izstrādājumu ražošanas apdedzināšanas iekārtas, pamatojoties uz valsts rūpniecības nozares raksturojumu, un lai nodrošinātu skaidru darbības jomas interpretāciju, dalībvalstīm būtu jāizlemj, vai piemērot gan ražošanas jaudas, gan krāsns ietilpības kritēriju vai tikai vienu no šiem abiem kritērijiem.
- (38) Lai vienkāršotu ziņošanu un mazinātu nevajadzīgo administratīvo slogu, Komisijai būtu jāapzina metodes, kā pieskaņot datu sniegšanu atbilstīgi šai direktīvai ar prasībām citos Savienības tiesību aktos, un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu ⁽¹⁾.
- (39) Lai nodrošinātu vienotus īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai, kas pieņem pamatnostādnes par datu apkopošanu, par LPTP atsaucē dokumentu izstrādi un par to kvalitātes nodrošināšanu, tostarp par to piemērotu saturu un formātu, un kas pieņem lēmumus par LPTP secinājumiem, izstrādā detalizētus noteikumus par darbības sākšanas un darbības beigu periodiem, par pārejas periodu dalībvalsts plāniem attiecībā uz lielām sadedzināšanas iekārtām, kā arī paredz, kāda informācija dalībvalstīm ir jāiesniedz Komisijai, par informācijas veidu, formātu un iesniegšanas biežumu. Saskaņā ar LESD 291. pantu normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu, nosaka iepriekš ar regulu, ko pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Līdz minētās jaunās regulas pieņemšanai turpina piemērot Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾, izņemot regulatīvo kontroles procedūru, kura nav jāpiemēro.
- (40) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai noteiktu dienu, no kuras emisijām gaisā veic nepārtrauktus smago metālu, dioksīnu un furānu mērījumus, kā arī, lai dažas V, VI un VII pielikuma daļas pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām un atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām cita starpā var būt iekļauta arī kritēriju noteikšana attiecībā uz atkāpju piešķiršanu no pastāvīga kopējo putekļu emisiju monitoringa. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.
- (41) Lai risinātu nopietno vides piesārņojuma, piemēram, no smagiem metāliem un dioksīniem un furāniem, problēmu, Komisijai, balstoties uz labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanas novērtējumu noteiktām darbībām vai šo darbību ietekmes uz vidi kopumā novērtējumu, būtu jāiesniedz priekšlikumi par minimālajām emisiju robežvērtību prasībām un monitoringa un atbilstības noteikumiem, kas piemērojami visā Savienībā.
- (42) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas valsts noteikumu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

⁽¹⁾ OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(43) Lai nodrošinātu pietiekami ilgu laiku pašreizējo iekārtu tehniskai pielāgošanai šīs direktīvas jaunajām prasībām, minētajām iekārtām būtu jāpiemēro dažas jaunās prasības pēc noteikta laikposma, sākot no šīs direktīvas stāšanās spēkā. Ir vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai sadedzināšanas iekārtās ieviestu vajadzīgos emisiju samazināšanas pasākumus, lai ievērotu V pielikumā noteiktās emisiju robežvērtības.

(44) Nemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un uzlabot vides kvalitāti, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rūpniecisko darbību radītā piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(45) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši šajā direktīvā ir uzsvērt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. panta piemērošana.

(46) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kuros ieviestas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus ir saistīts ar iepriekšējām direktīvām.

(47) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīs tiek mudinātas gan pašu, gan Savienības interesēs sastādīt savas tabulas, kurās pēc iespējas parādītu saistību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās zināmas atklātībai.

(48) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IX pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā izklāstīti noteikumi par tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada rūpnieciskās darbības.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Tajā arī ietverti noteikumi, kas paredzēti, lai novērstu vai – gadījumos, kad novēršana nav iespējama – samazinātu emisijas gaisā, ūdenī un zemē, kā arī novērstu atkritumu rašanos, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro rūpnieciskajām darbībām, kuras rada II līdz VI nodaļā minēto piesārņojumu.

2. Šī direktīva neattiecas uz jaunu izstrādājumu un procesu izpēti, izstrādi vai testēšanas darbībām.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

1) “viela” ir ķīmiskais elements un tā savienojumi, izņemot šādas vielas:

a) radioaktīvas vielas, kas noteiktas 1. pantā Padomes Direktīvā 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽²⁾;

b) ģenētiski modificēti mikroorganismi, kā noteikts 2. panta b) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/41/EK (2009. gada 6. maijs) par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu ⁽³⁾;

c) ģenētiski modificēti organismi, kā noteikts 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē ⁽⁴⁾;

2) “piesārņojums” ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma vai trokšņa tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti, kas var radīt kaitējumu īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;

⁽²⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 125, 21.5.2009., 75. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

- 3) "iekārta" ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā vai VII pielikuma 1. daļā, kā arī visas citas darbības, kuras veic tajā pašā teritorijā un kuras ir tieši tehniski saistītas ar minētajos pielikumos uzskaitītajām darbībām un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;
- 4) "emisija" ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;
- 5) "emisiju robežvērtības" ir masa, kas izteikta ar dažiem īpašiem parametriem, koncentrācija un/vai emisijas līmenis, ko nedrīkst pārsniegt kādā laika periodā vai vairākos laika periodos;
- 6) "vides kvalitātes standarts" ir to prasību kopums, kuras saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecīgajā laikā jāievēro konkrētajā vidē vai attiecīgā tās daļā;
- 7) "atļauja" ir rakstisks pilnvarojums, ar kuru tiek dota atļauja ekspluatēt iekārtu vai tās daļu, vai sadedzināšanas iekārtu, atkritumu sadedzināšanas iekārtu vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu;
- 8) "vispārīgie saistošie noteikumi" ir emisiju robežvērtības vai citi nosacījumi nozares vai plašākā līmenī, kas paredzēti tiešai izmantošanai, lai noteiktu atļaujas piešķiršanas nosacījumus;
- 9) "būtiskas izmaiņas" ir iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi;
- 10) "labākie pieejamie tehniskie paņēmieni" ir efektīvākais un pilnīgākais darbību un ekspluatācijas metožu izstrādes posms, kurā tiek parādīta konkrēto tehnisko paņēmieni faktiskā piemērotība tam, lai noteiktu pamatus emisiju robežvērtībām un citus atļaujas nosacījumus, kas paredzēti, lai novērstu un – gadījumos, kad novēršana ir neiespējama – samazinātu emisijas un ietekmi uz vidi kopumā:
- a) "tehniskie paņēmieni" ietver gan izmantoto tehnoloģiju, gan risinājumus, kas attiecas uz iekārtas uzbūvi, uztādīšanu, apkopi, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtraukšanu;
- b) "pieejamie" tehniskie paņēmieni ir tie tehniskie paņēmieni, kuri ir izstrādāti tiktāl, ka ir ieviešami attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus, ņemot vērā izmaksas un priekšrocības neatkarīgi no tā, vai tehniskie paņēmieni tiek izmantoti vai nodrošināti konkrētajā dalībvalstī, ja tie ir operatoram pietiekami pieejami;
- c) "labākie" ir visefektīvākie, lai sasniegtu augstu vides vispārējās aizsardzības līmeni kopumā;
- 11) "LPTP atsaucis dokuments" ir dokuments, kas sagatavots, balstoties uz informācijas apmaiņu, kas rīkota saskaņā ar 13. pantu, izveidots konkrētu darbību vajadzībām un tajā jo īpaši izklāstīti piemēroti tehniskie paņēmieni, pašreizējie emisijas un patēriņa līmeņi, tehniskie paņēmieni, ko paredzēts izmantot, lai noteiktu labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kā arī LPTP secinājumi un jauni paņēmieni, īpaši ņemot vērā III pielikumā minētos kritērijus;
- 12) "LPTP secinājumi" ir dokuments, kurā ietvertas tās LPTP atsaucis dokumenta daļas, kurās izklāstīti secinājumi par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, to apraksts, informācija to piemērotības izvērtēšanai, ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītie emisiju līmeņi, saistīta uzraudzība, saistīti patēriņa līmeņi un, vajadzības gadījumā, atbilstīgi teritorijas sanācijas pasākumi;
- 13) "emisiju līmenis, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem" ir tāds emisiju līmenis, kas sasniegts parastos ekspluatācijas apstākļos, izmantojot labāko pieejamo tehnisko paņēmieni vai labāko pieejamo tehnisko paņēmieni kopumu, kā tas izklāstīts LPTP secinājumos, un kas izteikts kā vidējais rādītājs konkrētā laikposmā atbilstīgi konkrētiem atsaucis nosacījumiem;
- 14) "jauns tehnisks paņēmieni" ir rūpnieciskai darbībai paredzēts jauns tehnisks paņēmieni, kas, ja tiek ieviests ražošanā, varētu nodrošināt augstāku vispārējo vides aizsardzības līmeni vai vismaz tādu pašu vides aizsardzības līmeni un lielākus izmaksas ietaupījumus nekā pašreizējie labākie pieejamie tehniskie paņēmieni;
- 15) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas pilnībā vai daļēji ekspluatē vai kontrolē iekārtu vai sadedzināšanas iekārtu, atkritumu sadedzināšanas iekārtu vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu, vai – gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti – persona, kurai deleģētas noteiktas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas vai attīrīšanas iekārtas tehnisku darbību;
- 16) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – to apvienības, organizācijas vai grupas;
- 17) "attiecīgā sabiedrības daļa" ir sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt, vai kura ir ieinteresēta lēmuma pieņemšanā par atļaujas piešķiršanu vai atjaunināšanu vai par atļaujas piešķiršanas nosacījumiem; piemērojot šo definīciju, nevalstiskās organizācijas, kuras veicina vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, uzskata par ieinteresētām;

- 18) "bīstamas vielas" ir vielas vai maisījumi kā noteikts 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu ⁽¹⁾;
- 19) "pamatziņojums" ir informācija par attiecīgu bīstamu vielu piesārņojuma stāvokli augsnē un gruntsūdeņos;
- 20) "gruntsūdeņi" ir gruntsūdeņi, kā noteikts 2. panta otrajā punktā Eiropas Parlamenta Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽²⁾;
- 21) "augšne" ir zemes garozas virsējais slānis, kas atrodas starp pamatiezi un virsmu. Augsni veido minerāldaļiņas, organiskās vielas, ūdens, gaiss un dzīvi organismi;
- 22) "vides inspekcija" ir jebkura darbība, tostarp apmeklējumi uz vietas, emisiju pārraudzība un iekšējo ziņojumu un pārbaudes dokumentu kontrole, pašuzraudzības pārbaude, izmantoto tehnisko paņēmieni un iekārtas vides pārraudzības atbilstības pārbaude, ko veic kompetentā iestāde vai veic tās uzdevumā, lai pārbaudītu un uzlabotu iekārtu atbilstību atļaujas nosacījumiem un vajadzības gadījumā pārraudzītu to ietekmi uz vidi;
- 23) "mājputni" ir mājputni, kā definēts 2. panta 1. punktā Padomes Direktīvā 90/539/EEK (1990. gada 15. oktobris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm ⁽³⁾;
- 24) "kurināmais" ir jebkurš ciets, šķidrums vai gāzveida degošs materiāls;
- 25) "sadedzināšanas iekārta" ir tehniska aparatūra, kurā oksidē kurināmo, lai izmantotu šādi iegūto siltumenerģiju;
- 26) "skurstenis" ir struktūra, kura satur vienu vai vairākus dūmvadus, pa kuriem atgāzes izvada atmosfērā;
- 27) "darbības stundas" ir stundās izteikts laiks, kurā sadedzināšanas iekārta pilnībā vai daļēji darbojas un izvada emisijas gaisā, izņemot iedarbināšanas un apturēšanas periodus;
- 28) "sēra atdalīšanas pakāpe" ir noteiktā laika posmā no sadedzināšanas iekārtas atmosfērā neizvadītā sēra daudzuma attiecība pret sēra daudzumu tajā pašā laika posmā sadedzināšanas iekārtā izmantotajā kurināmajā;
- 29) "vietējais cietais kurināmais" ir dabiski radies cietais kurināmais, ko izmanto tādā sadedzināšanas iekārtā, kas īpaši paredzēta šim kurināmajam un ko iegūst uz vietas;
- 30) "noteicošais kurināmais" ir kurināmais, kuram, salīdzinot ar visiem kurināmajiem, ko izmanto jauktā kurināmā sadedzināšanas iekārtās, kurās atsevišķi vai kopā ar citiem kurināmajiem lieto pašu patēriņam pārstrādātas jēlnaftas destilēšanas un pārstrādes atlikumus, ir visaugstākā emisiju robežvērtība, kā izklāstīts V pielikuma 1. daļā, vai, ja vairākiem kurināmajiem ir tā pati robežvērtība, kurināmais, kuram, salīdzinot ar citiem minētajiem kurināmajiem, ir visaugstākā ievadītā siltumjauka;
- 31) "biomasa" ir kāds no šādiem produktiem:
- a) izstrādājumi, kuru sastāvā ir tādi augu izcelsmes materiāli no lauksaimniecības vai mežsaimniecības, kurus var izmantot tajos esošās enerģijas iegūšanai;
 - b) šādi atkritumi:
 - i) augu atkritumi no lauksaimniecības un mežsaimniecības;
 - ii) augu atkritumi no pārtikas rūpniecības gadījumos, kad iegūto siltumenerģiju reģenerē;
 - iii) šķiedraini augu atkritumi no celulozes masas ražošanas un papīra ražošanas no celulozes, ja tās līdzsadedzina ražošanas vietā un izdalījušos siltumenerģiju reģenerē;
 - iv) korķa atkritumi;
 - v) koksnes atkritumi, izņemot tādus koksnes atkritumus, kuros pēc apstrādes ar koksnes aizsargvielām vai pārklājumiem var būt halogēnorganiskie savienojumi vai smagie metāli, un jo īpaši tādus koksnes atkritumus, kas rodas no būvgružiem un ēku nojaukšanas atkritumiem;
- 32) "jauktā kurināmā sadedzināšanas iekārta" ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kurā vienlaicīgi vai pārmaiņus var izmantot vismaz divu veidu kurināmo;
- 33) "gāzturbīna" ir jebkura rotācijas mašīna, kurā siltumenerģiju pārvērš mehāniskā darbā un kuras galvenās sastāvdaļas ir kompresors, siltumiekārta, kurā oksidē kurināmo darba šķidruma sakarsēšanai, un turbīna;
- 34) "gāzes dzinējs" ir četrtaktu iekšdedzes dzinējs, kurš darbojas saskaņā ar Oto ciklu un kurā kurināmā aizdedzināšanai izmanto dzirksteļaiždedzi vai – dzinējiem, kas darbojas ar dažāda veida kurināmo, – kompresijas aizdedzi;

⁽¹⁾ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.

- 35) "dīzeļdzinējs" ir iekšdedzes dzinējs ar dīzeļa ciklu, kurā kuri-nāmā aizdedzināšanai izmanto kompresijas aizdedzi;
- 36) "maza izolēta sistēma" ir maza izolēta sistēma, kā definēts 2. panta divdesmit sestajā daļā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/54/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽¹⁾;
- 37) "atkritumi" ir atkritumi, kā tie definēti 3. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem ⁽²⁾;
- 38) "bīstamie atkritumi" ir bīstamie atkritumi, kā tie definēti 3. panta 2. punktā Direktīvā 2008/98/EK;
- 39) "dažādi sadzīves atkritumi" ir mājsaimniecības atkritumi, kā arī mājsaimniecības, tirdzniecības, ražošanas un iestāžu atkritumi, kas pēc sava rakstura un sastāva ir līdzīgi mājsaimniecību atkritumiem, izņemot tās atkritumu daļas, kas Komisijas Lēmuma 2000/532/EK ⁽³⁾ pielikumā norādītas 20 01 pozīcijā un ko savāc atsevišķi to rašanās vietā, un izņemot pārējos atkritumus, kas šajā pielikumā norādīti 20 02 pozīcijā;
- 40) "atkritumu sadedzināšanas iekārta" ir jebkura stacionāra vai mobila tehniska ierīce un iekārta, kas paredzēta atkritumu termiskai pārstrādei ar sadedzināšanā iegūtās siltumenerģijas reģenerāciju vai bez tās, veicot atkritumu sadedzināšanu oksidējot, kā arī ar citiem termiskās apstrādes procesiem, piemēram, pirolīzi, gazificēšanu vai plazmas procesu, ja šādā apstrādē radušās vielas pēc tam sadedzina;
- 41) "atkritumu līdzsadedzināšanas iekārta" ir stacionāra vai mobila tehniska vienība, kas paredzēta enerģijas vai materiālu produktu ražošanai un kurā atkritumus izmanto par kurināmo vai papildu kurināmo vai kurā atkritumu iznīcināšanai tos apstrādā termiski, veicot atkritumu sadedzināšanu oksidējot, kā arī ar citiem termiskās apstrādes procesiem, piemēram, pirolīzi, gazificēšanu vai plazmas procesiem, ja šādā apstrādē radušās vielas pēc tam sadedzina;
- 42) "nominālā jauda" ir atkritumu sadedzināšanas iekārtā vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtā ietilpstošo krāšņu jaudu summa, ko noteicis konstruktors un apstiprinājis operators, ņemot vērā atkritumu siltumietilpību, kas izteikta ar atkritumu daudzumu, ko sadedzina vienā stundā;
- 43) "dioksīni un furāni" ir visi VI pielikuma 2. daļā uzskaitītie polihlordibenzo-p-dioksīni un dibenzofurāni;
- 44) "organisks savienojums" ir jebkurš savienojums, kurā ietilpst vismaz elements ogleklis un viens vai vairāki no šādiem elementiem: ūdeņradis, halogēni, skābeklis, sērs, fosfors, silīcijs vai slāpeklis, izņemot oglekļa oksīdus un neorganiskos karbonātus un bikarbonātus;
- 45) "gaistoši organiskie savienojumi" ir jebkuri organiskie savienojumi, kā arī kreozota frakcija, kam temperatūrā 293,15 K tvaiku spiediens ir 0,01 kPa vai lielāks vai kam ir konkrētos izmantošanas apstākļos attiecīga gaistamība;
- 46) "organiskais šķīdinātājs" ir jebkurš gaistošs organiskais savienojums, ko izmanto šādos nolūkos:
- a) tam ķīmiski nemainoties, atsevišķi vai kopā ar citām vielām, lai šķīdinātu izejvielas, izstrādājumus un atkritumvielas;
 - b) kā tīrīšanas līdzekli, lai šķīdinātu piemaisījumus;
 - c) kā šķīdinātāju;
 - d) kā disperģētājvielu;
 - e) kā viskozitātes regulētāju;
 - f) kā virsmas spraiguma regulētāju;
 - g) kā plastifikatoru;
 - h) kā konservantu;
- 47) "aizsargkārtā" ir pārklājums, kā noteikts 2. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/42/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos ⁽⁴⁾.

4. pants

Pienākums iegūt atļauju

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka neviena iekārta vai sadedzināšanas iekārta, atkritumu sadedzināšanas iekārta vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārta netiek ekspluatēta, ja nav saņemta atļauja.

Atkāpjoties no panta pirmās daļas noteikumiem, dalībvalstis var noteikt procedūru V nodaļā minēto iekārtu reģistrācijai.

Reģistrācijas procedūru nosaka juridiski saistošā tiesību aktā, kurā ietver vismaz operatora paziņojumu kompetentai iestādei par nodomu ekspluatēt iekārtu.

⁽¹⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2000/532 (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka atļauja attiecas uz divām vai vairākām iekārtām vai to daļām, kuras ekspluatē vienā un tajā pašā vietā.

Ja atļauja attiecas uz divām vai vairākām iekārtām, tajā paredz nosacījumus, lai nodrošinātu katras iekārtas atbilstību šīs direktīvas prasībām.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka atļauja attiecas uz vairākām tādās iekārtās daļām, ko ekspluatē dažādi operatori. Šādā gadījumā atļaujā nosaka katra operatora pienākumus.

5. pants

Atļaujas piešķiršana

1. Neierobežojot citas valsts vai Savienības tiesību aktos noteiktās prasības, kompetentā iestāde piešķir atļauju, ja iekārta atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atļauju piešķiršanas nosacījumu un procedūru pilnīgu saskaņotību, ja atļauju piešķiršanā iesaistītas vairākas kompetentās iestādes vai vairāki operatori, vai tiek piešķirtas vairākas atļaujas, lai garantētu visu šajā procedūrā kompetento iestāžu efektīvu integrētu pieeju.

3. Attiecībā uz jaunām iekārtām vai gadījumos, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337/EEK 4. pants, piešķirot attiecīgo atļauju, jāpārbauda un jāizmanto saskaņā ar minētās direktīvas 5., 6., 7. un 9. pantu iegūtā informācija vai izdarītie secinājumi.

6. pants

Vispārīgie saistošie noteikumi

Neierobežojot pienākumu iegūt atļauju, dalībvalstis vispārīgos saistošos noteikumos var ietvert prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu vai sadedzināšanas, atkritumu sadedzināšanas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu veidiem.

Ja pieņem vispārīgos saistošos noteikumus, atļaujā var vienkārši iekļaut atsauci uz šādiem noteikumiem.

7. pants

Starpgadījumi un negadījumi

Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu ⁽¹⁾, ja notiek starpgadījums vai negadījums, kuram ir būtiska ietekme uz vidi, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

⁽¹⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

- a) operators nekavējoties informē kompetento iestādi;
- b) operators nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ierobežotu ietekmi uz vidi un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus un negadījumus;
- c) kompetentā iestāde liek operatoram veikt jebkurus piemērotus papildpasākumus, kas kompetentās iestādes ieskatā vajadzīgi, lai ierobežotu ietekmi uz vidi un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus un negadījumus.

8. pants

Neatbilstība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti atļaujas nosacījumi.

2. Ja ir pārkāpti šīs atļaujas nosacījumi, dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) operators nekavējoties informē kompetento iestādi;
- b) operators nekavējoties veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību iespējami īsākā laikā;
- c) kompetentā iestāde liek operatoram veikt jebkurus piemērotus papildpasākumus, kurus kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem, lai atjaunotu atbilstību.

Ja atļaujas nosacījumu pārkāpums rada tūlītējas briesmas cilvēku veselībai vai draud izraisīt tūlītēju būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, un kamēr tiek atjaunota neatbilstība saskaņā ar pirmās daļas b) un c) apakšpunkta nosacījumiem, iekārtas, sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas, atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas vai to attiecīgo daļu darbība tiek apturēta.

9. pants

Siltumnīcefekta gāzu emisijas

1. Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisiju robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.

2. Saistībā ar darbībām, kas minētas I pielikumā Direktīvā 2003/87/EK, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām objektā, kuras emitē oglekļa dioksīdu.

3. Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.

4. Šā panta 1. līdz 3. punktā paredzētie noteikumi neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Savienības tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

II NODAĻA

NOTEIKUMI PAR I PIELIKUMĀ MINĒTAJĀM DARBĪBĀM

10. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz darbībām, kas izklāstītas I pielikumā, un attiecīgā gadījumā uz minētajā pielikumā noteiktajām jaudas robežvērtībām.

11. pants

Vispārīgie principi, kuri reglamentē operatoru pamatsaistības

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka iekārtas tiek ekspluatētas atbilstīgi šādiem principiem:

- a) tiek veikti visi atbilstīgie preventīvie pasākumi piesārņojuma novēršanai;
- b) tiek izmantoti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni;
- c) nerodas būtisks piesārņojums;
- d) tiek novērsta atkritumu rašanās saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK;
- e) gadījumos, kad atkritumi rodas, tos prioritārā secībā un saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK sagatavo atkārtotai izmantošanai, pārstrādā, reģenerē vai – gadījumos, kad tas tehniski un ekonomiski nav iespējams, – apglabā tā, lai tiktu novērsta vai samazināta jebkāda ietekme uz vidi;
- f) enerģija tiek izmantota efektīvi;
- g) tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi negadījumu novēršanai un to seku ierobežošanai;
- h) pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas ekspluatācijas vietas sakārtošanai atbilstīgā stāvoklī, kas definēts saskaņā ar 23. pantu.

12. pants

Pieteikumi atļauju saņemšanai

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīta:

- a) iekārta un tās darbības;
- b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija;
- c) iekārtas emisiju avoti;
- d) apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā;
- e) attiecīgā gadījumā – pamatzinājums atbilstīgi 23. panta 2. punktam;
- f) no iekārtas katrā dabas vides segmentā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi;
- g) paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai – gadījumos, kad tas nav iespējams – samazinātu emisijas no iekārtas;
- h) pasākumi iekārtā radušos atkritumu novēršanai, sagatavošanai atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un reģenerācijai;
- i) turpmāki pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 11. pantā;
- j) plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē;
- k) kopsavilkums par galvenajām paredzēto tehnoloģiju, metožu un pasākumu alternatīvām kuras iesniedzējs ir izvērtējis.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī pirmajā daļā minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/82/EK, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam.

13. pants

LPTP atsaucē dokumenti un informācijas apmaiņa

1. Lai izstrādātu, pārskatītu un vajadzības gadījumā atjauninātu LPTP atsaucē dokumentus, Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, attiecīgajām nozarēm, attiecīgajām nevalstiskajām organizācijām, kas veicina vides aizsardzību, un Komisiju.

2. Informācijas apmaiņa jo īpaši ir saistīta ar:

- a) iekārtu un tehnisko paņēmieni darbību attiecībā uz emisijām, kas attiecīgā gadījumā izteikta kā īstermiņa vai ilgtermiņa vidējais rādītājs, un saistītajiem atsaucēs nosacījumiem, patēriņu un izejvielu veidu, ūdens patēriņu, enerģijas izmantošanu un atkritumu radīšanu;
- b) izmantotajiem tehniskajiem paņēmieniem, saistīto monitoringu, iedarbību starp vidēm, ekonomisko un tehnisko pamatotību un to attīstību;
- c) labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem un jauniem tehniskiem paņēmieniem, kas apzināti, ņemot vērā a) un b) apakšpunktā minētos jautājumus.

3. Komisija izveido un regulāri sasauk forumu, kurā piedalās dalībvalstu, iesaistīto nozaru un to nevalstisko organizāciju pārstāvj, kuras veicina vides aizsardzību.

Komisija lūdz foruma atzinumu par informācijas apmaiņas praktiskajiem aspektiem un jo īpaši par:

- a) foruma reglamentu;
- b) darba plānu saistībā ar informācijas apmaiņu;
- c) pamatnostādņēm attiecībā uz datu ievākšanu;
- d) pamatnostādņēm par LPTP atsaucēs dokumentu izstrādi un par to kvalitātes nodrošināšanu, tostarp par to piemērotu saturu un formātu.

Otrās daļas c) un d) apakšpunktā minētajās pamatnostādņēs ņem vērā foruma viedokli, un tās pieņem saskaņā ar 75. panta 2) apakšpunktā minēto regulatīvo procedūru.

4. Komisija saņem un publisko foruma atzinumu par ierosināto LPTP atsaucēs dokumentu saturu un ņem vērā šo atzinumu 5. punktā izklāstīto procedūru vajadzībām.

5. Lēmumus par LPTP secinājumiem pieņem saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

6. Pēc tam, kad pieņemts lēmums atbilstīgi šā panta 5. punktam, Komisija nekavējoties dara publiski pieejamu LPTP atsaucēs dokumentu un nodrošina, ka LPTP secinājumi ir pieejami visās Savienības oficiālajās valodās.

7. Kamēr nav pieņemts attiecīgais lēmums atbilstīgi 5. punktam, LPTP atsaucēs dokumentos ietvertos secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, ko Komisija pieņēmusi pirms 83. pantā minētās dienas, attiecībā uz šo nodaļu, izņemot 15. panta 3. un 4. punktu, piemēro kā LPTP secinājumus.

14. pants

Atļaujas nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 11. un 18. pantā noteikto prasību ievērošanai.

Minētajos pasākumos iekļauj vismaz šādus aspektus:

- a) emisiju robežvērtības piesārņojošām vielām, kuras uzskaitītas II pielikumā, un citām piesārņojošām vielām, kuras varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārnesei iespējas no vienas dabas vides daļas citā;
- b) atbilstīgas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu monitoringam un apsaimniekošanai;
- c) piemērotas emisiju monitoringa prasības, norādot:
 - i) mērījumu metodiku, biežumu un novērtēšanas procedūru; un
 - ii) ja piemēro 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu, – emisiju monitoringa rezultātus par tiem pašiem periodiem un atsaucēs nosacījumiem, kā par emisijas līmeņiem saistībā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem;
- d) pienākumu regulāri un vismaz reizi gadā sniegt kompetentajai iestādei:
 - i) informāciju, pamatojoties uz c) apakšpunktā minētā emisiju monitoringa rezultātiem, un citus vajadzīgos datus, kas ļauj kompetentajai iestādei pārbaudīt atbilstību atļaujas nosacījumiem; un
 - ii) ja piemēro 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu, – emisiju monitoringa rezultātu apkopojumu, lai varētu salīdzināt emisiju līmeņus, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem;
- e) atbilstīgas prasības tādu pasākumu regulārai uzturēšanai un monitoringam, kuri saskaņā ar b) apakšpunktu veikti, lai novērstu emisijas augsnē un gruntsūdenī, un atbilstīgas prasības par augsnes un gruntsūdeņu periodisku monitoringu attiecībā uz atbilstīgām bīstamām vielām, kuras varētu konstatēt attiecīgajā teritorijā, un ņemot vērā iespējamo augsnes un gruntsūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā;
- f) pasākumus, kuri attiecas uz tādiem ekspluatācijas apstākļiem, kas nav parastie ekspluatācijas apstākļi, piemēram, palaišanas un apturēšanas operācijas, noplūdes, darbības traucējumi, iekārtas īslaicīga apstādināšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana;

- g) noteikumus, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu;
- h) nosacījumus, saskaņā ar kuriem izvērtē atbilstību emisiju robežvērtībām, vai atsauci uz citur norādītām piemērojamām prasībām.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās emisijas robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina tādu pašu vides aizsardzības līmeni.

3. LPTP secinājumus izmanto kā atsauci atļaujas nosacījumu noteikšanai.

4. Neskarot 18. pantu, kompetentā iestāde atļaujai var noteikt stingrākus atļaujas nosacījumus nekā nosacījumi, ko var panākt, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kā aprakstīts LPTP secinājumos. Dalībvalstis var pieņemt noteikumus, saskaņā ar kuriem kompetentā iestāde var izvirzīt šādus stingrākus nosacījumus.

5. Ja kompetentā iestāde nosaka atļaujas nosacījumus, balstoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kas nav aprakstīti nevienā no atbilstīgajiem LPTP secinājumiem, tā nodrošina, ka

- a) tehnisko paņēmieni nosaka, jo īpaši ņemot vērā III pielikumā minētos kritērijus; un
- b) ievēro 15. pantā ietvertās prasības.

Ja šā punkta pirmajā daļā minētajos LPTP secinājumos nav ietverti emisiju līmeņi, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kompetentā iestāde nodrošina, ka ar pirmajā daļā minēto paņēmieni nodrošina tādu vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs LPTP secinājumos aprakstītajām labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

6. Ja uz iekārtā veiktu darbību vai ražošanas procesa veidu neattiecas neviens no LPTP secinājumiem vai ja šādi secinājumi neattiecas uz darbības vai procesa iespējamo ietekmi uz vidi, kompetentā iestāde, iepriekš apspriežoties ar operatoru, nosaka atļaujas nosacījumus, balstoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, ko tā ir noteikusi attiecīgām darbībām vai procesiem, jo īpaši ņemot vērā III pielikumā minētos kritērijus.

7. Iekārtām, kas minētas I pielikuma 6.6. punktā, šā panta 1. līdz 6. punktu piemēro, neskarot ar dzīvnieku labturību saistītos tiesību aktus.

15. pants

Emisiju robežvērtības, ekvivalenti parametri un tehniski pasākumi

1. Piesārņojošām vielām noteiktās emisiju robežvērtības attiecas uz punktu, kurā notiek emisija no iekārtām, un minēto vērtību noteikšanā atšķaidījumu pirms minētā punkta neņem vērā.

Attiecībā uz netiešu piesārņotājvielu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisiju robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts ekvivalents aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos.

2. Neierobežojot 18. panta noteikumus, emisiju robežvērtības, ekvivalenti parametri vai tehniski pasākumi, kas minēti 14. panta 1. un 2. punktā, jānosaka, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, nenosakot kāda konkrēta tehniskā paņēmiena vai īpašu tehnoloģiju izmantošanu.

3. Kompetentā iestāde nosaka emisiju robežvērtības, ar kurām nodrošina, ka parastos ekspluatācijas apstākļos emisijas nepārsniedz emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kā noteikts 13. panta 5. punktā minētajos lēmumos, kas pieņemti attiecībā uz LPTP secinājumiem, panākot to ar vienu no turpmāk izklāstītajiem pasākumiem:

- a) nosakot tādas emisiju robežvērtības, kas nepārsniedz emisijas līmeņus, kuri saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Minētās emisiju robežvērtības ir noteiktas vienādiem vai īsākiem laikposmiem un ar tiem pašiem atsaucē nosacījumiem, kā emisiju līmeņiem, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem; vai
- b) nosakot vērtību, laikposmu vai atsaucē nosacījumu ziņā atšķirīgas emisiju robežvērtības no šā punkta a) apakšpunktā noteiktajām.

Ja piemēro b) apakšpunktu, kompetentā iestāde vismaz katru gadu izvērtē emisiju monitoringa rezultātus, lai nodrošinātu, ka emisijas parastos ekspluatācijas apstākļos nepārsniedz emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

4. Atkāpjoties no 3. punkta un neskarot 18. pantu, kompetentā iestāde izņēmuma gadījumos var pieņemt mazāk stingras emisiju robežvērtības. Šādu atkāpi var piemērot tikai tad, ja novērtējums parāda, ka, piemērojot emisijas līmeni, kas saistīts ar LPTP secinājumos sniegtajiem labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, tiktu radītas nesamērīgi lielas izmaksas salīdzinājumā ar videi sniegto labumu šādu iemeslu dēļ:

- a) attiecīgās iekārtas ģeogrāfiskā atrašanās vieta vai vietējie vides apstākļi; vai
- b) attiecīgās iekārtas tehniskais raksturojums.

Kompetentā iestāde atļaujas nosacījumu pielikumā dokumentē pirmās daļas piemērošanu, ietverot izvērtējuma rezultātus un piemēroto nosacījumu izmantojuma pamatojumu.

Emisiju robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar pirmo daļu, tomēr nepārsniedz obligātās prasības emisiju robežvērtībām, kas noteiktas attiecīgā gadījumā šīs direktīvas pielikumos.

Kompetentā iestāde jebkurā gadījumā nodrošina, ka netiek radīts ievērojams piesārņojums un ka kopumā tiek sasniegts augsts vides aizsardzības līmenis.

Pamatojoties uz informāciju, ko saskaņā ar 72. panta 1. punktu sniedz dalībvalstis, jo īpaši attiecībā uz šā punkta piemērošanu, Komisija vajadzības gadījumā, izmantojot vadlīnijas, var novērtēt un precizēt vērā ņemamos kritērijus šā punkta piemērošanai.

Kompetentā iestāde atkārtoti izvērtē šā punkta pirmo daļu, veicot atļaujas nosacījumu pārskatīšanu atbilstīgi 21. pantam.

5. Kompetentā iestāde uz laikposmu, kas nepārsniedz deviņus mēnešus, var piešķirt pagaidu atkāpes no šā panta 2. un 3. punktā un 11. panta a) un b) punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz jaunu paņēmieni izmēģināšanu un izmantošanu, ja pēc minētā laikposma šo paņēmieni lietošanu pārtrauc vai darbības rezultātā sasniedz vismaz tādu emisijas līmeni, kas saistīts ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

16. pants

Monitoringa prasības

1. Attiecīgā gadījumā 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto monitoringa prasību pamatā ir secinājumi par monitoringu, kā aprakstīts LPTP secinājumos.

2. Biežumu attiecībā uz periodisku monitoringu, kas minēts 14. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kompetentā iestāde nosaka atļaujā katrai atsevišķai iekārtai vai vispārīgos saistošos noteikumos.

Neskarot šā panta pirmo apakšpunktu, periodisku gruntsūdens monitoringu veic vismaz reizi piecos gados un reizi desmit gados – augšnes monitoringu, ja vien šāds monitorings nav pamatots ar sistemātisku novērtējumu par piesārņojuma apdraudējumu.

17. pants

Vispārīgie saistošie noteikumi I pielikumā minētajām darbībām

1. Pieņemot vispārīgos saistošos noteikumus, dalībvalstis nodrošina integrētu pieeju un augstu vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs tādām, ko var sasniegt, piemērojot atsevišķus atļaujas nosacījumus.

2. Vispārīgo saistošo noteikumu pamatā ir labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, lai nodrošinātu atbilstību 14. un 15. pantam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka vispārīgos saistošos noteikumus regulāri atjaunina, lai ņemtu vērā jaunākos labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un lai nodrošinātu atbilstību 21. pantam.

4. Vispārīgajos saistošajos noteikumos, ko pieņem saskaņā ar 1. līdz 3. punktu, ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai.

18. pants

Vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams nodrošināt ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, atļaujās iekļauj papildu nosacījumus, neierobežojot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

19. pants

Labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmaiņas

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo tehnisko paņēmieni attīstībai un visu jauno vai pārskatīto LPTP secinājumu publikācijām, vai ir par to informēta, un ka tā šo informāciju dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai.

20. pants

Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetento iestādi par iekārtas parametru vai darbības veida plānotajām izmaiņām vai paplašināšanu, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators plānotās būtiskās izmaiņas veic tikai pēc tam, kad ir piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā norāda tās iekārtu daļas un tos 12. pantā minētos aspektus, kurus var skart attiecīgās būtiskās izmaiņas.

3. Visas iekārtas parametru vai darbības izmaiņas vai tās paplašināšanu uzskata par būtisku, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats sasniedz jaudas robežvērtības, kuras noteiktas I pielikumā.

21. pants

Atļaujas nosacījumu pārskatīšana un atjaunināšana, ko veic kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde saskaņā ar 2. līdz 5. punktu regulāri pārskata visus atļaujas nosacījumus, un lai vajadzības gadījumā nodrošinātu to atbilstību šai direktīvai.

2. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma operators iesniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai pārskatītu atļaujas nosacījumus, tostarp jo īpaši emisiju monitoringa rezultātus un citus datus, kas ļauj salīdzināt iekārtas darbību ar labākajām pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem un ar emisiju līmeņiem, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kas aprakstīti piemērojamajos LPTP secinājumos.

Pārskatot atļaujas nosacījumus, kompetentā iestāde izmanto visu informāciju, kas iegūta monitoringa vai pārbaužu rezultātā.

3. Piecus gadus pēc tam, kad atbilstīgi 13. panta 5. punktam publicēts lēmums par LPTP secinājumiem attiecībā uz iekārtas galveno darbību, kompetentā iestāde nodrošina, ka:

- a) attiecīgās iekārtas atļaujas nosacījumi ir pārskatīti un vajadzības gadījumā atjaunināti, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, attiecīgā gadījumā, jo īpaši 15. panta 3. un 4. punktam;
- b) iekārta atbilst minētajiem atļaujas nosacījumiem.

Pārskatīšanā ņem vērā visus jaunus vai atjauninātos LPTP secinājumus, kas piemērojami iekārtai un kas pieņemti saskaņā ar 13. panta 5. punktu pēc atļaujas piešķiršanas vai pēdējās pārskatīšanas.

4. Ja uz iekārtu neattiecas neviens LPTP secinājums, atļaujas nosacījumus pārskata un, ja vajadzības gadījumā atjaunina, ja labāko pieejamo tehnisko paņēmienu attīstība ļauj ievērojami samazināt emisijas.

5. Atļaujas nosacījumus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz šādos gadījumos:

- a) iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka jāpārskata atļaujā noteiktās esošās emisiju robežvērtības vai arī atļaujā jāiekļauj jaunas attiecīgas robežvērtības;
- b) ekspluatācijas drošībai jāizmanto citas metodes;
- c) vajadzības gadījumā jāpanāk atbilstība jauniem vai pārskatītiem vides kvalitātes standartiem atbilstīgi 18. pantam.

22. pants

Objekta slēgšana

1. Neskarot Direktīvu 2000/60/EK, Direktīvu 2004/35/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos⁽¹⁾, un attiecīgos Savienības tiesību aktus par augsnes aizsardzību, kompetentā iestāde paredz atļaujas nosacījumus, lai nodrošinātu, ka pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiktu ievērots šā panta 3. un 4. punkts.

⁽¹⁾ OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.

2. Ja darbība saistīta ar atbilstīgu bīstamu vielu izmantošanu, ražošanu vai novadīšanu, un ņemot vērā augsnes un gruntsūdeņu piesārņošanas iespējamību iekārtas uzstādīšanas teritorijā, operators sagatavo un iesniedz kompetentajai iestādei pamatziņojumu pirms iekārtas ekspluatācijas vai pirms tam, kad pirmo reizi kopš 2013. gada 7. janvāra ir atjaunināta iekārtas atļauja.

Pamatziņojumā ietver informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu augsnes un gruntsūdeņu piesārņojuma apmēru, lai to kvantitatīvi salīdzinātu ar stāvokli pēc 3. punktā minēto darbību pilnīgas izbeigšanas.

Pamatziņojumā ietver vismaz šādu informāciju:

- a) informāciju par objekta pašreizējo izmantojumu un, ja ir zināms, – informāciju par agrāko izmantojumu;
- b) ja ir pieejama – esošo informāciju par augsnes un gruntsūdeņu mērījumiem, kura atspoguļo stāvokli brīdī, kad ziņojumu gatavoja, vai arī jaunus augsnes un gruntsūdens mērījumus, kas ataino iespējamo augsnes un gruntsūdeņu piesārņojumu ar bīstamām vielām, ko attiecīgā iekārtā paredzēts izmantot, ražot vai novadīt.

Ja informācija, kas sagatavota atbilstīgi citiem valsts vai Savienības tiesību aktiem, atbilst šā punkta nosacījumiem, šo informāciju var iekļaut iesniegtajā pamatziņojumā vai pievienot tam.

Komisija nosaka pamatnostādnes attiecībā uz pamatziņojuma saturu.

3. Pēc darbības pilnīgas izbeigšanas operators novērtē augsnes un gruntsūdeņu piesārņojuma stāvokli, ko izraisījušas iekārtā izmantotas, ražotas vai novadītas atbilstīgas bīstamas vielas. Ja, salīdzinot ar stāvokli, kas noteikts šā panta 2. punktā minētajā pamatziņojumā, iekārta radījusi būtisku augsnes un gruntsūdeņu piesārņojumu ar atbilstīgām bīstamām vielām, operators veic vajadzīgos pasākumus, kas attiecas uz šo piesārņojumu, lai tādējādi atjaunotu minēto augsnes stāvokli. Šajā nolūkā var ņemt vērā šādu pasākumu tehnisko īstenošanas iespēju.

Neskarot pirmo daļu, pēc darbību pilnīgas izbeigšanas un ja augsnes un gruntsūdeņu piesārņojums objekta teritorijā rada būtiskus draudus cilvēku veselībai vai videi tādu atļautu darbību dēļ, ko operators veicis pirms iekārtas atļaujas pirmās atjaunināšanas pēc 2013. gada 7. janvāra, un ņemot vērā iekārtas teritorijas stāvokli, ko nosaka atbilstīgi 12. panta 1. punkta d) apakšpunktam, operators veic vajadzīgās darbības ar mērķi savākt, kontrolēt, ierobežot vai mazināt attiecīgās bīstamās vielas, lai objekts vairs neradītu šādu apdraudējumu, ņemot vērā tā pašreizējo vai apstiprināto turpmāko izmantojumu.

4. Ja operatoram nepieprasa sagatavot 2. punktā minēto pamatziņojumu, pēc darbības pilnīgas izbeigšanas operators veic vajadzīgās attīrīšanas darbības ar mērķi savākt, kontrolēt, ierobežot vai mazināt attiecīgās bīstamās vielas, lai objekts, ņemot vērā tā eksistējošu vai apstiprinātu turpmāku izmantošanu, vairs nerādītu augšnes un gruntsūdeņu piesārņojuma būtisku apdraudējumu cilvēku veselībai vai videi, kas radies, veicot atļautas darbības un ņemot vērā iekārtas teritorijas apstākļus, kas izveidotu atbilstīgi 12. panta 1. punkta d) apakšpunktam.

23. pants

Vides inspekcijas

1. Dalībvalstis izstrādā sistēmu iekārtu vides inspekcijām, lai pilnībā pārbaudītu visus attiecīgās iekārtas radītos vides ietekmes elementus.

Dalībvalstis nodrošina, ka izdošanas operatori kompetentajām iestādēm sniedz palīdzību, kas tām vajadzīga, lai minētās iestādes varētu veikt apmeklējumus uz vietas, ņemt paraugus un vākt informāciju, kura tiem vajadzīga, pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visām iekārtām ir valsts, reģionāla vai vietēja mēroga vides inspekcijas plāns un ka šo plānu regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina.

3. Katrā vides inspekcijas plānā iekļauj šādus datus:

- a) vispārīgs attiecīgo būtisko vides jautājumu novērtējums;
- b) inspekcijas plānā iekļautais ģeogrāfiskais apgabals;
- c) plānā iekļautais iekārtu saraksts;
- d) procedūras, lai izstrādātu regulāru vides inspekciju programmas atbilstīgi 4. punktam;
- e) procedūras ārkārtas vides inspekcijām saskaņā ar 5. punktu;
- f) attiecīgā gadījumā noteikumi par sadarbību starp dažādām inspekcijas iestādēm.

4. Pamatojoties uz pārbaudes plāniem, kompetentā iestāde regulāri izstrādā kārtējo vides inspekciju programmas, tostarp nosakot dažāda veida iekārtu apmeklējumu uz vietas periodiskumu.

Laikposmu starp diviem apmeklējumiem uz vietas nosaka, ņemot vērā sistemātisku attiecīgo konkrēto iekārtu vides risku novērtējumu, un tas nepārsniedz vienu gadu attiecībā uz iekārtām, kas rada vislielāko iespējamo apdraudējumu, un trīs gadus – iekārtām, kas rada mazāko iespējamo apdraudējumu.

Ja inspekcijā konstatēts, ka atļaujas piešķiršanas nosacījumi nav ievēroti, sešu mēnešu laikā pēc minētās inspekcijas veic papildu apmeklējumu uz vietas.

Sistemātisks vides risku novērtējums balstās uz vismaz šādiem kritērijiem:

- a) konkrēto iekārtu iespējamā un reālā ietekme uz cilvēku veselību un vidi, ņemot vērā emisiju līmeņus un veidus, vietējās vides ietekmējamību un iespējamiem negadījumiem;
- b) pārbaudīta atbilstība atļaujas nosacījumiem;
- c) operatora dalība Savienības vides vadības un audita sistēmā (EMAS) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Komisija var pieņemt vadlīnijas par kritērijiem vides risku novērtēšanai.

5. Ārkārtas vides inspekcijas veic, lai izmeklētu nopietnas sūdzības par vides noteikumu neievērošanu, nopietniem negadījumiem, starpgadījumiem vai neatbilstībām vides jomā pēc iespējas īsākā laikā un, ja vajag, pirms atļaujas piešķiršanas, pārskatīšanas vai atjaunināšanas.

6. Pēc katra apmeklējuma uz vietas kompetentā iestāde sagatavo ziņojumu, kurā apraksta atbilstīgus konstatējumus attiecībā uz iekārtu atbilstību atļaujas nosacījumiem, kā arī secinājumus par to, vai jāveic turpmāka darbība.

Ziņojumu nodod attiecīgajam operatoram divus mēnešus pēc apmeklējuma uz vietas. Ziņojumu četrus mēnešus pēc apmeklējuma uz vietas kompetentā iestāde dara publiski pieejamu saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽²⁾.

Neskarot 8. panta 2. punktu, kompetentā iestāde nodrošina, ka operators visas ziņojumā norādītās vajadzīgās darbības veic pamatotā laikposmā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

24. pants

Pieeja informācijai un sabiedrības iesaistīšanās atļauju piešķiršanas procedūrā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties šādās procedūrās:

- a) atļaujas piešķiršana jaunai iekārtai;
- b) atļaujas piešķiršana būtisku izmaiņu veikšanai;
- c) atļaujas piešķiršana vai atjaunināšana iekārtai, attiecībā uz kuru ierosināts piemērot 15. panta 4. punktu;
- d) atļaujas vai atļaujas nosacījumu atjaunināšana iekārtām saskaņā ar 21. panta 5. punkta a) apakšpunktu.

Šādas līdzdalības gadījumā piemēro procedūru IV pielikumā.

2. Pēc lēmuma pieņemšanas par atļaujas piešķiršanu, pārskatīšanu vai atjaunināšanu kompetentā iestāde dara sabiedrībai pieejamu šādu informāciju, tostarp attiecībā uz a), b) un f) punktu – ar interneta starpniecību:

- a) lēmuma saturs, tostarp atļaujas kopija un atļaujas vēlāku atjauninājumu kopija;
- b) iemesli, kas ir šā lēmuma pamatā;
- c) to apspriežu rezultāti, kuras organizēja pirms lēmuma pieņemšanas, un paskaidrojums par to, kā tos ņēma vērā minētajā lēmumā;
- d) LPTP atsaucē dokumentu nosaukums, kas attiecas uz attiecīgo iekārtu vai darbību;
- e) tas, kā tika noteikti 14. pantā minētie atļaujas nosacījumi, tostarp tajos ietvertās emisiju robežvērtības, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistīto emisijas līmeni;
- f) ja atkāpi piešķir saskaņā ar 15. panta 4. punktu, šādas atkāpes konkrētos iemeslus, pamatojoties uz šajā punktā noteiktajiem kritērijiem, un noteiktos nosacījumus.

3. Kompetentā iestāde dara sabiedrībai pieejamu šādu informāciju, tostarp vismaz a) apakšpunktā minēto informāciju darot pieejamu arī ar interneta starpniecību:

- a) būtisko informāciju par pasākumiem, ko operators pēc darbību galīgas izbeigšanas veic saskaņā ar 22. pantu;

- b) emisiju monitoringa rezultātus, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā un kuri vajadzīgi saskaņā ar atļaujas nosacījumiem.

4. Šā panta 1., 2 un 3. punktu piemēro, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 1. un 2. punktā.

25. pants

Iespēja vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā ar likumu izveidotā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, lai apstrīdētu tādu lēmumu, aktu vai nolaidību pēc būtības vai to procesuālo likumību, uz kuru attiecas 24. pants, ja ir ievērots viens no šādiem nosacījumiem:

- a) tie ir pietiekami ieinteresēti;
- b) to tiesības ir aizskartas, ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, aktus vai nolaidību var apstrīdēt.

3. Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārums, paturot prātā mērķi – nodrošināt attiecīgajai sabiedrības daļai tiesas pieejamību.

Tālab 1. punkta a) apakšpunkta sakarā jebkuras valsts tiesību aktos visām noteiktajām prasībām atbilstošas un vides aizsardzību veicinošas nevalstiskās organizācijas interesi uzskata par pietiekamu.

Uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kuras var tikt aizskartas, kā noteikts 1. punkta b) apakšpunktā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un – ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība – tas neietekmē prasību pirms tiesu izskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā izskatīšanas procedūrā.

Visām šīm procedūrām jābūt godīgām, taisnīgām, savlaicīgām un ne pārmērīgi dārgām.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu izskatīšanas procedūrām.

26. pants

Pārrobežu ietekme

1. Ja dalībvalsts apzinās, ka iekārtas ekspluatācija var būtiski negatīvi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru minētās iekārtas ekspluatācija var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kurā tika iesniegts pieteikums atļaujas saņemšanai atbilstīgi 4. pantam vai 20. panta 2. punktam, tai pašā laikā, kad tā informē sabiedrību, minētajai otrai dalībvalstij nosūta visu informāciju, kas jāsniedz vai jādara pieejama saskaņā ar IV pielikumu.

Šāda informācija ir pamats visām abu dalībvalstu apspriedēm, kas vajadzīgas divpusējām attiecībām un ko veic, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis raugās, lai 1. punktā minētajos gadījumos tās dalībvalsts sabiedrībai, kuras teritorijā iespējama nelabvēlīga ietekme uz vidi, noteiktu laiku būtu pieejami arī atļauju pieteikumi, un lai tai ir tiesības paust viedokli pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

3. Visus atbilstīgi 1. un 2. punktam notikušo apspriežu rezultātus ņem vērā, kad kompetentā iestāde pieņem lēmumu par iesniegto pieteikumu.

4. Kompetentā iestāde visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešanās atbilstīgi 1. punktam, informē par pieteikuma sakarā pieņemto lēmumu un nosūta tām 24. panta 2. punktā paredzēto informāciju. Šīs dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto informāciju piemērotā veidā dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai šo valstu teritorijā.

27. pants

Jaunākie tehniskie paņēmieni

1. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā veicina jaunu tehnisko paņēmieni izstrādi un lietojumu, jo īpaši attiecībā uz tādiem jaunajiem paņēmieniem, kas ir apzināti LPTP atsauces dokumentos.

2. Lai palīdzētu dalībvalstīm veicināt jaunu tehnisko paņēmieni izstrādi un lietojumu, kā noteikts šā panta 1. punktā, Komisija izstrādā pamatnostādnes.

III NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR SADEDZINĀŠANAS IEKĀRTĀM

28. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz sadedzināšanas iekārtām, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir 50 MW vai lielāka, neatkarīgi no tajās izmantotā kurināmā veida.

Šī nodaļa neattiecas uz šādām sadedzināšanas iekārtām:

- a) iekārtām, kurās degšanas produktus izmanto tiešai apsildei, žāvēšanai vai jebkādi citai priekšmetu vai materiālu apstrādei;
- b) pēcsadedzināšanas krāsnīm, kas paredzētas atgāzu attīrīšanai ar sadedzināšanas paņēmieni, ja tās nedarbojas kā neatkarīgas sadedzināšanas iekārtas;
- c) katalītiskā krekinga katalizatoru reģenerācijas iekārtām;
- d) iekārtām sēra iegūšanai no sērūdeņraža;
- e) reaktoriem, ko izmanto ķīmiskajā rūpniecībā;
- f) koksa krāsnīm;
- g) kauperiem (domnas krāšņu gaisa sildītājiem);
- h) visām tehniskajām ierīcēm, kas paredzētas sauszemes transportlīdzekļu, kuģu un lidaparātu piedziņai;
- i) gāzturbīnām un gāzes dzinējiem uz platformām atklātā jūrā;
- j) iekārtām, kuras kā kurināmo izmanto cietos vai šķidros atkritumus, izņemot 3.panta 31. punkta b) apakšpunktā minētos atkritumus.

29. pants

Apvienošanas noteikumi

1. Ja divu vai vairāku atsevišķu sadedzināšanas iekārtu atgāzes aizvada caur vienu kopīgu skursteni, šādu iekārtu apvienojumu uzskata par vienu sadedzināšanas iekārtu un, aprēķinot kopējo nominālo ievadīto siltumjauku, to jauku saskaita.

2. Ja divas vai vairākas atsevišķas sadedzināšanas iekārtas, kurām atļauja pirmo reizi ir piešķirta 1987. gada 1. jūlijā vai vēlāk vai par kurām pilnīgu pieteikumu šādai atļaujai to operators ir iesniedzis šajā datumā vai vēlāk, ir uzstādītas tā, lai ņemot vērā tehniskos un ekonomiskos faktorus, to atgāzes pēc kompetento iestāžu slēdziena varētu aizvadīt caur vienu kopīgu skursteni, šādu iekārtu apvienojumu uzskata par vienu sadedzināšanas iekārtu un, aprēķinot kopējo nominālo ievadīto siltumjauku, to jauku saskaita.

3. Aprēķinot kopējo nominālo ievadīto siltumjauku vairākām apvienotām sadedzināšanas iekārtām, kā minēts šā panta 1. un 2. punktā, ņem vērā atsevišķas sadedzināšanas iekārtas, kuru nominālā ievadītā siltumjauka ir mazāka par 15 MW.

30. pants

Emisiju robežvērtības

1. Atgāzes no sadedzināšanas iekārtām izvada kontrolēti, izmantojot skursteņus, kuriem ir viens vai vairāki dūmvadi, kuru skursteņa augstumu aprēķinā tādā veidā, lai tas atbilstu cilvēku veselības un vides aizsardzības prasībām.

2. Visās atļaujās iekārtām, kurās ietilpst sadedzināšanas iekārtas, kurām atļauja jau ir piešķirta līdz 2013. gada 7. janvārim vai par kurām to operators ir iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šā datuma, ja šādas iekārtas sāk ekspluatēt ne vēlāk kā 2014. gada 7. janvārī, ietver nosacījumus par to emisiju robežvērtību ievērošanu, kuras noteiktas V pielikuma 1. daļā.

Visās atļaujās iekārtām, kurās ietilpst sadedzināšanas iekārtas, kurām ir piešķirts Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 4. punktā minētais izņēmums un kuras ekspluatē pēc 2016. gada 1. janvāra, ietver noteikumus, nodrošinot, ka šo iekārtu radītās emisijas gaisā nepārsniedz emisiju robežvērtības, kas noteiktas V pielikuma 2. daļā.

3. Visās atļaujās iekārtām, kurās ietilpst sadedzināšanas iekārtas, kas nav minētas 2. punktā, ietver noteikumus, nodrošinot, ka šādu iekārtu radītās emisijas gaisā nepārsniedz emisiju robežvērtības, kas noteiktas V pielikuma 2. daļā.

4. Direktīvas V pielikuma 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības, kā arī šā pielikuma 5. daļā minētās sēra atdalīšanas minimālās pakāpes piemēro katra kopīga skursteņa emisijām un saistībā ar visas sadedzināšanas iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu. Ja V pielikumā noteikts, ka emisiju robežvērtības var piemērot sadedzināšanas iekārtas daļai, kura darbojas noteiktas darba stundas, šos ierobežojumus piemēro attiecīgās iekārtas daļas emisijām, bet saistībā ar visas sadedzināšanas iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu.

5. Kompetentās iestādes gadījumos, kad operators nevar ievērot robežvērtības tāpēc, ka deficīta apstākļos pārtrauktas kurināmā ar zemu sēra saturu piegādes, drīkst piešķirt atkāpi uz laiku līdz sešiem mēnešiem neievērot 2. un 3. punktā noteiktās sēra dioksīda emisiju robežvērtības sadedzināšanas iekārtām, kurās parasti izmanto šādu kurināmo.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

6. Kompetentā iestāde drīkst piešķirt atkāpi neievērot 2. un 3. punktā noteiktās emisiju robežvērtības, ja sadedzināšanas iekārtā, kurā dedzina gāzveida kurināmo, izņēmuma kārtā pāriet uz citu kurināmo tāpēc, ka pēkšņi pārtraukta gāzes piegāde, un šā iemesla dēļ tā būtu jāapriko ar atgāzu attīrīšanas iekārtu. Šādu atkāpi piešķir uz laiku līdz 10 dienām, izņemot gadījumus, kad svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijas piegādi.

Operators nekavējoties informē kompetento iestādi par katru šādu pirmajā daļā minēto konkrētu gadījumu.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

7. Ja sadedzināšanas iekārtas jaudu palielina emisiju robežvērtības, kas noteiktas V pielikuma 2. daļā, attiecas uz iekārtas pievienoto daļu, kuru ietekmējušas izmaiņas, un tās nosaka attiecībā pret visas sadedzināšanas iekārtas kopīgo nominālo siltumjaudu. Ja sadedzināšanas iekārta tiek mainīta tā, ka tas var ietekmēt vidi, un ja izmaiņas skar iekārtas daļu, kuras nominālā ievadītā siltumjauda ir 50 MWth vai lielāka, V pielikuma 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības piemēro tai iekārtas daļai, kurā notikušas izmaiņas attiecībā uz visas sadedzināšanas iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu.

8. Direktīvas V pielikuma 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības nepiemēro šādām sadedzināšanas iekārtām:

- a) dīzeļdzinējiem;
- b) reģenerācijas katliem celulozes ražošanas iekārtās.

9. Pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, Komisija attiecībā uz šādām sadedzināšanas iekārtām pārskata, vai jānosaka Savienības mēroga emisiju robežvērtības, kā arī to, vai jāgroza V pielikumā noteiktās emisiju robežvērtības

- a) sadedzināšanas iekārtām, kuras minētas 8. punktā;
- b) sadedzināšanas iekārtām pārstrādes rūpnīcās, kurās sadedzina destilēšanas un pārveidošanas atlikumus pēc pašu patēriņam veiktās jēlnaftas pārstrādes, – atsevišķi vai kopā ar citu kurināmo –, ņemot vērā pārstrādes rūpnīcu energoapgādes sistēmu īpatnības;
- c) sadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina gāzi, kas nav dabasgāze;
- d) sadedzināšanas iekārtām ķīmiskās iekārtās, kurās kā nekomerciālu kurināmo savām vajadzībām izmanto šķidrus ražošanas atlikumus;

Komisija līdz 2013. gada 31. decembrim ziņo par minētās pārskatīšanas rezultātiem Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumu tiesību aktam.

31. pants

Sēra atdalīšanas pakāpe

1. Sadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina vietējo cieto kurināmo un kuras šā kurināmā īpatnību dēļ nevar izpildīt 30. panta 2. un 3. punktā minētās sēra dioksīda emisiju robežvērtības, dalībvalstis var to vietā piemērot sēra atdalīšanas minimālās pakāpes vērtības, kas noteiktas V pielikuma 5. daļā, ievērojot minētā pielikuma 6. daļā noteiktos atbilstības noteikumus un iepriekš saņemot kompetentās iestādes apstiprinājumu attiecībā uz 72. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajiem tehniskajiem datiem.

2. Līdzsadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina vietējo cieto kurināmo, kurās sadedzina atkritumus un kurām cietā kurināmā īpašību dēļ nav iespējams ievērot VI pielikuma 4. daļas 3.1. vai 3.2. punktā minētās sēra dioksīda C_{proc} vērtības, dalībvalstis šo vērtību vietā var piemērot V pielikuma 5. daļā noteiktās sēra atdalīšanas minimālās pakāpes saskaņā ar šā pielikuma 6. daļā izklāstītajiem atbilstības noteikumiem. Ja dalībvalstis izvēlas piemērot šo punktu, VI pielikuma 4. daļas 1. punktā minētie $C_{atkritumi}$ līdzinās 0 mg/Nm³.

3. Komisija, īpaši ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ar sēra dioksīda emisijas samazināšanu saistītos ieguvumus, līdz 2019. gada 31. decembrim pārskata iespēju piemērot V pielikuma 5. daļā noteikto sēra atdalīšanas minimālo pakāpi.

32. pants

Valsts pārejas plāns

1. Laikā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 30. jūnijam dalībvalstis var izstrādāt un īstenot valsts pārejas plānu, tajā ietverot tādas sadedzināšanas iekārtas, kurām atļauja pirmo reizi ir piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra, vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu atļaujas pieteikumu pirms šā datuma, ja vien šī iekārta darbu bija sākusi pirms 2003. gada 27. novembra. Katrai no šajā plānā iekļautajām sadedzināšanas iekārtām plāns attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem piesārņojumu veidiem: slāpekļa oksīdi, sēra dioksīds un putekļi. Attiecībā uz gāzturbīnām plānā ietver vienīgi slāpekļa oksīdu emisijas.

Valsts pārejas plānā neiekļauj šādas sadedzināšanas iekārtas:

- a) uz kurām attiecas 33. panta 1. punkts;
- b) kuras atrodas pārstrādes rūpnīcās, kur sadedzina mazas siltumietilpības gāzes, kas rodas pārstrādes procesa atlikumu gazifikācijā, vai kur destilē un pārveido pašu patēriņam pārstrādātas jēlnaftas atlikumus – atsevišķi vai kopā ar citu kurināmo;
- c) uz kurām attiecas 35. pants;
- d) kurām piešķirts atbrīvojums, kā minēts Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 4. punktā.

2. Valsts pārejas plānā iekļautās sadedzināšanas iekārtas var atbrīvot no 30. panta 2. punktā minēto emisiju robežvērtību ievērošanas attiecībā uz piesārņojošām vielām, uz kurām plāns attiecas, vai, attiecīgā gadījumā, – no 31. pantā minēto sēra atdalīšanas pakāpes vērtību ievērošanas.

Sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības, kas noteiktas sadedzināšanas iekārtas atļaujā, ko piemēro 2015. gada 31. decembrī, it īpaši saskaņā ar Direktīvu 2001/80/EK un 2008/1/EK noteiktajām prasībām vismaz jāuztur noteiktajā līmenī.

Sadedzināšanas iekārtas, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka, dedzinot cieto kurināmo, ir lielāka nekā 500 MW, un kurām pirmā atļauja tika piešķirta pēc 1987. gada 1. jūlija, ievēro slāpekļa oksīdu emisiju robežvērtības, kas izklāstītas V pielikuma 1. daļā.

3. Katrai valsts pārejas plānā iekļautajai piesārņojošai vielai nosaka ierobežojumu, nosakot maksimālās pieļaujamās gada emisijas visām plānā iekļautajām iekārtām, pamatojoties uz katras iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjauku 2010. gada 31. decembrī, tās faktisko gada darbības laiku stundās un izmantojamo kurināmo, kas izteikts vidējās vērtībās pēdējo desmit gadu darbības laikā līdz 2010. gadam, to ieskaitot.

Ierobežojumu 2016. gadam aprēķina, pamatojoties uz atbilstīgām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2001/80/EK III līdz VII pielikumā, vai, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz III pielikumā Direktīvā 2001/80/EK noteiktajām sēra atdalīšanas pakāpes vērtībām. Attiecībā uz gāzturbīnām izmanto emisiju robežvērtības slāpekļa oksīdiem, kas šādām iekārtām noteiktas Direktīvas 2001/80/EK VI pielikuma B daļā. Ierobežojumus 2019. un 2020. gadam aprēķina, pamatojoties uz šīs direktīvas V pielikuma 1. daļā noteiktajām atbilstīgajām emisiju robežvērtībām, vai, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz attiecīgajām sēra atdalīšanas pakāpes vērtībām, kas noteiktas šīs direktīvas V pielikuma 5. daļā. Ierobežojumus 2017. un 2018. gadam nosaka tā, lai nodrošinātu ierobežojumu lineāru samazināšanos laikā no 2016. līdz 2019. gadam.

Ja valsts pārejas plānā iekļautā iekārta ir slēgta vai tā vairs nav III nodaļas darbības jomā, tas nepalielina atlikušo plānā iekļauto iekārtu gada emisijas.

4. Valsts pārejas plānā nosaka arī noteikumus par monitoringu un ziņojumu iesniegšanu, kas atbilst īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 41. panta b) apakšpunktu, kā arī katrai iekārtai paredzētus pasākumus, lai laicīgi nodrošinātu emisiju robežvērtību ievērošanu, kuras būs spēkā no 2020. gada 1. jūlija.

5. Dalībvalstis vēlākais līdz 2013. gada 1. janvārim iesniedz Komisijai valsts pārejas plānu.

Komisija izvērtē plānus un, ja Komisija nav cēlusi iebildumus divpadsmit mēnešos pēc plāna saņemšanas, attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka plāns ir pieņemts.

Ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst 41. panta b) apakšpunktā noteiktajiem īstenošanas noteikumiem, tā informē attiecīgo dalībvalsti, ka tās plāns nav pieņemams. Attiecībā uz tāda plāna jaunas versijas izvērtēšanu, par kuru dalībvalsts informē Komisiju, otrajā apakšpunktā minētais laikposms ir seši mēneši.

6. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām plānā.

33. pants

Ierobežota lietošanas laika atkāpe

1. Laikā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim sadedzināšanas iekārtas var atbrīvot no 30. panta 2. punktā minēto emisiju robežvērtību un – attiecīgā gadījumā – no 31. pantā minēto sēra atdalīšanas pakāpes vērtību ievērošanas, kā arī no to iekļaušanas 32. pantā minētajā valsts pārejas plānā, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) sadedzināšanas iekārtas operators līdz 2014. gada 1. janvārim kompetentajai iestādei iesniedz rakstisku deklarāciju, kurā apņemas no 2016. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim ekspluatēt iekārtu ne ilgāk par 17 500 darbības stundām;
- b) operatoram katru gadu jāiesniedz kompetentajai iestādei ziņas par reģistrētajām darbības stundām kopš 2016. gada 1. janvāra;
- c) sadedzināšanas iekārtas atlikušajā lietošanas laikā jāsaģlabā vismaz tādas sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības, kas noteiktas sadedzināšanas iekārtas atļaujā, ko piemēro 2015. gada 31. decembrī, jo īpaši saskaņā ar prasībām Direktīvā 2001/80/EK un 2008/1/EK. Sadedzināšanas iekārtas, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka, dedzinot cieto kurināmo, ir lielāka nekā 500 MW, un kurām pirmā atļauja tika piešķirta pēc 1987. gada 1. jūlija, ievēro slāpekļa oksīdu emisiju robežvērtības, kas izklāstītas V pielikuma 1. daļā; un
- d) sadedzināšanas iekārtai nav piešķirts izņēmums, kā minēts Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 4. punktā.

2. Līdz 2016. gada 1. janvārim katra dalībvalsts iesniedz Komisijai sarakstu ar tādām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas 1. punkts, norādot to kopējo nominālo ievadīto siltumjauku, izmantoto kurināmā tipu un piemērojamās sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības. Par iekārtām, uz ko attiecas 1. punkts, dalībvalstis ik gadu iesniedz Komisijai ziņas par reģistrētajām darbības stundām kopš 2016. gada 1. janvāra.

3. Ja sadedzināšanas iekārtā, kas 2011. gada 6. janvārī ir daļa no mazas izolētas sistēmas un kas minētajā datumā saražo vismaz 35 % no elektroenerģijas piegādes attiecīgajā sistēmā, tehnisku iemeslu dēļ nevar ievērot 30. panta 2. punktā minētās emisiju robežvērtības, šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbības stundu skaits ir 18 000 sākot no 2020. gada 1. janvāra līdz, vēlākais, 2023. gada 31. decembrim, un šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā minētais datums ir 2020. gada 1. janvāris.

4. Ja sadedzināšanas iekārta, kuras kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir lielāka par 1 500 MW, kas sāka darboties pirms 1986. gada 31. decembra un kurā dedzina vietējo cieto kurināmo ar neto siltumietilpību zem 5 800 kJ/kg, mitruma saturu virs 45 %

no svara, kopējo mitruma un pelnu saturu lielāku par 60 % no svara un kalcija oksīda saturu pelnos virs 10 %, 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbības stundu skaits ir 32 000.

34. pants

Mazas izolētas sistēmas

1. Līdz 2019. gada 31. decembrim sadedzināšanas iekārtas, kas 2011. gada 6. janvārī ir daļa no mazām izolētām sistēmām, var atbrīvot no 30. panta 2. punktā minēto emisiju robežvērtību un – attiecīgā gadījumā – no 31. pantā minēto sēra atdalīšanas pakāpes vērtību ievērošanas. Līdz 2019. gada 31. decembrim saglabā vismaz tās emisiju robežvērtības, kas noteiktas šo sadedzināšanas iekārtu atļaujā, jo īpaši saskaņā ar prasībām Direktīvā 2001/80/EK un 2008/1/EK.

2. Sadedzināšanas iekārtas, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka, dedzinot cieto kurināmo, ir lielāka nekā 500 MW, un kurām pirmā atļauja tika piešķirta pēc 1987. gada 1. jūlija, ievēro slāpekļa oksīdu emisiju robežvērtības, kas izklāstītas V pielikuma 1. daļā.

3. Ja dalībvalsts teritorijā atrodas šajā nodaļā ietvertās sadedzināšanas iekārtas, kas ir mazu izolētu sistēmu daļa, dalībvalsts informē Komisiju pirms 2013. gada 7. janvāra par šo sadedzināšanas iekārtu sarakstu, par mazu izolētu sistēmu kopējo gada enerģijas patēriņu un tādas enerģijas apjomu, kas iegūta no savienojuma ar citām sistēmām.

35. pants

Centralizētās siltumapgādes iekārtas

1. Līdz 2022. gada 31. decembrim uz sadedzināšanas iekārtu var attiecināt atbrīvojumu no atbilstības emisiju robežvērtībām, kas minētas 30. panta 2. punktā, un atbrīvojumu no 31. pantā minētās sēra atdalīšanas pakāpes ievērošanas, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) sadedzināšanas iekārtas kopējā nominālā ievadītā siltumjauka nepārsniedz 200 MW;
- b) iekārtai pirms 2002. gada 27. novembra ir bijusi piešķirta pirmā atļauja vai tās operators bija iesniedzis pilnīgu atļaujas pieteikumu pirms šā datuma, ja minētā iekārta ir sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra;
- c) vismaz 50 % no iekārtas ražotā derīgā siltuma, kā vidējais apjoms piecu gadu laikā tvaika vai karsta ūdens veidā tiek piegādāts centralizētās siltumapgādes tīklam; un
- d) tās atļaujā, kuru piemēro 2015. gada 31. decembrī, noteiktās sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības, it īpaši saskaņā ar Direktīvā 2001/80/EK un 2008/1/EK noteiktajām prasībām, tiek saglabātas vismaz līdz 2022. gada 31. decembrim.

2. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2016. gada 1. janvārī iesniedz Komisijai tādu sadedzināšanas iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas 1. punkts, tostarp to kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu, izmantotā kurināmā veidu un sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības. Turklāt attiecībā uz visām sadedzināšanas iekārtām, kurām piemēro 1. punktu, un 1. punktā minētajā laikposmā dalībvalstis ik gadu informē Komisiju par katrā iekārtā saražota lietderīga siltuma daļu, kuru centralizētās siltumapgādes kopējos tīklos piegādāja kā tvaiku vai karstu ūdeni, izsakot to kā vidējo rādītāju par iepriekšējo piecu gadu laikposmu.

36. pants

Oglekļa dioksīda ģeoloģiska glabāšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu tādu sadedzināšanas iekārtu operatori, kurās saražo 300 vai vairāk megavatu nominālās elektrības jaudas, kurai ir piešķirta sākotnējā būvatļauja, vai (ja neizmanto šo procedūru) sākotnējā darbības atļauja ir piešķirta pēc tam, kad ir stājusies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisku glabāšanu⁽¹⁾, ir izvērtējuši, vai ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) ir pieejama piemērota uzglabāšanas teritorija;
- b) ir iespējami transporta pakalpojumi, ņemot vērā gan tehniskus, gan ekonomiskus apsvērumus;
- c) ir tehniski un ekonomiski lietderīgi tos uzlabot oglekļa dioksīda uztveršanai.

2. Ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, kompetentā iestāde nodrošina, ka iekārtas teritorijā ir nodrošināta vieta aprīkojumam, kas vajadzīgs, lai uztvertu un saspiestu oglekļa dioksīdu. Kompetentā iestāde nosaka, vai noteikumi ir izpildīti, balstoties uz 1. punktā minēto izvērtējumu un citu pieejamu informāciju, it īpaši attiecībā uz vides aizsardzību un cilvēku veselības aizsardzību.

37. pants

Emisiju samazināšanas iekārtu nepareizas darbības vai bojājumu gadījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujās ir paredzēti noteikumi, kuri attiecas uz procedūrām gadījumos, kad pienācīgi nedarbojas vai ir bojātas emisijas samazināšanas iekārtas.

2. Bojājumu gadījumos kompetentās iestādes pieprasa, lai operators sašaurina vai izbeidz darbību, ja 24 stundu laikā netiek panākti normāli ekspluatācijas apstākļi, vai ekspluatē iekārtu, izmantojot kurināmo ar zemu piesārņotājielu saturu.

Operators paziņo kompetentajām iestādēm par šādiem gadījumiem 48 stundu laikā pēc tam, kad ir konstatēta emisijas samazināšanas iekārtu nepareiza darbība vai bojājums.

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.

Ekspluatācijas kopējais ilgums bez emisijas samazināšanas iekārtām nedrīkst pārsniegt 120 stundas jebkurā 12 mēnešu laikposmā.

Kompetentās iestādes drīkst piešķirt atkāpi no pirmajā un trešajā daļā noteiktajiem laika ierobežojumiem vienā no šādiem gadījumiem:

- a) svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijas padevi;
- b) uz ierobežotu laika posmu bojāto sadedzināšanas iekārtu var aizstāt ar citu iekārtu, kura varētu izraisīt kopējo emisijas palielināšanos.

38. pants

Emisiju gaisā monitoringa

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar V pielikuma 3. daļu veic gaisu piesārņojošu vielu monitoringu.

2. Monitoringa automatiskās iekārtas uzstādīšanu un darbību kontrolē un tajos veic uzraudzības testus katru gadu, kā noteikts V pielikuma 3. daļā.

3. Kompetentā iestāde nosaka emisiju monitoringam izmantojamās paraugu ņemšanas vai mērīšanas vietas.

4. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un sagatavo tā, lai kompetentai iestādei nodrošinātu iespējas verificēt atbilstību atļaujā iekļautajiem ekspluatācijas apstākļiem un emisiju robežvērtībām.

39. pants

Atbilstība emisiju robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā ir ievērotas, ja tiek izpildīti V pielikuma 4. daļā aprakstītie noteikumi.

40. pants

Jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtas

1. Emisiju robežvērtības jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām, kas ir paredzētas divu vai vairāku kurināmā veidu vienlaicīgai dedzināšanai, kompetentās iestādes nosaka šādā kārtībā:

- a) atbilstīgi sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālajai ievadītajai siltumjaudai, kā norādīts V pielikuma 1. un 2. daļā katram kurināmā veidam un piesārņojošajai vielai izvēlas emisiju robežvērtību;
- b) pēc kurināmā aprēķina vidējās emisiju robežvērtības, ko iegūst, reizinot katras atsevišķās piesārņojošās vielas emisiju robežvērtības, kuras minētas a) apakšpunktā, ar katra kurināmā veida ievadīto siltumjaudu un reizinājumu dalot ar visu kurināmā veidu ievadītā siltumjaudas summu;
- c) saskaita visas pēc kurināmā aprēķinātas emisiju robežvērtības.

2. Attiecībā uz jauktu kurināmā sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas 30. panta 2. punkts un kurās izmanto pašu patēriņam destilētus un pārstrādātus jēlnaftas atlikumus, atsevišķi vai kopā ar citu kurināmo, saskaņā ar 1. punktu noteikto emisiju robežvērtību vietā var piemērot šādas emisiju robežvērtības:

- a) ja sadedzināšanas iekārtas darbības laikā noteicošā kurināmā sniegtā daļa ir 50 % vai vairāk no visu kurināmo kopējās ievadītās siltumjaudas, piemēro V pielikuma 1. daļā noteicotajam kurināmajam paredzētās emisiju robežvērtības;
- b) ja noteicošā kurināmā sniegtā daļa ir mazāka nekā 50 % no visu kurināmo kopējās ievadītās siltumjaudas, emisiju robežvērtību nosaka, aprēķinu veicot šādos posmos:
 - i) ņem V pielikuma 1. daļā noteiktās emisiju robežvērtības katram izmantotajam kurināmajam, kuras atbilst sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālajai ievadītajai siltumjaudai;
 - ii) aprēķina noteicošā kurināmā emisiju robežvērtību, reizinot ar divi emisiju robežvērtību, kas attiecīgajam kurināmajam noteikta saskaņā ar i) apakšpunktu, un no iznākuma atņemot tā izmantotā kurināmā emisiju robežvērtību, kuram saskaņā ar V pielikuma 1. daļu ir viszemākā emisiju robežvērtība, kura atbilst sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālajai ievadītajai siltumjaudai;
 - iii) katram kurināmajam nosaka kurināmā svērtos emisiju robežvērtību, reizinot saskaņā ar i) un ii) apakšpunktu iegūto emisiju robežvērtību ar attiecīgā kurināmā ievadīto siltumjaudu un iznākumu dalot ar visu kurināmo ievadītās siltumjaudas summu;
 - iv) apkopo kurināmo svērtās emisiju robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar iii) apakšpunktu.

3. Attiecībā uz jauktu kurināmā sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas 30. panta 2. punkts un kurās izmanto pašu patēriņam destilētus un pārstrādātus jēlnaftas atlikumus, atsevišķi vai kopā ar citu kurināmo, V pielikuma 7. daļā minēto vidējo sēra dioksīda emisiju robežvērtību var piemērot atbilstīgi šī panta 1. un 2. punktā noteikto emisiju robežvērtību vietā.

41. pants

Īstenošanas noteikumi

Īstenošanas noteikumus nosaka attiecībā uz:

- a) darbības uzsākšanas un apturēšanas periodiem, kā minēts 3. panta 27. punktā un V pielikuma 4. daļas 1. punktā; un
- b) 32. punktā minētajiem valsts pārejas plāniem un jo īpaši emisiju ierobežojumu noteikšanu un ar to saistītu monitoringu un ziņojumu iesniegšanu.

Šos īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Komisija iesniedz atbilstīgus priekšlikumus ne vēlāk kā 2011. gada 7. jūlijā

IV NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR ATKRITUMU SADEDZINĀŠANAS UN LĪDZSADEDZINĀŠANAS IEKĀRTĀM

42. pants

Darbības joma

1. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina vai līdzsadedzina cietos vai šķidros atkritumus.

Šī nodaļa neattiecas uz gazificēšanas un pirolīzes iekārtām, ja šādas atkritumu termiskās apstrādes rezultātā radušos gāzi attīra tik tāl, ka pirms sadedzināšanas tā vairs neuzskata par atkritumiem un ka tā nevar radīt lielākas emisijas kā tās, kas rodas, sadedzinot dabasgāzi.

Šajā nodaļā atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtas nozīmē: visas sadedzināšanas līnijas vai līdzsadedzināšanas līnijas, atkritumu savākšanas, glabāšanas, vietējās pirmapstrādes ierīces, degvielas un gaisa padeves sistēmas, sildierīces, atgāzu attīrīšanas iekārtas, vietējās atlikumu un notekūdeņu attīrīšanas vai uzglabāšanas iekārtas, skursteņi, kā arī ierīces un sistēmas sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesa vadībai un kontrolei, sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas apstākļu reģistrācijai un monitoringam.

Ja atkritumu termiskai apstrādei izmanto citus procesus, nevis oksidāciju, piemēram, pirolīzi, gazifikāciju vai plazmas procesu, atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtā iekļauj gan termiskās apstrādes, gan arī turpmāku sadedzināšanas procesu.

Ja atkritumus līdzsadedzina tā, ka iekārtas galvenā funkcija nav enerģijas vai materiālu produktu ieguve, bet atkritumu termiskā pārstrāde, iekārtu uzskata par atkritumu sadedzināšanas iekārtu.

2. Šīs nodaļas noteikumi neattiecas uz šādām iekārtām:

- a) iekārtām, kurās apstrādā tikai šādus atkritumus:
 - i) atkritumus, kas minēti 3. panta 31. punkta b) apakšpunktā;
 - ii) radioaktīvos atkritumus;
 - iii) dzīvnieku kautķermeņus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

- iv) atkritumus, kas rodas piekrastes iekārtās naftas un gāzes resursu izpētei un ieguvei, ko sadedzina uz šādu iekārtu klāja;
- b) uz eksperimentālajām iekārtām, kuras izmanto pētījumiem, tehnoloģiju izstrādei un pārbaudēm, lai uzlabotu sadedzināšanas procesu, ja tajās sadedzina mazāk par 50 tonnām atkritumu gadā.

43. pants

Atlikumu definīcija

Šajā nodaļā "atlikumi" ir šķidrumi vai cietas vielas, kas radītas atkritumu sadedzināšanas iekārtā vai līdzsadedzināšanas iekārtā.

44. pants

Pieteikumu iesniegšana atļauju saņemšanai

Atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas atļaujas pieteikumā ietver pasākumu aprakstu, kas paredz garantijas, ka tiks ievērotas šādas prasības:

- a) iekārtas konstrukcijā un aprīkojumā ir ievērotas un tās ekspluatācijā tiks ievērotas šīs nodaļas prasības, ņemot vērā sadedzināmo vai līdzsadedzināmo atkritumu veidus;
- b) sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesā iegūtā siltumenerģija ir iespējami reģenerēta, ražojot siltumenerģiju, tvaiku vai elektroenerģiju;
- c) samazināsies atlikumu daudzums un kaitīgums, un gadījumos, kad tas vajadzīgs, tos pārstrādās;
- d) atlikumus, no kā nav iespējams izvairīties un kuru daudzumu nevar samazināt vai pārstrādāt, apglabās saskaņā ar valsts un Savienības normatīvajiem aktiem.

45. pants

Atļaujas nosacījumi

1. Atļaujā jāiekļauj izdotās:
 - a) visi atkritumu veidi, kurus drīkst pārstrādāt, iekļaujot vismaz tādus atkritumu veidus, kas norādīti atkritumu Eiropas sarakstā, kas noteikts ar Lēmumu 2000/532/EK un, ja iespējams, ietver ziņas par katra veida atkritumu daudzumu;
 - b) atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai līdzsadedzināšanas iekārtas kopējo jaudu;
 - c) emisiju robežvērtības emisijām gaisā un ūdenī;
 - d) prasības attiecībā uz pH, temperatūru un plūsmu notekūdeņu izplūdēm;

- e) tādas paraugu ņemšanas un mērīšanas procedūras un to veikšanas periodiskums, kuras jāveic, ievērojot noteikumus par emisiju monitoringu;

- f) maksimāli pieļaujamais termiņš, kura laikā emisijas gaisā vai notekūdeņu izplūdēs var pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības attīrīšanas ierīču vai mērlīdzekļu tehniski neizbēgamu dīkstāvju, darbības traucējumu vai bojājumu dēļ.

2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām atļaujā atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu ekspluatācijai, ja tajās pārstrādā bīstamos atkritumus, iekļauj:

- a) sarakstu, kurā norāda visu to bīstamo atkritumu veidu daudzumu, ko drīkst iekārtā pārstrādāt;

- b) šo bīstamo atkritumu masas minimālo un maksimālo plūsmu, to zemāko un augstāko siltumietilpību, kā arī maksimāli pieļaujamo PCB, PCP, hlora, fluora, sēra, smago metālu un citu piesārņotājvielu saturu.

3. Dalībvalstis var noteikt, kādi atkritumu veidi jāiekļauj atļaujā un ko var izmantot līdzsadedzināšanai noteikta veida atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās.

4. Kompetentā iestāde periodiski pārskata un, ja vajadzīgs, maina un atjaunina atļaujas nosacījumus.

46. pants

Emisiju kontrole

1. Atgāzes no atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām jāizvada kontrolēti un izmantojot skursteņus, kuru augstums aprēķināts tādējādi, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

2. Emisijas no atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām gaisā nedrīkst pārsniegt emisiju robežvērtības, kas norādītas VI pielikuma 3. un 4. daļā vai noteiktas saskaņā ar minētā pielikuma 4. daļu.

Ja atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās vairāk nekā 40 % no tajās iegūtās siltumenerģijas rodas, sadedzinot bīstamos atkritumus, vai iekārtā līdzsadedzina neapstrādātus jauktus sadzīves atkritumus, piemēro VI pielikuma 3. daļā norādītās emisiju robežvērtības.

3. Iespējami jāierobežo atgāzu attīrīšanas iekārtas radušos notekūdeņu novadīšana ūdens vidē, un piesārņotājvielu koncentrācijas nedrīkst pārsniegt VI pielikumā 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

4. Emisiju robežvērtība attiecas uz punktu, kurā atgāzu attīrīšanas notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas.

Gadījumos, kad notekūdeņus no atgāzu attīrīšanas iekārtām attīra nevis atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu vietējās notekūdeņu attīrīšanas ierīcēs, bet speciālās šīm notekūdeņu veidam paredzētās attīrīšanas iekārtās, VI pielikuma 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības attiecas uz vietu, kurā notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas iekārtas. Ja atgāzu attīrīšanas iekārtu notekūdeņus attīra kopā ar citiem notekūdeņiem vietējās attīrīšanas iekārtās vai centralizēti, operators veic atbilstošus masas bilances aprēķinus emisiju līmeņa noteikšanai notekūdeņos, izmantojot VI pielikuma 6. daļas 2. punktā noteikto mērījumu rezultātus, emisiju līmeņu noteikšanai attiecībā uz notekūdeņu daļu, kas rodas atgāzu attīrīšanas procesā.

Nekādā gadījumā notekūdeņus nedrīkst atšķaidīt tāpēc, lai ievērotu VI pielikuma 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

5. Atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu teritorijai, kā arī ar to saistītajai teritorijai, kurā uzglabā atkritumus, saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem jābūt izveidotai un apsaimniekotai tā, lai novērstu piesārņotājvielu neatļautu vai nejašu noplūdi augsnē, virszemes ūdeņos un gruntsūdeņos.

Jānodrošina glabāšanas jaudas piesārņotā lietussūdens notecei no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas teritorijas un piesārņotā ūdens glabāšanai, kas rodas, novēršot piesārņotājvielu noplūdes vai dzēšot ugunsgrēkus. Glabāšanas jaudām jābūt pietiekamām, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tas ir vajadzīgs, šādu ūdeni pirms novadīšanas varētu analizēt un attīrīt.

6. Neskarot 50. panta 4. punkta c) apakšpunktu, atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtā vai atsevišķās krāsnīs, kas ir atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas daļa, nekādā gadījumā nedrīkst turpināt atkritumu sadedzināšanu ilgāk par četrām stundām nepārtraukti pēc tam, kad pārsniegtas emisiju robežvērtības.

Kopīgais ekspluatācijas ilgums šādos apstākļos nedrīkst pārsniegt 60 stundas gadā.

Šā punkta otrajā daļā noteiktais laika ierobežojums attiecas uz tādām krāsnīm, kas pieslēgtas vienai atgāzu attīrīšanas iekārtai.

47. pants

Bojājumi

Bojājumu gadījumos operators iespējami ātri darbību sašaurina vai pārtrauc līdz laikam, kad kļūst iespējams atjaunot normālu ekspluatācijas režīmu.

48. pants

Emisiju monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka emisiju monitoringu veic saskaņā ar VI pielikuma 6. un 7. daļu.

2. Kontrolē automatisko mērīšanas sistēmu uzstādīšanu un darbību, un tām katru gadu izdara uzraudzības pārbaudes saskaņā ar VI pielikuma 6. daļas 1. punktu.

3. Emisiju monitoringam izmantojamās paraugu ņemšanas vai mērīšanas vietas nosaka kompetentā iestāde.

4. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un sagatavo tā, lai kompetentajai iestādei nodrošinātu iespējas verificēt atbilstību atļaujā iekļautajiem ekspluatācijas apstākļiem un emisiju robežvērtībām.

5. Tiklīdz Savienībā kļūst pieejamas attiecīgas mērījumu metodes, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu un ievērojot 77. un 78. panta nosacījumus, nosaka dienu, no kuras emisijām gaisā veic nepārtrauktus smago metālu, dioksīnu un furānu mērījumus.

49. pants

Atbilstība emisiju robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā un ūdenī ir ievērotas, ja tiek ievēroti VI pielikuma 8. daļā aprakstītie nosacījumi.

50. pants

Ekspluatācijas apstākļi

1. Atkritumu sadedzināšanas iekārtās nodrošina tādu sadedzināšanas pakāpi, lai kopējais oglekļa saturs sārņos un izdedžos nepārsniegtu 3 %, vai to karsēšanas zudumi būtu mazāki par 5 % no šo materiālu sausas masas. Vajadzības gadījumos izmanto atkritumu pirmapstrādes metodes.

2. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām jābūt plānotām, aprīkotām, uzbūvētām un jādarbojas tā, lai atkritumu sadedzināšanā izdalījušos gāzu temperatūra pēc pēdējās sadedzināšanai vajadzīgā gaisa pievadišanas arī visnelabvēlīgākajos apstākļos kontrolēti un homogēni uz vismaz divām sekundēm paaugstinātos vismaz līdz 850 °C.

Atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām jābūt plānotām, aprīkotām, uzbūvētām un jādarbojas tā, lai atkritumu līdzsadedzināšanā izdalījušos gāzu temperatūra arī visnelabvēlīgākajos apstākļos kontrolēti un homogēni uz vismaz divām sekundēm paaugstinātos vismaz līdz 850 °C.

Sadedzinot vai līdzsadedzinot bīstamos atkritumus, kas, izsakot hlora veidā, satur vairāk par 1 % halogēnorganisko vielu, šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētajai temperatūrai ir jābūt vismaz 1 100 °C.

Atkritumu sadedzināšanas iekārtās punkta pirmajā un trešajā daļā minētā temperatūra jāmēra pie sadedzināšanas kameras iekšējās sienas. Kompetentā iestāde var atļaut veikt mērījumus sadegšanas kamerā citā reprezentatīvā mērīšanas vietā.

3. Visas atkritumu sadedzināšanas iekārtu sadedzināšanas kameras jāaprīko ar vismaz vienu papildu degli. Šim deglim jāieslēdzas automātiski, ja sadedzināšanas gāzu temperatūra pēc pēdējās sadedzināšanas vajadzīgā gaisa pievadīšanas nokrītas attiecīgi zem 2. punktā noteiktās temperatūras. Šis deglis jāizmanto arī iekārtas palaišanas un apturēšanas laikā, lai nodrošinātu, ka šīs temperatūras tiek pastāvīgi uzturētas tikmēr, kamēr sadedzināšanas kamerā ir nesadeģuši atkritumi.

Papildu deglim nedrīkst padot kurināmo, kas var radīt lielākas kaitīgo vielu emisijas, nekā sadedzinot dīzeļdegvielu, kā definēts Padomes Direktīvas 1999/32/EK (1999. gada 26. aprīlis), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem ⁽¹⁾ 2. panta 2. punktā, sašķidrināto gāzi un dabasgāzi.

4. Atkritumu sadedzināšanas un atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās jābūt automātiskai sistēmai, ar kuru aptur atkritumu padevi iekārtā šādos gadījumos:

- a) palaišanas laikā, līdz tiek sasniegta šā panta 2. punktā norādītā vai cita temperatūra, kas noteikta saskaņā ar 51. panta 1. punktu;
- b) ja netiek pastāvīgi uzturēta šā panta 2. punktā norādītā temperatūra, vai cita temperatūra, kas noteikta saskaņā ar 51. panta 1. punktu;
- c) gadījumos, kad atgāzu attīrīšanas iekārtu dīkstāves, darbības traucējumu vai bojājumu dēļ nepārtrauktajos mērījumos konstatēta jebkādas emisiju robežvērtības pārsniegšana.

5. Cik vien iespējams jārekuperē siltumenerģija, kas izdalās atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās.

6. Inficēti ārstniecības atkritumi jāievieto tieši sadedzināšanas krāsnī, iepriekš nesajaucot ar citu veidu atkritumiem un neveicot ar tiem tiešas darbības.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu ekspluatāciju un pārvaldību veic personas ar atbilstošu kompetenci.

⁽¹⁾ OV L 121, 11.5.1999., 13. lpp.

51. pants

Atļauja mainīt ekspluatācijas apstākļus

1. Ar noteikumu, ka ievērotas citas šajā nodaļā noteiktās prasības, kompetentā iestāde dažiem atkritumu veidiem vai to termiskās pārstrādes procesiem var pieļaut ekspluatācijas apstākļus, kas atšķiras no 50. panta 1., 2. un 3. punktā izklāstītajiem, un attiecībā uz temperatūru – no minētā panta 4. punktā norādītajiem, ko norāda atļaujā. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šādu atļauju izdošanu.

2. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām mainot ekspluatācijas apstākļus, nedrīkst rasties vairāk atlikumu, vai tajos nedrīkst palielināties organisko piesārņotāju vielu saturs, salīdzinājumā ar atlikumiem, kas būtu radušies apstākļos, kuri izklāstīti 50. panta 1., 2. un 3. punktā.

3. Kopējām organiskā oglekļa un oglekļa oksīda emisijām no atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām, kurām atļauts mainīt ekspluatācijas apstākļus saskaņā ar 1. punktu, jāatbilst arī VI pielikuma 3. daļā noteiktajām emisiju robežvērtībām.

Celulozes un papīra ražošanas uzņēmumos kopējām organiskā oglekļa emisijām no katliem, kurus kurina ar mizām un kuros līdzsadedzina atkritumus to rašanās vietā, kuri ir ekspluatācijā, kuriem ir atļaujas pirms 2002. gada 28. decembra, un kuriem ir atļauts mainīt ekspluatācijas apstākļus saskaņā ar 1. punktu, arī jāatbilst VI pielikuma 3. daļā noteiktajām emisiju robežvērtībām.

4. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai visus ekspluatācijas apstākļus, kas atļauti saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, kā arī verificācijas rezultātus, un tie ir daļa no informācijas, kura sniedzama saskaņā ar 72. pantā noteiktajām prasībām par ziņošanu.

52. pants

Atkritumu piegāde un pieņemšana

1. Atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtu operatori veic visus ar atkritumu piegādi un saņemšanu saistītos piesardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu vai ierobežotu gaisa, augsnes, virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu piesārņošanu, kā arī smakas un citas negatīvas ietekmes uz vidi, troksni un riska faktorus, kas var tieši apdraudēt cilvēku veselību.

2. Pirms atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās operatori nosaka katra atkritumu veida masu, ja iespējams, saskaņā ar Eiropas atkritumu sarakstu, kas izveidots ar Lēmumu 2000/532/EK.

3. Pirms atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās operatoriem jābūt pieejamai informācijai par atkritumiem, lai verificētu atbilstību 45. panta 2. punktā noteiktajām atļaujas prasībām.

Minētajā informācijā ietilpst šādi dati:

- a) visi administratīvie dati par atkritumu rašanās procesu, kas ietverti 4. punkta a) apakšpunktā minētajos dokumentos;
- b) atkritumu fiziskais un, ciktāl iespējams, arī ķīmiskais sastāvs, kā arī visi citi dati, kas vajadzīgi, lai novērtētu atkritumu piemērotību paredzētajam sadedzināšanas procesam;
- c) atkritumu bīstamības raksturojums, vielas, ar kurām tos nedrīkst sajaukt, un piesardzības pasākumi, kas jāievēro, veicot darbības ar atkritumiem.

4. Pirms bīstamo atkritumu pieņemšanas atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtās operatoriem jāveic šādas procedūras:

- a) Direktīvā 2008/98/EK prasīto dokumentu pārbaude un gadījumos, kad tas vajadzīgs, arī to dokumentu pārbaude, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem ⁽¹⁾ un tiesību aktos par bīstamajām kravām;
- b) reprezentatīvu paraugu ņemšana pirms izkraušanas, lai verificētu to atbilstību 3. punktā paredzētajai informācijai, izņemot gadījumus, kad tas nav jādara, un dotu iespējas kompetentajām iestādēm noteikt apstrādājamo atkritumu īpašības.

Šos b) apakšpunktā minētos paraugus glabā vismaz vienu mēnesi pēc attiecīgo atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas.

5. Kompetentā iestāde var noteikt atbrīvojumus no 2., 3. un 4. punkta noteikumiem tādām atkritumu sadedzināšanas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām, kas ir ražošanas iekārtu daļa un uz kurām attiecas II nodaļas noteikumi, un kurās sadedzina vai līdzsadedzina tikai tajās radušos atkritumus.

53. pants

Atlikumi

1. Jāsamazina atlikumu daudzums un to kaitīgums. Gadījumos, kad tas vajadzīgs, atlikumus pārstrādā tieši iekārtās vai ārpus tām.

2. Sauso putekļveida atlikumu pagaidu glabāšana jāveic tā, lai novērstu šo atlikumu izkļūšanu vidē.

3. Pirms atlikumu apglabāšanas vai pārstrādes paņēmiena izvēles jāveic testēšana, kurā nosaka atlikumu fizikālās un ķīmiskās

⁽¹⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

īpašības, kā arī piesārņošanas potenciālu. Testēšanā nosaka kopējo šķīstošo frakciju un smago metālu šķīstošo frakciju.

54. pants

Būtiskas izmaiņas

Ekspluatācijas veida maiņu, kas ir saistīta ar bīstamo atkritumu sadedzināšanu vai līdzsadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās, kas ir tādu ražošanas iekārtu daļa, uz kurām attiecas II nodaļas noteikumi, un kurās dedzina tikai nebīstamus atkritumus, uzskata par būtiskām izmaiņām.

55. pants

Ziņošana un sabiedrības informēšana par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām

1. Lai dotu iespējas paust viedokli, pirms kompetentā iestāde pieņem attiecīgu lēmumu, sabiedrībai noteiktu laiku ir pieejami pieteikumi jaunu sadedzināšanas iekārtu vai līdzsadedzināšanas iekārtu atļauju saņemšanai. Sabiedrībai ir pieejams arī šis lēmums, kas ietver vismaz atļaujas kopiju, kā arī jebkādas tā vēlākus grozījumus un papildinājumus.

2. Šīs direktīvas 72. pantā minētajā ziņojumā par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu ar nominālo jaudu – divas un vairāk tonnas stundā – jāiekļauj informācija par attiecīgās iekārtas darbību un monitoringu un jāsniedz pārskats par sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas procesu, faktiskajām emisijām gaisā un ūdenī salīdzinājumā ar emisiju robežvērtībām. Šādai informācijai ir jābūt pieejamai sabiedrībai.

3. Sabiedrībai ir pieejams saraksts, kurā kompetentā iestāde iekļauj tādas atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtas, kuru nominālā jauda nepārsniedz divas tonnas atkritumu stundā.

V NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR IEKĀRTĀM UN DARBĪBĀM, KURĀS IZMANTO ORGANISKOS ŠĶĪDINĀTĀJUS

56. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro VII pielikuma 1. daļā minētajām darbībām, un attiecīgos gadījumos, kad tiek sasniegti minētā pielikuma 2. daļā norādītie patēriņa līmeņi.

57. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā izmanto šādas definīcijas:

- 1) “esoša iekārta” ir 1999. gada 29. martā ekspluatācijā esoša iekārta, vai iekārta, kurai piešķirta atļauja vai kura reģistrēta pirms 2001. gada 1. aprīļa vai par kuru tās operators pirms 2001. gada 1. aprīļa bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu atļaujas saņemšanai, ja šāda iekārta nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2002. gada 1. aprīlī;
- 2) “atgāzes” ir no skursteņiem un piesārņojuma attīrīšanas iekārtām gaisā izvadītās gāzveida izplūdes, kas satur gaistošas organiskās vielas un citas piesārņotājielas;
- 3) “difūzā emisija” ir jebkādu gaistošu organisko savienojumu emisija, kas nav atgāzu veidā, gaisā, augsnē un ūdenī, kā arī šķīdinātāji, kas ietilpst jebkādos izstrādājumos, ja VII pielikuma 2. daļā nav noteikts citādi;
- 4) “kopējā emisija” ir difūzo emisiju un atgāzu emisiju summa;
- 5) “maisījums” lietots nozīmē, kas noteikta 3. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽¹⁾;
- 6) “saistviela” ir jebkurš maisījums, ieskaitot visus organiskos šķīdinātājus vai maisījumus, kuros ietilpst organiskie šķīdinātāji, kas vajadzīgi to pareizam lietojumam un ko izmanto, lai nodrošinātu izstrādājuma atsevišķu daļu sasaisti;
- 7) “iespiedkrāsa” ir maisījums, ieskaitot visus organiskos šķīdinātājus vai maisījumus, kuros ietilpst organiskie šķīdinātāji, kas vajadzīgi to pareizam lietojumam un ko izmanto iespieddarbos, lai iespiestu uz virsmas tekstu vai attēlus;
- 8) “laka” ir caurspīdīga aizsargkārtā;
- 9) “izlietojums” ir organisko šķīdinātāju pilns izlietojums iekārtā kalendārā gada laikā vai jebkurā citā 12 mēnešu periodā, neieskaitot jebkādos GOS, ko atgūst atkārtotai lietošanai;
- 10) “ieguldījums” ir organisko šķīdinātāju daudzums un šo šķīdinātāju daudzums maisījumos, ko lieto, veicot darbību, ieskaitot šķīdinātājus, kas ir atgūti iekārtā un ārpus tās un kas jāierēķina ik reizi, kad tos izmanto darbības veikšanai;

11) “atkārtota izmantošana” ir jebkuram tehniskam vai komerciālam mērķim iekārtā atgūto organisko šķīdinātāju izmantošana, ieskaitot izmantošanu kā degvielu, bet neieskaitot galīgo atbrīvošanos no tādējādi atgūtā šķīdinātāja kā atkrituma;

12) “slēgtie apstākļi” ir apstākļi, kuros iekārtu ekspluatē tā, ka darbības rezultātā izdalījušos gaistošos organiskos savienojumus uztver un kontrolēti izvada caur skursteni vai piesārņojuma mazināšanas aprīkojumu, un kuri tāpēc nav pilnīgi gaistoši;

13) “palaišanas un apturēšanas operācijas” ir operācijas, ko veic, lai sāktu vai pabeigtu kādu darbību, sāktu vai beigtu kāda aprīkojuma elementa vai tvertnes izmantošanu vai to sagatavotu darbam vai darba pārtraukšanai, izņemot darba fāzes, kas regulāri atkārtojas.

58. pants

Bīstamo vielu aizstāšana

Vielas vai maisījumus, ko tajos ietilpstošo gaistošo organisko savienojumu dēļ klasificē kā kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvai sistēmai toksiskas vielas vai maisījumus saskaņā ar Regulu (EK) 1272/2008, un kurām piešķirti vai jābūt piešķirti paziņojumiem par bīstamību H340, H350, H350i, H360D vai H360F, iespējami īsā laikā, aizstāj ar mazāk kaitīgām vielām vai maisījumiem.

59. pants

Emisiju kontrole

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka katra iekārta atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

- a) gaistošo organisko savienojumu emisijas no ražošanas iekārtām nepārsniedz atgāzēm un difūzajām emisijām noteiktās robežvērtības vai kopējās emisiju robežvērtības un tiek ievērotas citas VII pielikuma 2. un 3. daļā noteiktās prasības;
- b) ražošanas iekārtas atbilst VII pielikuma 5. daļā noteiktām emisijas samazināšanas plāna prasībām, ievērojot nosacījumu, ka tiek panākta a) apakšpunktā minēto emisiju robežvērtību piemērošanai ekvivalenta emisijas samazināšanās.

Dalībvalstis saskaņā ar 72. panta 1. punktu ziņo Komisijai par progresu, kas panākts b) apakšpunktā minētās ekvivalentās emisijas samazināšanā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, ja operatoram ir kompetentas iestādes akceptēts pamatojums, ka konkrētajai ražošanas iekārtai difūzo emisiju robežvērtība nav tehniski vai ekonomiski īstenojama, kompetentā iestāde, ja nav gaidāms būtisks risks cilvēku veselībai un videi, un operators var pamatot, ka tiek izmantoti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, kompetentā iestāde var atļaut šīs emisiju robežvērtības pārsniegšanu.

⁽¹⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

3. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, tām VII pielikumā 2. daļā tabulas 8. punktā minētajām pārklājumu veidošanas operācijām, ko nevar veikt slēgtos apstākļos, kompetentā iestāde var atļaut neievērot minētajā punktā noteiktās prasības, ja operators kompetentajai iestādei var pamatot, ka tehniski vai ekonomiski tās ievērot nav iespējams, un ka tiek izmantoti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni.

4. Saskaņā ar 72. panta 2. punktu dalībvalstis ziņo Komisijai par šā panta 2. un 3. punktā minētajām atkāpēm.

5. Ciktāl tehniski un ekonomiski ir iespējams aizsargāt sabiedrības veselību un vidi, gan to gaistošo organisko savienojumu emisijas, kam ir piešķirti vai jāpiešķir paziņojumi par bīstamību H340, H350, H350i, H360D vai H360F, gan to halogēnus saturošo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kam ir piešķirti vai jāpiešķir paziņojumi par bīstamību H341 vai H351, kontrolē slēgtos apstākļos, un tās nedrīkst pārsniegt VII pielikuma 4. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

6. Iekārtās, kurās veic divas vai vairākas darbības, turklāt katra no tām pārsniedz VII pielikuma 2. daļā noteiktās robežvērtības:

a) attiecībā uz 5. punktā norādītajām vielām, katra atsevišķa darbība atbilst minētā punkta prasībām;

b) attiecībā uz citām vielām:

i) atbilst 1. punkta prasībām katrai atsevišķai darbībai; vai

ii) gaistošo organisko savienojumu kopējā emisija nepārsniedz emisiju, kas izdalītos, piemērojot i) apakšpunktu.

7. Veic visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai samazinātu gaistošo organisko savienojumu emisiju iekārtas palaišanas un apturēšanas laikā.

60. pants

Emisiju monitorings

Dalībvalstis, izmantojot specifikāciju atļaujas nosacījumos vai vispārējus saistošus noteikumus, nodrošina, ka emisiju mērījumi tiek veikti saskaņā ar VII pielikuma 6. daļu.

61. pants

Atbilstība emisiju robežvērtībām

Uzskata, ka emisiju robežvērtības atgāzēs ir ievērotas, ja tiek ievēroti VII pielikuma 8. daļā aprakstītie nosacījumi.

62. pants

Ziņošana par atbilstību

Operators sniedz datus kompetentajai iestādei pēc tās lūguma, lai kompetentā iestāde varētu pārbaudīt atbilstību kādā no šādiem veidiem:

a) emisiju robežvērtībām atgāzēs, difūzās emisijas robežvērtībām un kopējās emisijas robežvērtībām;

b) emisiju samazināšanas plāna prasībām saskaņā ar VII pielikuma 5. daļu;

c) atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar 59. panta 2. un 3. punktu.

Tajos var iekļaut šķīdinātāju apsaimniekošanas plānu, kas izstrādāts saskaņā ar VII pielikuma 7. daļu.

63. pants

Esošo iekārtu būtiskas pārmaiņas

1. Organisko šķīdinātāju dienas vidējā maksimālā izlietojuma izmaiņas esošā iekārtā, ja attiecīgā iekārta darbojas ar projektēto jaudu, izņemot darbību palaišanas un apturēšanas operāciju, kā arī remonta un apkopju laikā, uzskatāmas par būtisku pārmaiņu, ja tās izraisa gaistošo organisko savienojumu emisiju palielināšanos vairāk par:

a) 25 % iekārtām, kurās veic vai nu darbības, uz kurām attiecas VII pielikuma 2. daļas tabulas 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16., un 17. punktā norādītās zemākās robežvērtības, vai darbības, uz kurām attiecas viena no citām pozīcijām VII pielikuma 2. daļā un kurās šķīdinātāja patēriņš ir mazāks par 10 tonnām gadā;

b) 10 % visām pārējām iekārtām.

2. Ja esošajā iekārtā ir būtiskas pārmaiņas, vai pēc būtiskām pārmaiņām tā pirmo reizi iekļaujas šīs direktīvas darbības jomā, tā iekārtas daļa, kurā ir būtiskas pārmaiņas, jāuzskata par jaunu iekārtu vai esošu iekārtu, ja kopējā emisija no visas iekārtas nepārsniedz to emisiju, kas izdalītos gadījumā, ja būtiski mainīto daļu uzskatītu par jaunu iekārtu.

3. Būtisku pārmaiņu gadījumā kompetentā iestāde pārbauda iekārtas atbilstību šīs direktīvas prasībām.

64. pants

Informācijas apmaiņa par organisko šķīdinātāju aizstāšanu

Komisija organizē informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm, attiecīgo nozari un nevalstiskajām vides aizsardzības organizācijām par organisko šķīdinātāju un to potenciālo aizstājēju izmantošanu un par paņēmieniem, kuru lietošanai ir potenciāli mazākā ietekme uz gaisu, ūdeni, augsni, ekosistēmām un cilvēku veselību.

Informācijas apmaiņa jāorganizē par šādiem jautājumiem:

- a) piemērotība izmantošanai;
- b) iespējamās ietekmes uz cilvēka veselību un jo īpaši arodekspozīciju darba vietā;
- c) potenciālās ietekmes uz vidi;
- d) ekonomiskās sekas, jo īpaši pieejamo variantu izmaksas un ieguvumi.

65. pants

Pieklūve informācijai

1. Jāpublisko kompetentās iestādes lēmums, ieskaitot vismaz vienu atļaujas eksemplāru un visi turpmākie grozījumi un papildinājumi.

Publisko vispārējos obligātos noteikumus, kas piemērojami iekārtām, un iekārtu sarakstu, par kurām jāsaņem atļauja un jāveic reģistrācija.

2. Saskaņā ar 55. pantu jāpublisko kompetentās iestādes rīcībā esošie emisiju monitoringa rezultāti.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, kā noteikts Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 1. un 2. punktā.

VI NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR TITĀNA DIOKSĪDA RAŽOŠANAS IEKĀRTĀM

66. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz titāna dioksīda ražošanas iekārtām.

67. pants

Atkritumu noglabāšanas aizliegums

Dalībvalstis aizliedz šādu atkritumu nogremdēšanu ūdenstilpēs, jūrā vai okeānā:

- a) cietie atkritumi;
- b) pamatatsārmi, kuri rodas filtrācijas fāzē pēc titanilsulfāta šķīduma hidrolīzes iekārtās, kurās izmanto sulfātprocesu, arī ar šiem pamatatsārmjiem saistītie skābie atkritumi, kas satur vairāk nekā 0,5 % brīvas sērskābes un arī pamatatsārmus, un skābie atkritumi, kas atšķaidīti, līdz tie satur 0,5 % vai mazāk brīvas sālsskābes;

c) atkritumi no iekārtām, kurās izmanto hlorīdprocesu, kas satur vairāk nekā 0,5 % brīvas sālsskābes un smagos metālus, arī šādi atkritumi, atšķaidīti līdz tie satur 0,5 % vai mazāk brīvas sērskābes;

d) filtrācijas sāļi, dūņas un šķidrie atkritumi, kas rodas b) un c) punktā minēto atkritumu apstrādē (koncentrēšana vai neitralizācija) un satur dažādus smagos metālus, izņemot neitralizētus un filtrētus vai dekantētus atkritumus, kuri satur tikai smago metālu zīmes un kuru pH pirms jebkādas atšķaidīšanas pārsniedz 5,5.

68. pants

Emisiju kontrole ūdenī

Iekārtu radītās emisijas ūdenī nedrīkst pārsniegt VIII pielikuma 1. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

69. pants

Emisiju novēršana un kontrole gaisā

1. Jānovērš skābju pilienu emisijas no ražošanas iekārtām.

2. Iekārtu radītās emisijas gaisā nedrīkst pārsniegt VIII pielikuma 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

70. pants

Emisiju monitoring

1. Lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību atļaujas nosacījumiem un 68. panta noteikumiem, dalībvalstis nodrošina emisiju monitoringu ūdenī.

2. Lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību atļaujas nosacījumiem un 69. panta noteikumiem, dalībvalstis nodrošina emisiju monitoringu gaisā. Šāds monitoringas ietver vismaz emisiju monitoringu, kā tas noteikts VIII pielikuma 3. daļā.

3. Monitoringas jāveic saskaņā ar attiecīgiem CEN standartiem, bet, ja to nav, saskaņā ar ISO standartiem, valstu vai starptautiskajiem standartiem, pēc kuriem iegūst līdzvērtīgas zinātniskās kvalitātes datus.

VII NODAĻA

KOMITEJA, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

71. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi, kas atbild par šajā direktīvā noteikto saistību izpildi.

72. pants

Dalībvalstu iesniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai ir pieejama informācija par šīs direktīvas īstenošanu, reprezentatīvi dati par emisijām un citiem piesārņojuma veidiem, emisiju robežvērtībām, labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanu saskaņā ar 14. un 15. pantu, īpaši attiecībā uz atbrīvojumu piešķiršanu saskaņā ar 15. panta 4. punktu, un par panākumiem, kas gūti, izstrādājot un piemērojot jaunus paņēmienus saskaņā ar 27. pantu. Dalībvalstis informāciju dara pieejamu elektroniskā veidā.

2. Informācijas veidu un formātu, kas jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, kā arī šās informācijas sniegšanas biežumu nosaka saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Tostarp nosaka īpašas darbības un piesārņojošas vielas, par kurām jāsniedz 1. punktā minētie dati.

3. Dalībvalstis no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz visām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas šīs direktīvas III nodaļa, sagatavo pārskatu par sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisijām un ievadīto siltumjaudu.

Ievērojot 29. pantā noteiktos apvienošanās noteikumus, kompetentā iestāde par katru sadedzināšanas iekārtu iegūst šādus datus:

- a) sadedzināšanas iekārtas kopējā nominālā siltuma jauda (MW);
- b) sadedzināšanas iekārtas veids: katls, gāzturbīna, gāzes dzinējs, dīzeļdzinējs, cits (norādīt veidu);
- c) diena, kad sadedzināšanas iekārta sākusi darbību;
- d) kopējās sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu (kopējais suspendēto daļiņu apjoms) gada emisijas (tonnas gadā);
- e) sadedzināšanas iekārtas darba stundu skaits;
- f) kopējais ievades enerģijas apjoms saistībā ar tīro siltumietilpību (TJ) gadā, kas sadalīts pa šādām kurināmā kategorijām: ogles, brūnogles, biomasas, kūdra, cits cietais kurināmais (norādīt veidu), šķidrās kurināmais, dabasgāze, citas gāzes (norādīt veidu).

Šajos pārskatos iekļautos ikgada datus pa sadedzināšanas iekārtām pēc pieprasījuma nosūta Komisijai.

Komisijai nosūta šādu pārskatu apkopojumu katrus trīs gadus 12 mēnešu laikā pēc attiecīgā trīs gadu perioda beigām. Šajā pārskatā norāda datus pa atsevišķām pārstrādāšanas rūpnīcu sadedzināšanas iekārtām.

Komisija saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK 24 mēnešu laikā pēc attiecīgā trīs gadu perioda beigām dara pieejamu sabiedrībai un dalībvalstīm apkopojumu par šādu pārskatu salīdzinājumu un novērtējumu.

4. Dalībvalstis no 2016. gada 1. janvāra reizi gadā nosūta Komisijai šādus datus:

- a) par sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas 31. pants, – sēra saturu izmantotajā vietējā cietajā kurināmajā un vidēji katrā mēnesī sasniegto sēra atdalīšanas pakāpi. Par pirmo gadu, ja tiek piemērots 31. pants, sniedz arī informāciju par tehniskajiem iemesliem, kuru dēļ nav iespējams ievērot emisiju robežvērtības, kā norādīts 30. panta 2. un 3. punktā; un
- b) par sadedzināšanas iekārtām, kuras piecu gadu laikā vidēji darbojas ne vairāk kā 1 500 darba stundas gadā, – darba stundu skaitu gadā.

73. pants

Pārskats

1. Līdz 2016. gada 7. janvārim un pēc tam vienu reizi trijos gados Komisija, pamatojoties uz 72. pantā minēto informāciju, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas izpildes pārskatu.

Šajā ziņojumā ietver novērtējumu par nepieciešamību pēc Savienības rīcības, izveidojot vai atjauninot Savienībā saistošas minimālās prasības emisiju robežvērtībām un pieņemot noteikumus par monitoringu un atbilstības novērtējumu tām darbībām, kas ietilpst LPTP secinājumu attiecīgajās darbības jomās un kuras pieņemtas iepriekšējā triju gadu periodā, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) attiecīgo darbību ietekme uz vidi kopumā; un
- b) labāko pieejamo tehnisko paņēmieni īstenošanas stadija šīm darbībām.

Šajā novērtējumā ņem vērā foruma atzinumu, kā minēts 13. panta 4. punktā.

Uzskata, ka šīs direktīvas III nodaļa un V pielikums atspoguļo Savienības mēroga minimālās prasības lielām sadedzināšanas iekārtām.

Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu. Ja otrajā daļā minētajā novērtējumā konstatēts, ka vajadzīgas Savienības mēroga minimālās prasības emisiju robežlīmeņiem vai noteikumi par monitoringu un attiecīgo darbību atbilstības novērtējumu, tos iekļauj tiesību akta priekšlikumā.

2. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija pārskata vajadzību kontrolēt emisijas, ko izraisa:

- a) kurināmā sadedzināšana iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauda ir mazāka par 50 MW;
- b) intensīva liellopu audzēšana; un
- c) kūtsmēslu izkliedēšana.

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs pārskatīšanas rezultātiem, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

3. Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par I pielikumā noteiktajām:

- a) diferencētas jaudas robežvērtībām dažādu mājputnu sugu audzēšanai, tostarp īpaši paipalu audzēšanai;
- b) jaudas robežvērtībām dažāda veida mājdzīvnieku vienlaicīgai audzēšanai vienā iekārtā.

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs pārskatīšanas rezultātiem, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

74. pants

Pielikumu grozījumi

Lai šīs direktīvas noteikumus varētu pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu un ievērojot 77. un 78. panta nosacījumus attiecībā uz V pielikuma 3. un 4. daļas, VI pielikuma 2., 6., 7. un 8. daļas un VII pielikuma 5., 6., 7. un 8. daļas pielāgošanu šādai zinātnes un tehnikas attīstībai.

75. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz Komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

76. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 48. panta 5. punktā un 74. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2011. gada 6. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajam pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 77. pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas, 77. un 78. pantā izklāstītos nosacījumus.

77. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 48. panta 5. punktā un 74. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas un šīs atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

78. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divos mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja 1. punktā minētajā laikposmā Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

79. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis līdz 2013. gada 7. janvārim šos noteikumus paziņo Komisijai, bet to iespējamās vēlākos grozījumus paziņo nekavējoties.

80. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai, līdz 2013. gada 7. janvārim izpildītu 2. pantā, 3. panta 8), 11) līdz 15), 18) līdz 23), 26) līdz 30), 34) līdz 38) punktā un 41) punktā, 4. panta 2. un 3. punktā, 7., 8. un 10. pantā, 11. panta e) un h) punktā, 12. panta 1. punkta e) un h) apakšpunktā, 13. panta 7. punktā, 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, 14. panta 1. punkta d), e), f) un h) apakšpunktā, 14. panta 2. līdz 7. punktā, 15. panta 2. līdz 5. punktā, 16., 17. un 19. pantā, 21. panta 2. līdz 5. punktā, 22., 23., 24., 27., 28. un 29. pantā, 30. panta 1., 2., 3., 4., 7. un 8. punktā, 31., 32., 33., 34., 35., 36., 38. un 39. pantā, 40. panta 2. un 3. punktā, 42. un 43. pantā, 45. panta 1. punktā, 58. pantā, 59. panta 5. punktā, 63. pantā, 65. panta 3. punktā, 69., 70., 71., 72. un 79. pantā, kā arī I pielikuma 1. daļā un 1.1. un 1.4. punktā, 2.5. punkta b) apakšpunktā, 3.1., 4. un 5. punktā, 6.1. punkta c) apakšpunktā, 6.4. punkta b) apakšpunktā, 6.10. un 6.11. punktā, II pielikumā, III pielikuma 12. punktā, V pielikuma 1. daļas b) punktā, 4. daļas 2.2., 2.4., 3.1. un 3.2. punktā, 6. daļas 2.5. un 2.6. punktā, VI pielikuma 8. daļas 1.1. punkta d) apakšpunktā, VII pielikuma 4. daļas 2. punktā, 5. daļas 1. punktā, 7. daļas 3. punktā, VIII pielikuma 1. daļas 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā, 2. daļas 2. un 3. punktā un 3. daļā noteiktās prasības.

Dalībvalstis minētos noteikumus piemēro no tās pašas dienas.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

81. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 78/176/EEK, 82/883/EEK, 92/112/EEK, 1999/13/EK, 2000/76/EK un 2008/1/EK, kurās grozījumi izdarīti ar IX pielikuma A daļā minētajiem tiesību aktiem, tiek atceltas no 2014. gada 7. janvāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IX pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

2. Direktīva 2001/80/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar IX pielikuma A daļā minētajām direktīvām, tiek atcelta no 2016. gada 1. janvāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IX pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

3. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

82. pants

Pārejas noteikumi

1. Attiecībā uz iekārtām, kuras veic darbības, kas minētas I pielikumā: 1.1. punktā attiecībā uz darbībām ar kopējo aprēķināto ievadīto siltumjaudu, kura pārsniedz 50 MW, 1.2. un 1.3., 1.4. punkta a) apakšpunktā, 2.1. līdz 2.6. punktā, 3.1. līdz 3.5. punktā, 4.1. līdz 4.6. punktā attiecībā uz darbībām saistībā ar ražošanu ar ķīmisko apstrādi, 5.1. un 5.2. punktā attiecībā uz darbībām, uz kurām attiecas Direktīva 2008/1/EK, 5.3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļā, 5.4. punktā, 6.1. punkta a) un b) apakšpunktā, 6.2. un 6.3. punktā, 6.4. punkta a) un b) apakšpunktā attiecībā uz darbībām, uz kurām attiecas Direktīva 2008/1/EK, 6.4. punkta c) apakšpunktā un 6.5. līdz 6.9. punktā, un kuras darbojas un kurām ir atļauja pirms 2013. gada 7. janvāra vai kuru operatori ir iesnieguši pilnīgu pieteikumu atļaujas saņemšanai pirms 2014. gada 7. janvāra, un ar noteikumu, ka šīs iekārtas nodotas ekspluatācijā ne vēlāk kā gada laikā pēc minētā datuma, dalībvalstis no 2014. gada 7. janvāra piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 80. panta 1. punktu, izņemot III nodaļas un V pielikuma noteikumus.

2. Attiecībā uz iekārtām, kuras veic darbības, kas minētas I pielikumā: 1.1. punktā attiecībā uz darbībām ar kopējo aprēķināto ievadīto siltumjaudu 50 MW, 1.4. punkta b) apakšpunktā, 4.1. līdz 4.6. punktā attiecībā uz darbībām saistībā ar ražošanu ar bioloģisko apstrādi, 5.1. un 5.2. punktā attiecībā uz darbībām, uz kurām neattiecas Direktīva 2008/1/EK, 5.3. punkta a) apakšpunkta iii) līdz v) daļā, 5.3. punkta b) apakšpunktā, 5.5. un 5.6. punktā, 6.1. punkta c) apakšpunktā, 6.4. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz darbībām, uz kurām neattiecas Direktīva 2008/1/EK, un 6.10. un 6.11. punktā, kuras darbojas pirms 2013. gada 7. janvāra, dalībvalstis no 2015. gada 7. jūlija piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, izņemot III un IV nodaļu un V un VI pielikumu.

3. Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 2. punktā dalībvalstis no 2016. gada 1. janvāra piemēro normatīvos un administratīvos aktus saskaņā ar 80. panta 1. punktu, lai izpildītu III nodaļas un V pielikuma noteikumus.

4. Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 3. punktā, dalībvalstis no 2013. gada 7. janvāra vairs nepiemēro Direktīvas 2001/80/EK noteikumus.

5. Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kurās veic atkritumu līdzsadedzināšanu, VI pielikuma 4. daļas 3.1. punktu piemēro:

- a) līdz 2015. gada 31. decembrim – 30. panta 2. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām;
- b) līdz 2013. gada 7. janvārim – 30. panta 3. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām.

6. Direktīvas VI pielikuma 4. daļas 3.2. punkta noteikumi attiecas uz sadedzināšanas iekārtām, kurās līdzsadedzina atkritumus:

- a) no 2016. gada 1. janvāra – 30. panta 2. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām;
- b) no 2013. gada 7. janvāra – 30. panta 3. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām.

7. Direktīvas 58. pantu piemēro no 2015. gada 1. jūnija. Līdz minētajam datumam vielas vai maisījumi, ko tajos ietilpstošo gaistošo organisko savienojumu dēļ klasificē kā kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvai sistēmai toksiskas vielas vai maisījumus saskaņā ar Regulu (EK) 1272/2008, un kurām piešķirti vai jābūt piešķirti paziņojumiem par bīstamību H340, H350, H350i, H360D vai H360F, vai riska frāzēm R45, R46, R49, R60 vai R61, iespējami īsā laikā ir jāaizstāj ar mazāk kaitīgām vielām vai maisījumiem.

8. Direktīvas 59. panta 5. punktu piemēro no 2015. gada 1. jūnija. Līdz minētajam datumam, ciktāl tehniski un ekonomiski ir iespējams aizsargāt sabiedrības veselību un vidi, gan to gaistošo organisko savienojumu emisijas, kam ir piešķirti vai jāpiešķir paziņojumi par bīstamību H340, H350, H350i, H360D vai H360F vai riska frāzes R45, R46, R49, R60 vai R61, gan to halogēnus saturošo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kam ir piešķirti vai jāpiešķir paziņojumi par bīstamību H341 vai H351 vai riska frāzes R40 vai R68, kontrolē slēgtos apstākļos, un tās nedrīkst pārsniegt VII pielikuma 4. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

9. Direktīvas VII pielikuma 4. daļas 2. punktu piemēro no 2015. gada 1. jūnija. Līdz minētajam datumam tādu halogēnus saturošu gaistošo organisko savienojumu emisijām, kuriem ir piešķirti vai jābūt piešķirti paziņojumiem par bīstamību H341 vai H351, vai riska frāzēm R40 vai R68, ja to savienojumu summārā masas plūsma, kuru dēļ jābūt paziņojumiem par bīstamību H341 vai H351, vai riska frāzēm R40 vai R68, ir lielāka vai vienāda ar 100 g/h, jāievēro emisiju robežvērtība 20mg/Nm³. Emisiju robežvērtība attiecas uz atsevišķu savienojumu masu summu.

83. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

84. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

I PIELIKUMS

Direktīvas 10. pantā minēto darbību veidi

Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām un ražību. Gadījumos, kad vienā iekārtā veic vairākas darbības, kuras iekļautas vienā darbības aprakstā, kas satur robežvērtību, šādu darbību jaudas ir jāskaita. Atkritumu apsaimniekošanas darbībām šos aprēķinus piemēro 5.1., 5.3.a) un 5.3.b) darbības veida apjomā.

Komisija nosaka pamatnostādnes attiecībā uz:

- a) saikni starp atkritumu apsaimniekošanas darbībām, kas izklāstītas šajā pielikumā, un darbībām, kas izklāstītas I un II pielikumā Direktīvā 2008/98/EK;
- b) termina “rūpnieciska ražošana” skaidrojumu attiecībā uz šajā pielikumā aprakstītajām ķīmiskās rūpniecības darbībām.

1. Energētikas nozares

1.1. Kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu 50 MW un vairāk

1.2. Minerāleļļas un gāzes pārstrāde

1.3. Koksa ražošana

1.4. Šādu materiālu gazifikācija vai sašķidrināšana:

a) ogles;

b) cits kurināmais iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauda ir 20 MW vai lielāka.

2. Metālu ražošana un pārstrāde

2.1. Metālu rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšana vai aglomerācija

2.2. Čuguna vai tērauda ražošana (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp nepārtrauktās liešanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par 2,5 tonnām stundā

2.3. Melno metālu pārstrāde:

a) karstā velmēšana ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;

b) kalšana ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā ievadītā siltumjauda ir lielāka par 20 MW;

c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par 2 tonnām neapstrādāta tērauda stundā.

2.4. Melno metālu lietuviu ekspluatēšana, kuru ražošanas jauda lielāka par 20 tonnām dienā

2.5. Krāsaino metālu ražošana:

a) neattīrītu krāsaino metālu ražošana no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos;

b) krāsaino metālu kausēšana, tostarp leģēšana, ietverot reģenerētus produktus, un krāsaino metālu lietuviu ekspluatēšana ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmijam ir lielāka par 4 tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem – lielāka par 20 tonnām dienā.

2.6. Metālu vai plastmasu virsmas elektrolītiska vai ķīmiska apstrāde, ja apstrādes tvertnu tilpums ir lielāks par 30 m³

3. Minerālu rūpniecība

3.1. Cementa, kaļķa un magnija oksīda ražošana:

- a) cementa klinkera ražošana rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā;
- b) kaļķa ražošana krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 50 tonnām dienā;
- c) magnija oksīda ražošana krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 50 tonnām dienā.

3.2. Azbesta ražošana vai tādu izstrādājumu ražošana, kuru pamatā ir azbests

3.3. Stikla ražošana, ieskaitot stiklšķiedras ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā

3.4. Minerālvielu kausēšana, ieskaitot minerālšķiedru ražošanu, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā

3.5. Keramikas izstrādājumu ražošana, tos apdedzinot, – jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošana ar jaudu virs 75 tonnām dienā un vai krāsns ietilpību lielāku par 4 m³ un krāsns krāvuma blīvumu lielāku par 300 kg/m³

4. Ķīmiskā rūpniecība

Šajā iedaļā ražošana attiecībā uz šajā iedaļā iekļautajiem darbības veidiem ir rūpnieciska ražošana, ķīmiski vai bioloģiski pārstrādājot 4.1. līdz 4.6. punktā uzskaitītās vielas vai vielu grupas.

4.1. Pamata organisko ķīmisko vielu ražošana, piemēram:

- a) parasto ogļūdeņražu (lineāru vai ciklisku, piesātinātu vai nepiesātinātu, alifātisku vai aromātisku) iegūšana;
- b) skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, esteru maisījumu, acetātu, ēteru, peroksīdu un epoksīdsveķu iegūšana;
- c) sēru saturošu ogļūdeņražu iegūšana;
- d) slāpekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozo savienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrilu, cianātu, izocianātu iegūšana;
- e) fosforu saturošu ogļūdeņražu iegūšana;
- f) halogēnogļūdeņražu iegūšana;
- g) metālorganisko savienojumu iegūšana;
- h) plastmasas materiālu (polimēri, sintētiskās šķiedras un celulozes šķiedras) iegūšana;
- i) sintētiskā kaučuka iegūšana;
- j) krāsvielu un pigmentu iegūšana;
- k) virsmas aktīvo vielu iegūšana.

4.2. Neorganisko ķīmisko vielu ražošana, piemēram:

- a) tādu gāzu iegūšana kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;
- b) tādu skābju iegūšana kā hromskābe, fluorūdeņražskābe, fosforskābe, slāpekļskābe, hlorūdeņražskābe, sērskābe, oleums, sērskābes;

- c) tādu bāzu iegūšana kā amonija hidroksīds, kālija hidroksīds, nātrija hidroksīds;
 - d) tādu sāļu iegūšana kā amonija hlorīds, kālija hlorāts, kālija karbonāts, nātrija karbonāts, perborāts, sudraba nitrāts;
 - e) nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisku savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda iegūšana.
- 4.3. Fosforu, slāpekli vai kāliju saturošu mēslošanas līdzekļu (vienkāršo vai kombinēto minerālmēsļu) ražošana
- 4.4. Augu aizsardzības līdzekļu vai biocīdu ražošana
- 4.5. Farmaceitisko preparātu un to starpproduktu ražošana
- 4.6. Sprāgstvielu ražošana;
5. Atkritumu apsaimniekošana
- 5.1. Bīstamo atkritumu apglabāšana vai reģenerācija ar jaudu virs 10 tonnām dienā, kurā tiek izmantotas viena vai vairākas šādas darbības:
- a) bioloģiskā attīrīšana;
 - b) fizikāli ķīmiska apstrāde;
 - c) sajaukšana vai maisīšana pirms nodošanas citu 5.1. un 5.2. punktā aprakstīto darbību veikšanai;
 - d) pārpakošana pirms nodošanas citu 5.1. un 5.2. punktā aprakstīto darbību veikšanai;
 - e) šķīdinātāju pārstrāde/reģenerācija;
 - f) neorganisko materiālu, izņemot metālus un metālu savienojumus, pārstrāde/reģenerācija;
 - g) skābju vai bāzu reģenerācija;
 - h) piesārņojuma attīrīšanai izmantojamo komponentu reģenerācija;
 - i) katalizatoru sastāvdaļu reģenerācija;
 - j) naftas produktu atkārtota pārstrāde vai citi atkārtotas izmantošanas veidi;
 - k) ievietošana virszemes ūdenskrātuvēs.
- 5.2. Atkritumu sadedzināšana vai reģenerācija atkritumu sadedzināšanas iekārtās vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās:
- a) nebīstamiem atkritumiem ar jaudu virs 3 tonnām stundā;
 - b) bīstamiem atkritumiem – ar jaudu virs 10 tonnām dienā.
- 5.3. a) Nebīstamo atkritumu apglabāšana ar jaudu virs 50 tonnām dienā, kurā tiek izmantotas viena vai vairākas šādas darbības (un izņemot darbības, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu ⁽¹⁾):
- i) bioloģiskā attīrīšana;
 - ii) fizikāli ķīmiska apstrāde;
 - iii) atkritumu sagatavošana sadedzināšanai vai līdzsadedzināšanai;
 - iv) pelnu un izdedžu attīrīšana;
 - v) metāla atkritumu, tostarp elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietotu transportlīdzekļu un to detaļu apstrāde smalcinātājos;

⁽¹⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.

- b) nebīstamu atkritumu reģenerēšanas un reģenerēšanas un atbrīvošanās no tiem apvienojuma jauda pārsniedz 75 tonnas dienā, ietverot vienu vai vairākas no minētajām darbībām un izņemot darbības, kas ietvertas Direktīvā 91/271/EEK:

- i) bioloģiskā attīrīšana;
- ii) atkritumu sagatavošana sadedzināšanai vai līdzsadedzināšanai;
- iii) pelnu un izdedžu attīrīšana;
- iv) metāla atkritumu, tostarp elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietotu transportlīdzekļu un to detaļu apstrāde smalcinātajos.

Ja vienīgā veiktā atkritumu pārstrādes darbība ir anaerobā sadalīšana, tādas darbības jaudas robežvērtība ir 100 tonnas dienā.

- 5.4. Atkritumu poligoni, kā noteikts Padomes Direktīvas 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾ 2. panta g) apakšpunktā, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām atkritumu un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus

- 5.5. Bīstamo atkritumu pagaidu glabātavas, kas nav ietvertas 5.4. punktā, un kurās atkritumus ar kopējo ietilpību virs 50 tonnām, glabā, līdz tiek veiktas 5.1., 5.2, 5.4 un 5.6. punktā uzskaitītās darbības, – neietilpst atkritumu pagaidu glabāšana (pirms to savākšanas) vietā, kur tie rodas

- 5.6. Bīstamo atkritumu pazemes glabātavas ar kopējo ietilpību virs 50 tonnām

6. Citi pasākumi

- 6.1. Šādu izstrādājumu rūpnieciska ražošana:

- a) celulozes ražošana no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem;
- b) papīra vai kartona ražošana ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā;
- c) viena vai vairāku šādu koksnes paneļu ražošana: orientētas kokskaidu plātņu, skaidu plātņu vai šķiedru plātņu ražošana ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 600 m³ dienā.

- 6.2. Tekstila šķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrāde (piemēram, mazgāšana, balināšana, mersevizācija) vai krāsošana, ja tās jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā

- 6.3. Ādu micēšana, ja tās jauda ir lielāka par 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā

- 6.4. a) Kautuvju darbība ar liemeņu ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā;

- b) Apstrāde un pārstrāde, izņemot tikai iepakojumu šādām iepriekš apstrādātām vai neapstrādātām izejvielām pārtikas produktu vai barības ražošanai:

- i) tikai dzīvnieku izcelsmes izejvielas (izņemot tikai pienu) ar gatavā izstrādājuma ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā;
- ii) tikai augu izcelsmes izejvielas ar gatavā izstrādājuma ražošanas jaudu, kas lielāka par 300 tonnām dienā vai 600 tonnām dienā, ja iekārta darbojas periodā, kas nav ilgāks par 90 secīgām dienām gadā;
- iii) augu un dzīvnieku izcelsmes izejvielas gan jauktos, gan atsevišķos izstrādājumos ar gatavā izstrādājuma ražošanas jaudu tonnās dienā, kas ir lielāka par:

— 75, ja A ir vienāds vai lielāks par 10, vai

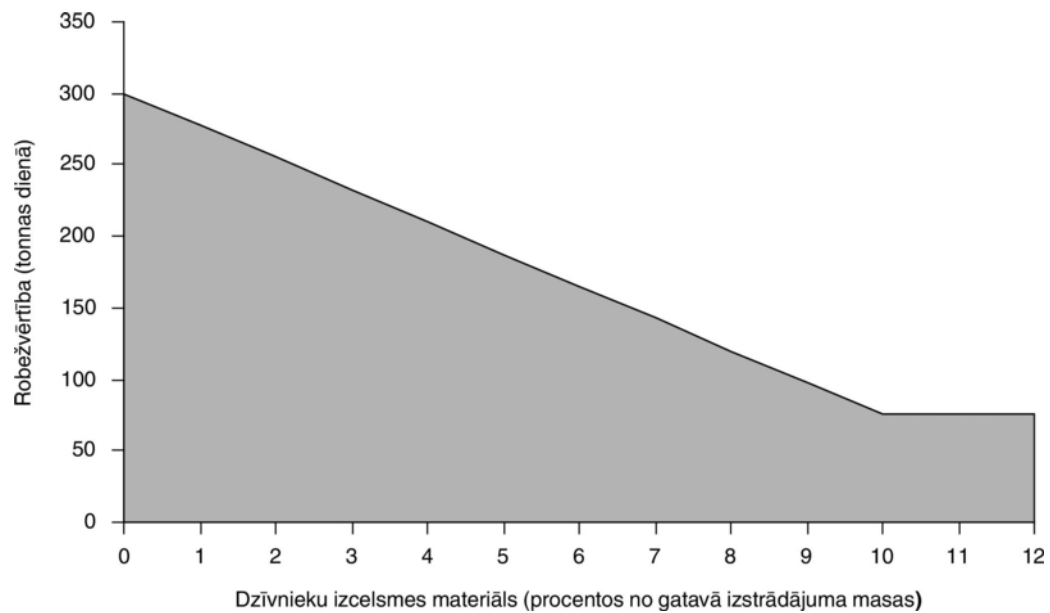
— $[300 - (22,5 \times A)]$ visos citos gadījumos,

kur A ir dzīvnieku izcelsmes materiālu masas daļa (masas procentos) gatavajā izstrādājumā.

Gatavā izstrādājuma masā neiekļauj iepakojumu.

⁽¹⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

Šīs apakšdaļas noteikumi neattiecas uz ražošanu, kurā vienīgā izmantotā izejviela ir piens;

- c) Piena apstrāde un pārstrāde, kurai pieņem tikai pienu vairāk nekā 200 tonnas dienā (vidēji gadā).
- 6.5. Dzīvnieku liķu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšana vai pārstrāde, kuras jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā
- 6.6. Intensīva putnu un cūku nobarošana audzētavās:
- ar vairāk nekā 40 000 vietām mājputniem;
 - ar vairāk nekā 2 000 vietām gaļas cūkām (virs 30 kg); vai
 - ar vairāk nekā 750 vietām sivēnmātēm.
- 6.7. Vielu, objektu vai izstrādājumu virsmas apstrāde, izmantojot organiskos šķīdinātājus – jo īpaši apretēšana, iespiešana, pārklāšana, attaukošana, impregnēšana, līmēšana, apdrukāšana, tīrīšana vai piesūcināšana, kuru organiskā šķīdinātāja jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā
- 6.8. Ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošana, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju
- 6.9. CO₂ plūsmas uztveršana no iekārtām, uz ko attiecas šī direktīva, saistībā ar ģeoloģisku glabāšanu, kā noteikts Direktīvā 2009/31/EK
- 6.10. Koksnes un koksnes izstrādājumu konservācija, izmantojot ķīmiskas vielas, ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 75 m³ dienā, izņemot apstrādi vienīgi pret zilējuma sēnītēm
- 6.11. Tādu notekūdeņu neatkarīgi veikta attīrīšana, uz kuriem neattiecas Direktīva 91/271/EEK un kuras novada no iekārtām, uz kurām attiecas II nodaļas noteikumi

II PIELIKUMS

Piesārņotājvielu saraksts

GAISS

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
3. Oglekļa oksīds
4. Gaistošie organiski savienojumi
5. Metāli un to savienojumi
6. Putekļi, tostarp smalkas cietās daļiņas
7. Azbests (suspendētas daļiņas, šķiedra)
8. Hlors un tā savienojumi
9. Fluors un tā savienojumi
10. Arsēns un tā savienojumi
11. Cianīdi
12. Vielas un maisījumi, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo sistēmu, darbojoties caur gaisa vidi, ir pierādītas
13. Polihlordibenzodioksīni un polihlordibenzofurāni

ŪDENS

1. Halogēnorganiskie savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē
 2. Fosfororganiskie savienojumi
 3. Alvorganiskie savienojumi
 4. Vielas un maisījumi, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo sistēmu, ūdens vidē vai caur to ir pierādītas
 5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas
 6. Cianīdi
 7. Metāli un to savienojumi
 8. Arsēns un tā savienojumi
 9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi
 10. Vielu suspensijas
 11. Vielas, kuras veicina eitrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti)
 12. Vielas, kurām ir nelabvēlīga ietekme uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, KSP u. c.)
 13. Vielas, kas minētas Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā
-

*III PIELIKUMS***Krītēriji labāko pieejamo tehnisko paņēmienu noteikšanai**

1. Mazatkritumu tehnoloģiju izmantošana
2. Mazāk kaitīgu vielu izmantošana
3. Procesos radušos un izlietoto vielu un, attiecīgos gadījumos, arī to atkritumu reģenerācijas un pārstrādes veicināšana
4. Līdzīgi darbības procesi, iekārtas vai metodes, kas sekmīgi izmēģinātas rūpnieciskā mērogā
5. Tehnoloģiskie sasniegumi, izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos
6. Attiecīgo emisiju īpašības, iedarbība un apjoms
7. Datums jaunu vai esošo iekārtu nodošanai ekspluatācijā
8. Labāko pieejamo tehnisko paņēmienu ieviešanai vajadzīgais laiks
9. Procesā izmantojamo izejvielu (arī ūdens) patēriņš un īpašības, un to energoefektivitāte
10. Nepieciešamība novērst vai samazināt līdz minimumam emisiju kopējo ietekmi uz vidi un ietekmes uz vidi risku
11. Nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi
12. Informācija, kuru publicējušas starptautiskas sabiedriskās organizācijas

IV PIELIKUMS

Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā

1. Pēc iespējas agrīnākā lēmuma pieņemšanas stadijā vai, vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrību informē (ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) par šādiem jautājumiem:
 - a) pieteikums atļaujas saņemšanai vai, attiecīgi, atļaujas atjaunināšanai vai piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar 21. pantu, tostarp 12. panta 1. punktā uzskaitīto elementu apraksts;
 - b) attiecīgā gadījumā – to, ka lēmums jāpieņem pēc valsts vai pārrobežu mēroga ietekmes uz vidi novērtējuma vai pēc dalībvalstu apspriešanās saskaņā ar 26. pantu;
 - c) sīkāka informācija par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt būtisku informāciju, un kam var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;
 - d) iespējamo lēmumu būtība vai – ja iespējams tikai viens lēmums – lēmuma projekts;
 - e) attiecīgā gadījumā – sīkākas ziņas par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
 - f) norāde uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu vai veidu;
 - g) sīkākas ziņas par sabiedrības līdzdalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi, ievērojot 5. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrības daļai ir pieejami:
 - a) saskaņā ar valsts tiesību aktiem – būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kurus kompetentā iestāde vai iestādes ir saņēmušas līdz laikam, kad attiecīgo sabiedrības daļu informē saskaņā ar 1. punktu;
 - b) saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK 1. punktā minētā informācija, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc attiecīgās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar 1. punktu.
3. Attiecīgā sabiedrības daļa ir tiesīga pirms lēmuma pieņemšanas kompetentajai iestādei paust atsauksmes un viedokļus.
4. Pieņemot lēmumu, pienācīgi jāievēro saskaņā ar šo pielikumu notikušās apspriešanās rezultāti.
5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtīt informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējā laikrakstā) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju). Dažādajos lemtāņu posmos jāparedz pieņemami termiņi, ar tiem atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pielikumu.

V PIELIKUMS

Tehniskie noteikumi par sadedzināšanas iekārtām

1. DAĻA

Emisiju robežvērtības 30. panta 2. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām

1. Jāaprēķina visas emisiju robežvērtības 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena sausām atgāzēm pēc korekcijas pēc ūdens tvaiku satura un pie standartizēta O₂ satura 6 % cietajam kurināmajam, 3 % sadedzināšanas iekārtām, kas nav gāzturbīnas un gāzes dzinēji un kurās izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, un 15 % gāzes turbīnām un gāzes dzinējiem.
2. SO₂ emisiju robežvērtības (mg/Nm³) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto vai šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MWth)	Akmeņogles, brūnogles un citi cietie kurināmie	Biomasa	Kūdra	Šķidrās kurināmais
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Sadedzināšanas iekārtām, kuras izmanto cieto kurināmo un kurām atļauju piešķirā pirms 2002. gada 27. novembra, vai par kurām ir iesniegts pilnīgs atļaujas pieteikums pirms šīs dienas un kuras darbu sākušas pirms 2003. gada 27. novembra, ja tās gada laikā neekspluatē ilgāk par 1 500 darbības stundām (piecu gadu perioda vidējais rādītājs), nosaka SO₂ emisiju robežvērtības 800 mg/Nm³.

Sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto šķidro kurināmo un kurām atļauja ir piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra, vai par kurām ir iesniegts pilnīgs atļaujas pieteikums pirms šīs dienas, ja iekārtas darbu sākušas pirms 2003. gada 27. novembra, ja tās ekspluatē ne ilgāk kā 1 500 darbības stundas gadā (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), nosaka SO₂ emisiju ierobežojumu 850 mg/Nm³ apjomā iekārtām, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauda nav lielāka par 300 MWth, un 400 mg/Nm³ apjomā iekārtām, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauda ir lielāka par 300 MWth.

Uz sadedzināšanas iekārtas daļu, kas izvada atgāzes pa vienu vai vairākiem atsevišķiem dūmvadiem kopējā skurstenī un kura gada laikā nepārsniedz 1 500 darbības stundas (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), var attiecināt iepriekšējos divos punktos visas sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālai ievadītai siltumjaudai noteiktās emisiju robežvērtības. Šādos gadījumos emisijas pa katru no šiem dūmvadiem uzrauga atsevišķi.

3. SO₂ emisiju robežvērtības (mg/Nm³) sadedzināšanas iekārtām izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopumā	35
Sašķidrinātā gāze	5
Gāzes ar zemu siltumietilpību, kuras iegūst no koksa krāsnīm	400
Domnu gāzes ar zemu siltumietilpību	200

Sadedzināšanas iekārtām, kurās sadedzina tādu gāzi ar zemu siltumietilpību, ko iegūst, gazificējot pārstrādes rūpnīcu atlikumus, kurām bija piešķirta atļauja pirms 2002. gada 27. novembra vai par kurām to operators ir iesniedzis pilnīgu atļaujas pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta sākusī darbu pirms 2003. gada 27. novembra, piemēro SO₂ emisiju robežvērtību 800 mg/Nm³.

4. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieta vai šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauka (MW_{th})	Akmeņogles, brūnogle un citi cietie kurināmie	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmais
50–100	300 450 – brūnogli pulvera sadedzināšanai	300	450
100–300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Piezīme

⁽¹⁾ Emisiju robežvērtību $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ piemēro pašu patēriņam pārstrādātas jēlnaftas destilēšanas un pārstrādes atlikumu sadedzināšanai tajās sadedzināšanas iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka nav lielāka par $500 \text{ MW}_{\text{th}}$ un kurām atļauja bija piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu, ja iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra.

Sadedzināšanas iekārtām ķīmiskās iekārtās, kurās kā nekomerciālu kurināmo savām vajadzībām izmanto šķidrus ražošanas atlikumus, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka nav lielāka par $500 \text{ MW}_{\text{th}}$ un kurām atļauja bija piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra, piemēro NO_x emisiju robežvērtību $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Sadedzināšanas iekārtām, kuras izmanto cieta vai šķidro kurināmo un kuru kopējā nominālā siltuma jauda nepārsniedz 500 MW , kā arī kurām atļauja piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai par kurām bija iesniegts pilnīgs pieteikums pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra, un kuras gada laikā neekspluatē vairāk nekā 1 500 darbības stundas (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs) NO_x emisiju robežvērtība ir $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Sadedzināšanas iekārtām, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir lielāka par $500 \text{ MW}_{\text{th}}$, kurām piešķirta atļauja pirms 1987. gada 1. jūlija un kuras neekspluatē ilgāk nekā 1 500 darbības stundas gadā (piecu gadu perioda vidējais rādītājs), NO_x emisiju robežvērtības ir $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto šķidro kurināmo, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir lielāka par $500 \text{ MW}_{\text{th}}$, kurām atļauja piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra, un kuras neekspluatē ilgāk nekā 1 500 darbības stundas gadā (piecu gadu perioda vidējais rādītājs), NO_x emisiju robežvērtība ir $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Uz sadedzināšanas iekārtas daļu, kas izveda atgāzes pa vienu vai vairākiem atsevišķiem dūmvadiem kopējā skurstenī un kura gada laikā nepārsniedz 1 500 darbības stundas (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), var attiecināt iepriekšējos trīs punktos visas sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālai ievadītai siltumjaukai noteiktās emisiju robežvērtības. Šādos gadījumos emisijas pa katru no šiem dūmvadiem uzrauga atsevišķi.

5. Gāzturbīnām, tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām (CCGT), kuras par šķidro kurināmo izmanto vieglos un vidējos destilātus, piemēro NO_x emisiju robežvērtību $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ un CO emisiju robežvērtību $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Gāzturbīnām, kas paredzētas darbināšanai ārkārtas situācijās un kuras darbojas mazāk par 500 darbības stundām gadā, nepiemēro šajā punktā noteiktās emisiju robežvērtības. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē izmantotās darbības stundas.

6. Emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) NO_x un CO sadedzināšanas iekārtām, kurās par kurināmo izmanto gāzi

	NO_x	CO
Sadedzināšanas iekārtas, kurās sadedzina dabasgāzi, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus	100	100
Sadedzināšanas iekārtas, kurās sadedzina domnu gāzi, koka krāšņu gāzi vai zemas siltumietilpības gāzi, kas rodas, gazificējot pārstrādes atlikumus, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus	200 ⁽⁴⁾	—
Sadedzināšanas iekārtas, kurās sadedzina citu gāzi, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus	200 ⁽⁴⁾	—
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas), kurās par kurināmo izmanto dabasgāzi ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas), kurās par kurināmo izmanto citu gāzi	120	—
Gāzes dzinēji	100	100

Piezīmes:

- ⁽¹⁾ Dabasgāze dabā ir sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.
- ⁽²⁾ 75 mg/Nm^3 šādos gadījumos, kur gāzturbīnas lietderības koeficientu nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem:
- i) gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru kopējais lietderības koeficients ir virs 75 %,
 - ii) gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru gada vidējais elektriskās lietderības koeficients ir virs 55 %,
 - iii) gāzturbīnām mehāniskajām piedziņām.
- ⁽³⁾ Viencikla gāzturbīnām, kas neatbilst nevienai 2) piezīmē minētajai kategorijai, bet kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 %, ko nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem, NO_x emisiju robežvērtība ir $50\eta/35$, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem.
- ⁽⁴⁾ 300 mg/Nm^3 sadedzināšanas iekārtām, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka nepārsniedz 500 MWth, kā arī kurām atļauju piešķir pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra.

Gāzturbīnām tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām NO_x un CO emisiju robežvērtības, kas noteiktas šajā punktā ietvertajā tabulā, attiecas tikai uz slodzi virs 70 %.

Gāzturbīnām (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām), kurām atļauja piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra, un kuras ekspluatē ne ilgāk kā 1 500 darbības stundas gadā (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), NO_x emisiju robežvērtība ir 150 mg/Nm^3 , ja dedzināta tiek dabasgāze, un 200 mg/Nm^3 , ja dedzina citas gāzes vai šķidru kurināmo.

Uz sadedzināšanas iekārtas daļu, kas izvada atgāzes pa vienu vai vairākiem atsevišķiem dūmvadiem kopējā skurstenī un kura gada laikā nepārsniedz 1 500 darbības stundas (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), var attiecināt iepriekšējā punktā visas sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālai ievadītai siltumjaukai noteiktās emisiju robežvērtības. Šādos gadījumos emisijas pa katru no šiem dūmvadiem uzrauga atsevišķi.

Šajā punktā norādītās emisiju robežvērtības neattiecas uz gāzturbīnām un gāzes dzinējiem, kas paredzēti darbināšanai ārkārtas situācijās, un kuras ekspluatē mazāk par 500 darbības stundām gadā. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē darbības stundas.

7. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto un šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauka (MWth)	Akmeņogles, brūnogles un citi cietie kurināmie	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmais ⁽¹⁾
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

Piezīme

- ⁽¹⁾ Emisiju robežvērtību 50 mg/Nm^3 piemēro pašu patēriņam pārstrādātas jēlnaftas destilēšanas un pārstrādes atlikumussadedzināšanai tajās sadedzināšanas iekārtās, kurām bija piešķirta atļauja pirms 2002. gada 27. novembra vai kuru operators bija iesniedzis pilnīgu pieteikumu pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra.

8. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus

Kopumā	5
Domnu gāze	10
Cituro izmantojamās tēraudrūpniecības gāzes	30

2. DAĻA

Emisiju robežvērtības 30. panta 3. punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām

1. Visas emisiju robežvērtības aprēķina 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena sausām atgāzēm pēc korekcijas pēc ūdens tvaiku satura un pie standartizēta O_2 satura 6 % cietajam kurināmajam, 3 % sadedzināšanas iekārtām, kas nav gāzturbīnas vai gāzes dzinēji, kurās izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, un 15 % gāzes turbīnām un gāzes dzinējiem.

Attiecībā uz kombinētā cikla gāzes turbīnām ar papildu kurināšanu standartizēto O_2 saturu drīkst noteikt kompetentā iestāde, ņemot vērā attiecīgā iekārtas īpašos parametrus.

2. SO_2 emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto vai šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MW_{th})	Akmeņogles, brūnogles un citi cietie kurināmie	Biomasa	Kūdra	Šķidrās kurināmais
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	300	200
			250 dedzināšanai verdošā slānī	
> 300	150	150	150	150
	200 dedzināšanai cirkulējošā vai spiedienam pakļautā verdošā slānī		200 dedzināšanai verdošā slānī	

3. SO_2 emisiju robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto šķidro un gāzveida kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus:

Kopumā	35
Sašķidrinātā gāze	5
Koksa krāšņu gāzes ar zemu siltumietilpību	400
Domnu gāzes ar zemu siltumietilpību	200

4. NO_x emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto vai šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MW_{th})	Akmeņogles brūnogles un citi cietie kurināmie	Biomasa un kūdra	Šķidrās kurināmais
50–100	300	250	300
	400 – brūnogļu pulvera sadedzināšanai		
100–300	200	200	150
> 300	150	150	100
	200 – brūnogļu pulvera sadedzināšanai		

5. Gāzturbīnām, tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām, kuras par šķidro kurināmo izmanto vieglos un vidējos destilātus, piemēro NO_x emisiju robežvērtību $50\text{mg}/\text{Nm}^3$ un CO emisiju robežvērtību $100\text{mg}/\text{Nm}^3$.

Gāzturbīnām, kas paredzētas darbināšanai ārkārtas situācijās un kuras darbojas mazāk par 500 darbības stundām gadā, nepiemēro šajā punktā noteiktās emisiju robežvērtības. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē izmantotās darbības stundas.

6. O_x emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) un CO ar gāzi darbināmām sadedzināšanas iekārtām.

	NO_x	CO
Sadedzināšanas iekārtas, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus	100	100
Gāzturbīnas (tostarp kombinētā cikla gāzturbīnas))	50 ⁽¹⁾	100
Gāzes dzinēji	75	100

Piezīmes

⁽¹⁾ Viencikla gāzturbīnām, kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 %, ko nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem, NO_x emisiju robežvērtība ir $50\eta/35$, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients, darbinot ar ISO noteiktajiem slodzes nosacījumiem.

Gāzturbīnām, tostarp kombinētā cikla gāzturbīnām NO_x un CO emisiju robežvērtības, kas noteiktas šajā punktā, attiecas tikai uz slodzi virs 70 %.

Šajā punktā noteiktās emisiju robežvērtības neattiecas gāzturbīnām un gāzes dzinējiem, kas paredzēti darbināšanai ārkārtas situācijās, un kurus darbina mazāk par 500 darbības stundām gadā. Šādu iekārtu operatoriem jāreģistrē darbības stundas.

7. Emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto cieto un šķidro kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauka (MWth)	
50–300	20
> 300	10
	20 biomasai un kūdrai

8. Putekļu emisiju robežvērtības (mg/Nm^3) sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus.

Kopumā	5
Domnu gāze	10
Citur izmantojamās tēraudrūpniecības gāzes	30

3. DAĻA

Emisiju monitorings

1. Jāveic nepārtraukti SO_2 , NO_x un putekļu koncentrācijas mērījumi visu to sadedzināšanas iekārtu atgāzēs, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir 100 MW vai lielāka.

Jāveic nepārtraukti CO koncentrācijas mērījumi tādu sadedzināšanas iekārtu atgāzēs, kuras izmanto gāzveida kurināmo un kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir 100 MW vai lielāka.

2. Kompetentā iestāde drīkst izlemt nepieprasīt veikt 1. punktā minētos nepārtrauktos mērījumus šādos gadījumos:

- sadedzināšanas iekārtām, kuru darba mūžs ir īsāks par 10 000 darba stundām;
- SO_2 un putekļu mērījumi no sadedzināšanas iekārtām, kuras darbina ar dabasgāzi;

- c) SO₂ mērījumi sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto mazutu ar zināmu sēra saturu gadījumos, kad tās nav aprīkotas ar atgāzu attīrīšanas iekārtām no sēra;
- d) SO₂ mērījumi sadedzināšanas iekārtās, kurās dedzina biomasu, ja operators var pierādīt, ka SO₂ emisija nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības.
3. Ja neprasa veikt nepārtrauktus mērījumus, SO₂, NO_x, putekļu, un – ar gāzi kurināmām iekārtām – arī CO mērījumi jāveic vismaz ik pēc sešiem mēnešiem.
4. Sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto akmeņogles un brūnogles, kopējā dzīvsudraba emisiju mērījumus veic vismaz vienu reizi gadā.
5. Lai novērtētu SO₂ un NO_x emisijas, kā alternatīvu 3. punktā minētajiem SO₂ un NO_x mērījumiem var izmantot citas procedūras, kuras jāpārbauda un jāapstiprina kompetentajai iestādei. Šādām procedūrām jāizmanto CEN standarti, vai ja nav CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošina, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.
6. Kompetentā iestāde jāinformē par būtiskām izmaiņām lietotajā kurināmā veidā vai iekārtas ekspluatācijas režīmā. Kompetentā iestāde izlemj, vai 1. līdz 4. punktā noteiktās prasības attiecībā uz monitoringu arī šādā gadījumā ir atbilstošas, vai arī tām vajadzīga pielāgošana.
7. Nepārtrauktajos mērījumos, kurus veic saskaņā ar 1. punktu, ietilpst arī atgāzu skābekļa saturs, temperatūras, spiediena un ūdens tvaika saturs mērījumi. Ūdens tvaika saturs var nepārtraukti nemērīt gadījumos, kad atgāzu paraugus pirms emisijas analīzes žāvē.
8. Attiecīgo piesārņotājiem paraugu ņemšanu un analīzi, procesa parametru mērījumus, automatisko mērīšanas sistēmu kvalitātes nodrošināšana un mērījumu standartmetodes minēto sistēmu kalibrēšanai izpilda saskaņā ar CEN standartiem. Ja nav CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.

Automātiskās mērījumu sistēmas pārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus ar standartmetodēm.

Operatoram jāinformē kompetentā iestāde par automatisko mērīšanas ierīču pārbaudi rezultātiem.

9. Emisiju dienas robežvērtībām atsevišķa mērījumu rezultāta 95 % ticamības intervāls nedrīkst būt lielāks par šādu emisiju robežvērtības procentos izteiktu daļu:

Oglekļa oksīds	10 %
Sēra dioksīds	20 %
Slāpekļa oksīdiem:	20 %
Putekļi	30 %

10. Validētās stundas un diennakts vidējās vērtības nosaka pēc izmērītām validētām stundas vidējām vērtībām, no kurām atņem 9. punktā norādītā ticamības intervāla vērtību.

Neņem vērā dienas, kurās vairāk nekā trīs stundas vidējās vērtības nav ticamas automatisko mērījumu mērsistēmas nepareizas darbības vai tehnisko apkopju un kārtējā remonta dēļ. Ja gada laikā šādu iemeslu dēļ vairāk nekā desmit dienu mērījumu rezultāti nav vērā ņemami, kompetentās iestādes prasa, lai operatori veic atbilstīgus pasākumus automatisko mērījumu sistēmas drošuma uzlabošanai.

11. Iekārtās, kurās ir jāievēro 31. pantā noteiktās sēra atdalīšanas pakāpes vērtība, regulāri uzrauga arī sēra saturu sadedzināšanas iekārtā sadedzināmajā kurināmajā. Kompetentā iestāde informē par izmantotā kurināmā veida būtiskām izmaiņām.

4. DAĻA

Emisiju robežvērtību ievērošanas novērtējums

1. Veicot nepārtrauktos mērījumus, uzskata, ka 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības ir ievērotas, ja, novērtējot mērījumu rezultātus, kas iegūti darbības stundās kalendārā gada laikā, ir ievēroti visi turpmāk minētie noteikumi:
 - a) neviena mēneša validētā vidējā vērtība nepārsniedz attiecīgās 1. un 2. daļā minētās emisiju robežvērtības;
 - b) neviena diena validētā vidējā vērtība nepārsniedz 110 % no 1. un 2. daļā minētās attiecīgās emisiju robežvērtības;
 - c) sadedzināšanas iekārtām, kurās ietilpst tikai katli ar kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu zem 50 MW, neviena dienas validētā vidējā vērtība nepārsniedz 150 % no attiecīgajām 1. un 2. daļā norādītajām emisiju robežvērtībām;
 - d) 95 % stundas validēto vidējo vērtību gada laikā nepārsniedz 200 % no attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas 1. un 2. daļā.

Validētās vidējās vērtības nosaka saskaņā ar 3. daļas 10. punktu.

Lai aprēķinātu vidējās emisiju robežvērtības,ņem vērā vērtības, kas izmērītas laikposmos, kuri minēti 30. panta 5. un 6. punktā un 37. pantā, kā arī iekārtas ekspluatācijas uzsākšanas un pārtraukšanas periodos.

2. Gadījumos, kad nav vajadzīgs veikt nepārtrauktus mērījumus, uzskata, ka 1. un 2. daļā noteiktās emisiju robežvērtības ir ievērotas, ja visu to secīgi veikto mērījumu vai citu procedūru rezultāti, kas noteikti un pieņemti saskaņā ar kompetento iestāžu izstrādātajiem noteikumiem, nepārsniedz emisiju robežvērtības.

5. DAĻA

Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe

1. Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 2. punktā

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MW)	Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe	
	Iekārtas, kurām atļauja piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai par kurām bija iesniegts pilnīgs pieteikums pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra	Citas iekārtas
50–100	80 %	92 %
100–300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Piezīme:

⁽¹⁾ Sadedzināšanas iekārtām, kas dedzina degslānekli, sēra atdalīšanas minimālā pakāpe ir 95 %.

2. Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 3. punktā

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MWth)	Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe
50–100	93 %
100–300	93 %
> 300	97 %

6. DAĻA

Sēra atdalīšanas pakāpes ievērošana

Šā pielikuma 5. daļā noteiktās sēra atdalīšanas minimālās pakāpes vērtības piemēro kā maksimālās mēneša vidējās vērtības.

7. DAĻA

Vidējās emisiju robežvērtības jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām naftas pārstrādes rūpnīcā

Vidējās SO₂ (mg/Nm³) emisiju robežvērtības jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām naftas pārstrādes rūpnīcā, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus, kuros atsevišķi vai kopā ar citu kurināmo izmanto pašu patēriņam pārstrādātas jēlnaftas destilēšanas un pārstrādes atlikumus:

- a) sadedzināšanas iekārtās, kurām atļauja piešķirta pirms 2002. gada 27. novembra vai par kurām bija iesniegts pilnīgs pieteikums pirms šīs dienas, ja vien iekārta bija sākusi darbu pirms 2003. gada 27. novembra – 1 000 mg/Nm³;
- b) citām sadedzināšanas iekārtām: 600 mg/Nm³.

Šīs emisiju robežvērtības aprēķina temperatūrā 273,15 K, zem spiediena 101,3 kPa un pēc tam, kad izdarīta korekcija, ņemot vērā ūdens tvaiku saturu atgāzēs un standartizēts O₂ saturs 6 % līmenī cietajam kurināmajam un 3 % – šķidrajam un gāzveida kurināmajam.

VI PIELIKUMS

Tehniski noteikumi par atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām

1. DAĻA

Definīcijas

Šajā pielikumā izmanto šādas definīcijas:

- a) “esoša atkritumu sadedzināšanas iekārta” ir viena no šādām atkritumu sadedzināšanas iekārtām:
- i) kas darbojas un kurai saņemta atļauja saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem pirms 2002. gada 28. decembra;
 - ii) kas ir pilnvarota vai reģistrēta sadedzināšanai un kurai ir atļauja, kas saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem piešķirta pirms 2002. gada 28. decembra, ar nosacījumu, ka tā nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2003. gada 28. decembrī;
 - iii) kas pēc kompetentās iestādes ieskatiem iesniegusi pilnīgu pieteikumu atļaujas saņemšanai pirms 2002. gada 28. decembra ar nosacījumu, ka tā nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2004. gada 28. decembrī;
- b) “jauna atkritumu sadedzināšanas iekārta” ir jebkura atkritumu sadedzināšanas iekārta, uz kuru neattiecas a) apakšpunkts.

2. DAĻA

Dibenzo-p-dioksīnu un dibenzofurānu toksiskuma ekvivalences koeficienti

Dioksīnu un furānu kopējās koncentrācijas noteikšanai, pirms šādu dibenzo-p-dioksīnu un dibenzofurānu masas koncentrācijas summēšanas, tās reizina ar turpmāk norādītajiem koeficientiem:

	Toksiskuma ekvivalences koeficients
2,3,7,8 – Tetrahlordibenzodioksīns (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentahlordibenzodioksīns (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksahlordibenzodioksīns (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptahlordibenzodioksīns (HpCDD)	0,01
Oktahlordibenzodioksīns (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetrahlordibenzofurāns (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentahlordibenzofurāns (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentahlordibenzofurāns (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Heksahlordibenzofurāns (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptahlordibenzofurāns (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptahlordibenzofurāns (HpCDF)	0,01
Oktahlordibenzofurāns (OCDF)	0,001

3. DAĻA

Atkritumu sadedzināšanas iekārtu emisiju robežvērtības emisijām gaisā

1. Visas emisiju robežvērtības aprēķina sausām atgāzēm pēc ūdens tvaika satura korekcijas 273,15 K temperatūrā, spiediena 101,3 kPa.

Tās standartizē ar 11 % skābekļa saturu atgāzēs, izņemot gadījumus, kad sadedzina Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 3. punktā minēto atkritumu minerāleļļu, kad tās standartizē ar 3 % skābekļa saturu, kā arī gadījumos, kas minēti 6. daļas 2.7. punktā.

- 1.1. Diennakts vidējās emisiju robežvērtības šādām piesārņotājielām (mg/Nm³)

Putekļi	10
Gāzveida un viegli gaistošas organiskās vielas, izteiktas kā kopējais organiskais ogleklis (TOC)	10
Hlorūdeņradis (HCl)	10
Fluorūdeņradis (HF)	1
Sēra dioksīds (SO ₂)	50
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu virs sešām tonnām atkritumu stundā vai jaunām atkritumu sadedzināšanas iekārtām	200
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu 6 tonnas atkritumu stundā vai zemāku	400

- 1.2. Pusstundas vidējās emisiju robežvērtības šādām piesārņotājielām (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Putekļi	30	10
Gāzveida un viegli gaistošas organiskās vielas, izteiktas kā kopējais organiskais ogleklis (TOC)	20	10
Hlorūdeņradis (HCl)	60	10
Fluorūdeņradis (HF)	4	2
Sēra dioksīds (SO ₂)	200	50
Slāpekļa oksīds (NO) un slāpekļa dioksīds (NO ₂), kas izteikti NO ₂ esošajām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ar nominālo jaudu virs sešām tonnām atkritumu stundā vai jaunām atkritumu sadedzināšanas iekārtām	400	200

- 1.3. Vidējās šādu smago metālu emisiju robežvērtības (mg/Nm³) paraugu ņemšanas laikiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām:

Kadmiji un tā savienojumi, izteikti kā kadmijs (Cd)	kopā 0,05
Tallijs un tā savienojumi, izteikti kā tallijs (Tl)	
Dzīvsudrabs un tā savienojumi, izteikti kā dzīvsudrabs (Hg)	0,05
Antimons un tā savienojumi, izteikti kā antimons (Sb)	kopā 0,5
Arsēns un tā savienojumi, izteikti kā arsēns (As)	
Svins un tā savienojumi, izteikti kā svins (Pb)	
Hroms un tā savienojumi, izteikti kā hroms (Cr)	
Kobalts un tā savienojumi, izteikti kā kobalts (Co)	
Varš un tā savienojumi, izteikti kā varš (Cu)	
Mangāns un tā savienojumi, izteikti kā mangāns (Mn)	
Niķelis un tā savienojumi, izteikti kā niķelis (Ni)	
Vanādijs un tā savienojumi, izteikti kā vanādijs (V)	

Šīs vidējās vērtības attiecas arī uz attiecīgo smago metālu un to savienojumu emisijām gāzu vai tvaiku veidā.

- 1.4. Vidējās dioksīnu un furānu emisiju robežvērtības (ng/Nm^3) paraugu ņemšanas laikiem no 6 stundām līdz 8 stundām. Dioksīnu un furānu emisiju robežvērtība attiecas uz dioksīnu un furānu kopējo koncentrāciju, ko aprēķina saskaņā ar 2. daļu.

Dioksīni un furāni	0,1
--------------------	-----

- 1.5. Atgāzēs nedrīkst būt pārsniegtas šādas oglekļa oksīda (CO) emisiju robežvērtības (mg/Nm^3):

- a) 50, kas noteikta kā diennakts vidējā vērtība;
- b) 100, kas noteikta kā pusstundas vidējā vērtība;
- c) 150, kas noteikta kā 10 minūšu vidējā vērtība.

Kompetentā iestāde var noteikt atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajām emisiju robežvērtībām atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto verdošā slāņa tehnoloģiju ar nosacījumu, ka atļaujā stundas vidējās vērtības veidā noteiktā oglekļa monoksīda (CO) emisiju robežvērtība nepārsniedz $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

2. Emisiju robežvērtības 46. panta 6. punktā un 47. pantā aprakstītajos apstākļos.

Atkritumu sadedzināšanas iekārtas kopējā putekļu koncentrācija emisijās gaisā nekādā gadījumā nepārsniedz $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kas izteikta kā pusstundas vidējā vērtība. Nedrīkst pārsniegt 1.2. punktā un 1.5. punkta b) apakšpunktā noteiktās CO un kopējā organiskā oglekļa (TOC) emisiju robežvērtības gaisā.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šajā daļā noteiktos atbrīvojumus.

4. DAĻA

Emisiju robežvērtību gaisā noteikšana atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām

1. Gadījumos, kad šās daļas tabulā nav noteikta konkrēta kopējās emisijas robežvērtība "C", jāizmanto šāda formula (jaukšanas likums).

Katras attiecīgās piesārņotājvielas un CO emisiju robežvērtību atgāzēs, kas rodas, dedzinot atkritumus līdzsadedzināšanas iekārtās, aprēķina šādi:

$$\frac{V_{\text{waste}} \times C_{\text{waste}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{waste}} + C_{\text{proc}}} = C$$

V_{waste} : atkritumu sadedzināšanā radušos atgāzu tilpums, ko nosaka pēc atļaujā norādītajiem atkritumiem ar zemāko ievadīto siltumjaudu un standartizē pēc šajā direktīvā dotajiem nosacījumiem.

Ja siltumenerģijas daudzums, kas rodas, sadedzinot bīstamos atkritumus, nepārsniedz 10 % no kopējā iekārtā iegūtā siltumenerģijas daudzuma, V_{waste} jāaprēķina pēc (nosacītā) atkritumu daudzuma, ko sadedzinot, iegūtu 10 % siltumenerģijas no kopēja fiksēta siltuma daudzuma.

C_{waste} : 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

V_{proc} : atgāzu tilpums, kas rodas iekārtas procesā, ieskaitot atļaujā parasti izmantojamā kurināmā (izņemot atkritumus) sadedzināšanu, ko nosaka pēc skābekļa satura, pie kura emisijas jāstandartizē saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Ja nav tiesību aktu noteikumu par šāda veida iekārtām, jāizmanto faktiskais skābekļa saturs atgāzēs, tās neatšķaidot ar procesam nevajadzīgu gaisa daudzumu.

C_{proc} : emisiju robežvērtības, kas konkrētām ražošanas nozarēm noteiktas šajā daļā, vai gadījumos, ja šādu vērtību nav, attiecīgo piesārņotājvielu vai oglekļa oksīda emisiju robežvērtības atgāzēs no darbībām, kas atbilst normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, sadedzinot parasto atļauto kurināmo (izņemot atkritumus). Ja šādu pasākumu nav, izmanto atļaujā noteiktās emisiju robežvērtības. Ja šādu robežvērtību nav, izmanto masas faktiskās koncentrācijas.

C: kopējās emisijas robežvērtības pie skābekļa satura, kas konkrētām piesārņotājielām dažās ražošanas nozarēs noteikts šajā daļā, vai gadījumos, kad šādu lielumu nav, kopējās emisijas robežvērtības, ar ko aizstāj emisiju robežvērtības, kas noteiktas citos šīs direktīvas pielikumos. Kopējo skābekļa saturu, ar ko aizstāj skābekļa saturu standartizācijai, aprēķina pēc iepriekšminētā satura, ievērojot parciālos tilpumus.

Visas emisiju robežvērtības jāaprēķina sausām atgāzēm pēc ūdens tvaika satura korekcijas 273,15 K temperatūrā pie spiediena 101,3 kPa.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas reglamentē šajā daļā paredzētos izņēmumus.

2. Īpaši noteikumi par cementa ceļiem, kuros dedzina atkritumus

- 2.1. Emisiju robežvērtības, kas noteiktas 2.2. un 2.3. punktā, piemēro kā diennakts vidējās vērtības kopējiem putekļiem, HCl, HF, NO_x, SO₂ un TOC (nepārtrauktiem mērījumiem), kā vidējās vērtības paraugu ņemšanas laikiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām smagajiem metāliem, un kā vidējās vērtības paraugu ņemšanas laikiem no 6 stundām līdz 8 stundām dioksīdiem un furāniem

Visas vērtības standartizē pie 10 % skābekļa satura.

Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

- 2.2. C – kopējās emisijas robežvērtības (mg/Nm³, izņemot dioksīnus un furānus) šādām piesārņotājielām

Piesārņotājiela	C
Kopējie putekļi	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksīni un furāni (ng/kg)	0,1

⁽¹⁾ Līdz 2016. gada 1. janvārim kompetentā iestāde var noteikt atbrīvojumus no NO_x robežvērtības pusslapjās vai pussausās režģu pirmskarsēšanas (Lepola) krāsnīm un garām rotācijas krāsnīm, ja atļaujā paredzētā kopējā NO_x emisiju robežvērtība nepārsniedz 800 mg/Nm³.

- 2.3. C – SO₂ un kopīgā organiskā oglekļa (TOC) kopējās emisijas robežvērtības (mg/Nm³)

Piesārņotājiela	C
SO ₂	50
TOC	10

Kompetentā iestāde var atļaut atkāpes no šajā punktā noteiktajām emisiju robežvērtībām gadījumos, kad kopējais organiskais ogleklis un SO₂ nerodas no atkritumu līdzsadedzināšanas.

- 2.4. C – CO kopējās emisijas robežvērtības

Kompetentā iestāde var noteikt CO emisiju robežvērtības.

3. Īpaši noteikumi par līdzsadedzināšanas iekārtām, kurās dedzina atkritumus

- 3.1. C_{proc}, kas izteiktas kā dienas vidējās vērtības (mg/Nm³) ir spēkā līdz dienai, kas noteikta 82. panta 5. punktā.

Nosakot sadedzināšanas iekārtu kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu, jāievēro 29. pantā paredzētie noteikumi par apvienošanu. Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

Cietajam kurināmajam, izņemot biomasu, noteiktais C_{proc} , mg/Nm³ (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Putekļi	50	50	30	30

Biomasai noteiktais C_{proc} (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Putekļi	50	50	30	30

Šķidrajam kurināmajam noteiktais C_{proc} (O₂ saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 līdz 200 (lineāra samazināšanās no 100 līdz 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Putekļi	50	50	30	30

- 3.2. C_{proc} izsakot diennakts vidējās vērtības veidā (mg/Nm³), ir spēkā no dienas, kas noteikta 82. panta 6. punktā.

Nosakot sadedzināšanas iekārtu nominālo ievadīto siltumjaudu, jāievēro 29. pantā paredzētie noteikumi par apvienošanu. Pusstundas vidējās vērtības vajadzīgas tikai diennakts vidējo vērtību aprēķināšanai.

- 3.2.1. C_{proc} sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 2. punktā, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus

Cietajam kurināmajam, izņemot biomasu, noteiktais C_{proc} (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 kūdrai: 300	200	200
NO _x	—	300 putekļveida brūnoglēm: 400	200	200
Putekļi	50	30	25 kūdrai: 20	20

C_{proc} biomasai (O₂ saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Putekļi	50	30	20	20

C_{proc} šķidrajam kurināmajam (O₂ saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Putekļi	50	30	25	20

3.2.2. C_{proc} sadedzināšanas iekārtām, kas minētas 30. panta 3. punktā, izņemot gāzturbīnas un gāzes dzinējus

C_{proc} cietajam kurināmajam, izņemot biomasu (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50-100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 kūdrai: 300	200 kūdrai: 300, izņemot sadedzināšanu verdošajā slānī: 250	150 cirkulācijas vai verdošā slāņa sadedzināšanas iekārtas ar papildu gaisa padevi, vai, kurinot ar kūdru, visu veidu dedzināšanai verdošā slānī: 200
NO_x	—	300 kūdrai: 250	200	150 putekļveida brūnoglēm: 200
Putekļi	50	20	20	10 kūdrai: 20

C_{proc} biomasai (O_2 saturs 6 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Putekļi	50	20	20	20

C_{proc} šķidrajam kurināmajam (O_2 saturs 3 %):

Piesārņotājviela	< 50 MWth	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Putekļi	50	20	20	10

3.3. C – Kopējās emisijas robežvērtības smagajiem metāliem (mg/Nm^3) izteiktas vidējo vērtību veidā visiem paraugu ņemšanas periodiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām (O_2 saturs 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam kurināmajam).

Piesārņotājviela	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – kopējās emisijas robežvērtības (ng/Nm^3) dioksīniem un furāniem izteiktas vidējo vērtību veidā visiem paraugu ņemšanas periodiem no 6 minūtēm līdz 8 stundām (O_2 saturs 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam kurināmajam).

Piesārņotājviela	C
Dioksīni un furāni	0,1

4. Īpaši noteikumi atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām ražošanas nozarēs, uz kurām neattiecas šīs daļas 2.un 3. punkts

- 4.1. C – Kopējās emisijas robežvērtība (mg/Nm^3) dioksīniem un furāniem vidējās vērtības visiem paraugu ņemšanas periodiem no 6 stundām līdz 8 stundām:

Piesārņotājviela	C
Dioksīni un furāni	0,1

- 4.2. C – Kopējās emisijas robežvērtības (mg/Nm^3) smagajiem metāliem izteiktas kā vidējās vērtības visiem paraugu ņemšanas periodiem no 30 minūtēm līdz 8 stundām:

Piesārņotājviela	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5. DAĻA

Emisiju robežvērtības notekūdenī, ko novada no atgāzu attīrīšanas iekārtām

Piesārņotājviela	Emisiju robežvērtības nefiltrētiem paraugiem (mg/l , izņemot dioksīnus un furānus)	
	(95 %)	(100 %)
1. Kopējais suspendēto cietvielu daudzums, kā definēts Direktīvas 91/271/EEK I pielikumā	30	45
2. Dzīvsudrabs un tā savienojumi, izteikti kā dzīvsudrabs (Hg)	0,03	
3. Kadmījs un tā savienojumi, izteikti kā kadmījs (Cd)	0,05	
4. Tallijs un tā savienojumi, izteikti kā tallijs (Tl)	0,05	
5. Arsēns un tā savienojumi, izteikti kā arsēns (As)	0,15	
6. Svins un tā savienojumi, izteikti kā svins (Pb)	0,2	
7. Hroms un tā savienojumi, izteikti kā hroms (Cr)	0,5	
8. Varš un tā savienojumi, izteikti kā varš (Cu)	0,5	
9. Niķelis un tā savienojumi, izteikti kā niķelis (Ni)	0,5	
10. Zn un tā savienojumi, izteikti kā cinks (Zn)	1,5	
11. Dioksīni un furāni	0,3 ng/l	

6. DAĻA

Emisiju monitorings

1. Mērīšanas metodes

- 1.1. Mērījumiem, ko veic gaisu un ūdeni piesārņojošu vielu koncentrāciju noteikšanai, jābūt reprezentatīviem.

- 1.2. Visu piesārņotājvielu, tostarp dioksīnu un furānu, paraugu ņemšanu un analīzes, kā arī kā arī automātisko mērīšanas sistēmu kvalitātes nodrošināšana un kalibrēšana jāveic saskaņā ar attiecīgajiem CEN standartiem. Ja nav CEN standartu, izmanto ISO standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošina, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte. Automātiskās mērīšanas sistēmas jāpārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus pēc references metodēm.

- 1.3. Dienas emisiju robežvērtībām atsevišķa mērījumu rezultāta 95 % ticamības intervāls nedrīkst būt lielāks par šādu emisiju robežvērtības procentos izteiktu daļu:

oglekļa monoksīdam:	10 %
sēra dioksīdam:	20 %
slāpekļa dioksīdam:	20 %
kopējiem putekļiem:	30 %
kopējam organiskajam ogleklim:	30 %
hlorūdeņradim:	40 %
fluorūdeņradim:	40 %.

Periodiskus emisiju mērījumus gaisā un ūdens vidē veic saskaņā ar 1.1. un 1.2. punktu.

2. Gaisa piesārņotājvielu mērījumi

2.1. Jāveic šādi gaisa piesārņotājvielu mērījumi:

- nepārtraukti mērījumi šādām vielām: NO_x , ja ir noteiktas emisiju robežvērtības, CO, kopējiem putekļiem, kopējam organiskajam ogleklim, HCl, HF, SO_2 ;
- nepārtraukti mēra šādus procesa norises parametrus: temperatūra pie iekšējās sienas vai citā sadegšanas kameras reprezentatīvā vietā, ko noteikusi kompetentā iestāde, atgāzu skābekļa saturs, spiediens, temperatūra un mitrums;
- vismaz divi smago metālu un dioksīnu un furānu mērījumi gadā; taču darbības pirmo 12 mēnešu laikā izdara vienu mērījumu vismaz reizi trīs mēnešos.

2.2. Sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas nododot ekspluatācijā un iespējami nelabvēlīgākajos ekspluatācijas apstākļos vismaz vienreiz pārbauda atgāzu rezidences laiku, minimālo temperatūru un skābekļa saturu.

2.3. Nepārtrauktus HF mērījumus var neveikt, ja tiek veikta attīrīšana no HCl, kas nodrošina, ka netiek pārsniegtas HCl emisiju robežvērtības. Šādā gadījumā HF emisijas mēra periodiski, kā noteikts 2.1. punkta c) apakšpunktā.

2.4. Ūdens tvaiku saturu var nepārtraukti nemērīt gadījumos, kad pārbaudāmās atgāzes pirms analīzes žāvē.

2.5. Kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu atļaut neveikt nepārtrauktus HCl, HF un SO_2 mērījumus sadedzināšanas iekārtām vai līdzsadedzināšanas iekārtām noteikt veikt periodiskus mērījumus saskaņā ar 2.1. punkta c) apakšpunktu vai atļaut mērījumus neveikt gadījumos, kad operators var pierādīt, ka šo piesārņotājvielu emisijas nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības.

Kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu atļaut neveikt nepārtrauktus NO_x mērījumus un pieprasīt veikt periodiskus mērījumus saskaņā ar 2.1. punkta c) apakšpunktu esošajās atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar nominālo jaudu līdz 6 tonnām stundā vai esošajās atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās ar nominālo jaudu līdz 6 tonnām stundā ja operators, pamatojoties uz informāciju par attiecīgo atkritumu īpašībām, izmantoto tehnoloģiju un emisiju monitoringa rezultātiem var pierādīt, ka NO_x emisijas nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisiju robežvērtības.

2.6. Kompetentā iestāde var atļaut veikt smago metālu mērījumu reizi divos gados un dioksīnu un furānu mērījumu – vienu reizi gadā šādos gadījumos:

- emisijas no atkritumu līdzsadedzināšanas vai sadedzināšanas iekārtām nekādos apstākļos nepārsniedz 50 % no emisiju robežvērtībām;
- sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās sadedzināmie atkritumi sastāv tikai no noteiktām, atlasītām nebīstamu atkritumu frakcijām, kas nav piemērotas pārstrādei un kam piemīt dažas īpašības, ko tālāk precizē c) apakšpunktā minētajā novērtējumā;

- c) operators var pierādīt pamato ar datiem par attiecīgo atkritumu īpašībām un minēto piesārņotājvielu emisiju monitoringu, ka smago metālu un dioksīnu un furānu emisijas visos apstākļos ir ievērojami zemākas nekā emisiju robežvērtības.

- 2.7. Mērījumu rezultātus standartizē pēc 3. daļā norādītās skābekļa standartkoncentrācijas vai aprēķina saskaņā ar 4. daļu un izmantojot 7. daļā doto formulu

Ja atkritumus sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtās sadedzina ar skābekli bagātinātā atmosfērā, mērījumu rezultātus var standartizēt pēc kompetentās iestādes noteiktā skābekļa satura, kas raksturo īpašus apstākļus katrā atsevišķā gadījumā.

Gadījumos, kad sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtās, kurās sadedzina bīstamos atkritumus, piesārņotājvielu emisijas samazina, attīrot atgāzes, pirmajā daļā noteikto standartizāciju pēc skābekļa satura veic tikai tad, ja skābekļa saturs laika periodā, kurā mēra attiecīgo piesārņotājvielu, pārsniedz skābeklim noteikto standartkoncentrāciju.

3. Ūdens piesārņotājvielu mērījumi

- 3.1. Notekūdeņu novadīšanas vietā veic šādus mērījumus:

- nepārtraukti pH, temperatūras un plūsmas mērījumi;
- katru dienu mēra kopējo suspendēto cietvielu uz vietas ņemtu paraugu vai plūsmai proporcionāla diennakts vidējā parauga mērījumi;
- vismaz reizi mēnesī mēra plūsmai proporcionālā diennakts paraugā mēra Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni un Zn;
- vismaz reizi sešos mēnešos mēra dioksīnus un furānus; taču darbības pirmo 12 mēnešu laikā izdara vienu mērījumu vismaz reizi trīs mēnešos.

- 3.2. Ja notekūdeņus no atgāzu attīrīšanas kopā ar pārējiem notekūdeņiem attīra uz vietas, operators veic mērījumus:

- atgāzu attīrīšanas notekūdeņu plūsmā, pirms to ievadīšanas visu notekūdeņu kopējās attīrīšanas iekārtā;
- pārējo notekūdeņu plūsmā vai plūsmās, pirms to ievadīšanas visu notekūdeņu kopējās attīrīšanas iekārtā;
- vietā, kurā attīrītus notekūdeņus aizvada no atkritumu sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtas.

7. DAĻA

Formula emisiju koncentrācijas aprēķināšanai

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = pie skābekļa procentuālās standartkoncentrācijas aprēķinātā emisiju koncentrācija;

E_M = mērītā emisiju koncentrācija;

O_S = skābekļa standartkoncentrācija;

O_M = mērītā emisiju koncentrācija.

8. DAĻA

Emisiju robežvērtību ievērošanas novērtēšana

1. Robežvērtības emisijām gaisā

- 1.1. Uzskata, ka emisiju robežvērtības gaisā ir ievērotas, ja:

- nevienas piesārņotājvielas emisiju diennakts vidējās vērtības nepārsniedz 3. daļas 1.1. punktā vai 4. daļā norādītās vai saskaņā ar 4. daļu aprēķinātās noteiktās emisiju robežvērtības;

- b) nevienas piesārņotājvielas pusstundas vidējās vērtības nepārsniedz 3. daļas 1.2. punktā tabulas A ailē noteiktās emisiju robežvērtības, vai arī gadījumos, uz kuriem tas attiecas, 97 % pusstundas vidējo vērtību nepārsniedz nevienu no 3. daļas 1.2. punktā tabulas B ailē noteiktajām emisiju robežvērtībām;
 - c) neviena vidējā vērtība reprezentatīvajā periodā, kas noteikts smagajiem metāliem, dioksīniem un furāniem, nepārsniedz 3. daļas 1.3. un 1.4. punktā vai 4. daļā norādītās vai saskaņā ar 4. daļu aprēķinātās noteiktās emisiju robežvērtības;
 - d) attiecībā uz oglekļa monoksīdu (CO):
 - i) atkritumu sadedzināšanas iekārtās:
 - vismaz 97 % diennakts vidējo vērtību gada laikā nepārsniedz 3. daļas 1.5. punkta a) apakšpunktā noteikto emisiju robežvērtību, un
 - vismaz 95 % visu 10 minūšu vidējo vērtību jebkurā 24 stundu periodā vai visu pusstundas vidējo vērtību tajā pašā laika periodā nepārsniedz 3. daļas 1.5. punkta b) un c) apakšpunktā norādītās emisiju robežvērtības, ja atkritumu sadedzināšanas iekārtās sadedzināšanas procesā radušās gāzes temperatūra vismaz uz divām sekundēm paaugstinās vismaz līdz 1 100 °C, dalībvalstis attiecībā uz 10 minūšu vidējām vērtībām var piemērot 7 dienu izvērtēšanas periodu;
 - ii) atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtās: ir ievēroti 4. daļas noteikumi.
- 1.2. Pusstundas vidējās vērtības un 10 minūšu vidējās vērtības jānosaka faktiskajā darbības laikā (izslēdzot palaišanas un apturēšanas periodus gadījumos, kad to laikā atkritumus nesadedzina), no izmērītajiem daudzumiem atņemot 6. daļas 1.3. punktā norādīto ticamības intervālu. Diennakts vidējās vērtības jānosaka pēc šīm validētajām vidējām vērtībām.
- Lai iegūtu derīgu diennakts vidējo vērtību, diennakts laikā nepārtrauktu mērījumu sistēmas darbības traucējumu dēļ var atņemt ne vairāk par piecām pusstundas vidējām vērtībām. Nepārtrauktu mērījumu sistēmas apkopju vai darbības traucējumu dēļ gada laikā var atņemt ne vairāk par piecām diennakts vidējām vērtībām.
- 1.3. Reprezentatīvā perioda vidējās vērtības, kā arī vidējās vērtības gadījumos, kad veic periodiskus mērījumus HF, HCl un SO₂ emisijām, jānosaka saskaņā ar 45. panta 1. punkta e) apakšpunkta un 48. panta 3. punkta un 6. daļas 1. punkta prasībām.
2. Robežvērtības emisijām ūdenī
- Uzskata, ka emisiju robežvērtības ūdenī ir ievērotas, ja:
- a) kopējā suspendēto cietvielu daudzuma 95 % un 100 % izmērīto vērtību nepārsniedz 5. daļā noteiktās attiecīgās emisiju robežvērtības;
 - b) smagajiem metāliem (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni un Zn) 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības tiek pārsniegtas ne vairāk kā vienā mērījumā gadā; vai, ja dalībvalsts noteikusi, ka gadā jāveic mērījumi vairāk nekā 20 paraugos, 5. daļā noteikto emisiju robežvērtību pārsniegšana konstatēta ne vairāk kā 5 % šo paraugu;
 - c) dioksīnu un furānu mērījumu rezultāti nepārsniedz 5. daļā noteiktās emisiju robežvērtības.

VII PIELIKUMS

Tehniskie noteikumi attiecībā uz iekārtām un darbībām ar organiskiem šķīdinātājiem

1. DAĻA

Darbības

1. Visos nākamajos punktos darbībās ir ietverta aprīkojuma tīrīšana, bet nav ietverta izstrādājumu tīrīšana, ja nav norādīts citādi.

2. Saistvielas klāšana

Jebkura darbība, ar kuru uz virsmas uzklāj saistvielu, izņemot saistvielu klāšanu un laminēšanu iespieddarbos.

3. Aizsargkārtas klāšana

Jebkura darbība, kuras ietvaros vienu vai vairākas reizes uzklāj nepārtrauktu kārtu:

- a) kādam no šādiem transportlīdzekļiem:

- i) jaunām automašīnām, ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽¹⁾, definē kā M1 kategoriju, un N1 kategorijas jaunām automašīnām, ja tās pārklāj tādās iekārtās, ko izmanto M1 kategorijas transportlīdzekļu aizsargkārtas klāšanai;
- ii) kravas automobiļu kabīnēm, ko definē kā vadītājam paredzēto telpu, un visam tehniskajam aprīkojumam paredzēto kopējo telpu Direktīvā 2007/46/EK minētās N2 un N3 kategorijas transportlīdzekļiem;
- iii) furgoniem un kravas automobiļiem, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā N1, N2 un N3 kategorijas transportlīdzekļus, neskaitot kravas automašīnu kabīnes;
- iv) autobusiem, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā M2 un M3 kategorijas transportlīdzekļus;
- v) piekabēm, ko Direktīvā 2007/46/EK definē kā O1, O2, O3 un O4 kategoriju;

- b) metāla un plastmasas virsmām, ieskaitot lidmašīnu, kuģu, vilcienu utt. virsmas;

- c) koka virsmām;

- d) audekla, audumu, plēvju un papīra virsmām;

- e) ādai.

Aizsargkārtas klāšanā neietilpst substrātu pārklāšana ar metāla aizsargkārtām ar elektroforēzes un ķīmiskas smidzināšanas paņēmieniem. Ja aizsargkārtas klāšana ietver fāzi, kur attiecīgais priekšmets tiek apdrukāts ar jebkādu tehnisku paņēmieni, iespieddarbu fāze tiek uzskatīta par aizsargkārtas klāšanas daļu. Lai gan iespieddarbi šeit netiek iekļauti kā atsevišķa darbība, uz tiem var attiecināt šīs direktīvas V nodaļu, ja iespieddarbi ietilpst tās darbības jomā.

4. Sloksņu pārklāšana

Jebkura darbība, kur velmūtu tēraudu, nerūsējošu tēraudu, vara sakausējumus vai alumīnija sloksnes nepārtrauktā procesā pārklāj ar aizsargkārtu, kas veido plēvi, vai lamināta aizsargkārtu.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

5. Ķīmiskā tīrīšana

Jebkura rūpnieciska darbība vai komercdarbība, kurā izmanto gaistošus organiskos savienojumus iekārtās, kas paredzētas apģērbu, saimniecības piederumu un līdzīgu patēriņa preču tīrīšanai, izņemot gadījumus, ja trauku un plankumu tīrīšanai tekstilrūpniecībā un šūšanas rūpniecībā tiek izmantots roku darbs.

6. Apavu izgatavošana

Jebkura darbība, kuras ietvaros tiek ražoti nokomplektēti apavi vai to daļas.

7. Aizsargkārtu maisījumu, laku, iespiekrāsu un saistvielu ražošana

Minēto gatavo izstrādājumu un starpproduktu izgatavošana, ja to veic vienuviet, sajaucot pigmentus, sveķus un saistvielas ar organiskiem šķīdinātājiem vai citiem nesējiem, ieskaitot disperģēšanas un pirmsdisperģēšanas darbības, viskozitātes un toņa korekciju un gatavā izstrādājuma uzpildi tam paredzētā traukā.

8. Farmaceitisko preparātu izgatavošana

Farmaceitisko preparātu ķīmiskā sintēze, raudzēšana, ekstrakcija, formulēšana un pilnīga sagatavošana, un, ja to veic vienā iekārtā, starpproduktu izgatavošana.

9. Iespieddarbi

Jebkura teksta un/vai attēlu reproducēšanas darbība, ar kuru iespiekrāsu ar iespieformu pārnēs uz jebkāda veida virsmu. Te ietilpst arī attiecīgie lakošanas, aizsargkārtu klāšanas un laminēšanas paņēmieni. Tomēr šī nodaļa attiecas tikai uz šādiem apakšprocesiem:

- a) fleksogrāfija – darbība, kurā iespiešanai tiek izmantota gumijas vai elastīgu fotopolimēru iespieforma, kam iespiešanas laukumā atrodas virs joslām, kuras iespiešanu neveic, turklāt tiek lietotas šķidrās iespiekrāšas, kas iztvaikojot izžūst;
- b) termofiksācijas ruļļu ofsetiespiedums – iespieddarbi ar lentes padevi, kur izmanto iespieformu ar iespiešanas laukumiem un joslām, kas neiespiež vienā plaknē, turklāt lentes padeve nozīmē, ka iespiezamo materiālu mašīnai padod no ruļļa, nevis no atsevišķām lapām. Joslas, kas neiespiež, tiek apstrādātas tā, lai tās saistītu ūdeni un atgrūstu iespiekrāsu. Iespiedlaukumus apstrādā tā, lai tie uztvertu un padotu iespiekrāsu uz iespiešanai paredzētās virsmas. Iztvaikošana notiek krāsnī, kur iespiezamo materiālu sasilda ar karstu gaisu;
- c) ar laminēšanu saistītie iespieddarbi – divu vai vairāku lokanu materiālu savienošana, izgatavojot laminātus;
- d) izdevumu rotācijas dobspiedumi – rotācijas dobspiedumu iespieddarbi, ko izmanto, iespiežot uz žurnālu, brošūru, katalogu un līdzīgu izstrādājumu papīra ar iespiekrāšām uz toluola bāzes;
- e) rotācijas dobspiedumi – iespieddarbi, kur izmanto cilindrisku iespieformu, kam iespiešanas laukumi atrodas zem joslām, kas neiespiež, lietojot šķidrās iespiekrāšas, kas iztvaikojot žūst. Dobumus piepilda ar iespiekrāsu un pārpalikumus notīra no neapdrukājamā laukuma, pirms apdrukājamais materiāls pieskaras cilindram un uzņem iespiekrāsu no dobumiem;
- f) rotācijas rastra iespiedums – iespieddarbi ar lentes padevi, kur iespiekrāsu padod uz virsmas, to izspiežot caur porainu iespieformu ar atklātu iespiešanas laukumu, bet joslas, kas neiespiež, ir noslēgtas, turklāt tiek lietotas šķidrās iespiekrāšas, kas žūst tikai iztvaikojot. Lentes padeve nozīmē to, ka materiālu, uz kā iespiež, mašīnai padod no ruļļa, nevis no atsevišķām lapām;
- g) lakošana – darbība, ar ko laka vai lipīga aizsargkārtā tiek uzklāta uz lokana materiāla, lai turpmāk aizzīmogotu iepakojuma materiālu.

10. Gumijas pārveidošana

Jebkura dabīgas vai sintētiskas gumijas sajaukšanas, sasmalcināšanas, samaisīšanas, kalandrēšanas, ekstrūzijas un vulkanizācijas darbība un jebkura palīgdarbība ar mērķi pārveidot dabīgo vai sintētisko gumiju gatavos izstrādājumos.

11. Virsmu tīrīšana

Jebkura darbība, izņemot ķīmisko tīrīšanu ar organiskiem šķīdinātājiem, lai atbrīvotu materiāla virsmu no netīrumiem, ieskaitot attaukošanu. Tīrīšana, kas sastāv vairāk nekā no vienas fāzes pirms vai pēc jebkādas citas fāzes, jāaplūko kā viena tīrīšanas darbība. Šī darbība neattiecas uz aprīkojuma tīrīšanu, bet uz izstrādājumu virsmas tīrīšanu.

12. Augu eļļu un dzīvnieku tauku ieguve un augu eļļas rafinēšana

Jebkura darbība, lai iegūtu augu eļļu no sēklām un citām augu izcelsmes vielām, sausnes pārstrāde lopbarības ražošanai, tauku un no sēklām iegūto augu eļļu, kā arī augu izcelsmes un dzīvnieku izcelsmes vielu attīrīšana.

13. Transportlīdzekļu galīga apdare

Jebkāda rūpnieciska vai komerciāla aizsargkārtu klāšana un ar to saistītās attaukošanas darbības, proti kāda no turpmāk minētajām:

- a) oriģinālās aizsargkārtas klāšana autotransporta līdzekļiem, kas definēti Direktīvā 2007/46/EK vai to daļai, izmantojot galīgās apdares materiālus, ja to veic ārpus sākotnējās izgatavošanas konveijera;
- b) aizsargkārtu klāšana piekabēm (ieskaitot puspiekabes) (O kategorija Direktīvā 2007/46/EK).

14. Aizsargkārtu klāšana stieņu tinumiem

Jebkura aizsargkārtas klāšana metāla vadītājiem, ko izmanto transformatoru un dzinēju tinumos utt.

15. Koka piesūcināšana

Jebkura darbība ar mērķi ievadīt konservantus koksnē.

16. Koka un plastmasas laminēšana

Jebkura darbība ar mērķi saistīt kopā koku un/vai plastmasu, veidojot laminētus izstrādājumus.

2. DAĻA

Sliekšņa vērtības un emisijas robežvērtības

Emisijas robežvērtības atgāzēs aprēķina 273,15 K temperatūrā pie 101,3 kPa spiediena.

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisiju robežvērtības atgāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisiju robežvērtības (procentos attiecībā pret izmantoto šķīdinātāja daudzumu)		Kopējās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
1.	Termofiksācijas ruļļu ofsetiespiedums (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Šķīdinātāja atlikums gatavajā izstrādājumā nav jāuzskata par difūzo emisiju.
2.	Izdevumu rotācijas dobspiedums (> 25)		75	10	15			
3.	Citi rotācijas dobspiedumi, fleksogrāfija, rotācijas rastra iespiedums, laminēšana un lakošana (> 15), iespiedums uz audekla, auduma un kartona (> 30)	15–25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Sliekšņa vērtība rotācijas rastra iespiedumam uz audekla un kartona.
4.	Virsmas tīrīšana, izmantojot pantā 59. panta 5. punktā norādītos savienojumus. (> 1)	1–5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Robežvērtība attiecas uz savienojumu masu mg/Nm ³ , nevis uz pilnu oglekļa daudzumu
5.	Cita virsmu tīrīšana (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Iekārtas, kas parāda kompetentām iestādēm, ka vidējais organisko šķīdinātāju saturs visos lietojamajos tīrīšanas līdzekļos nepārsniedz 30 svara %, ir atbrīvotas no šo vērtību ievērošanas.
6.	Transportlīdzekļu aizsargkārtas (< 15) un transportlīdzekļu galīgā apdare	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Ar 15 minūšu laikā noteiktiem vidējiem mērījumiem jāpierāda, ka tiek ievērots 9 8. daļas 2. punkts.
7.	Slokšņu pārklāšana (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Iekārtās, kur lieto atgūto šķīdinātāju atkārtotas izmantošanas metodes, emisiju robežvērtībai jābūt 150.

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisiju robežvērtības atgāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisiju robežvērtības (procentos attiecībā pret izmantoto šķīdinātāja daudzumu)		Kopējās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
8.	Citu aizsargkārtu klāšana, ieskaitot aizsargkārtu klāšanu uz metāla, plastmasas, audekla ⁽⁵⁾ , auduma, plēves un papīra (> 5)	5–15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			⁽¹⁾ Emisiju robežvērtība attiecas uz aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesiem, ko izmanto slēgtos apstākļos. ⁽²⁾ Pirmā emisiju robežvērtība attiecas uz žāvēšanas procesiem, bet otra – uz aizsargkārtu klāšanas procesiem. ⁽³⁾ Audekla pārklāšanas iekārtās, kur lieto tehniskos papēmienu, kas atļauj atkārtoti izmantot atgūtos šķīdinātājus, emisiju robežvērtībai aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesos kopā jābūt 150. ⁽⁴⁾ Uz aizsargkārtu klāšanu, kas nav izdarāma slēgtos apstākļos (piemēram, kuģubūvē, lidaparātu krāsošana), var neattiecināt šīs vērtības saskaņā ar 59. panta 3. punkta b) apakšpunktu. ⁽⁵⁾ Rotācijas rastra iespiedums ietilpst darbībā Nr. 3.
9.	Stieplu tinumu aizsargpārklājumi (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Attiecas uz iekārtām, kur vidējais stieples diametrs ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Attiecas uz visām citām iekārtām.
10.	Aizsargkārtu klāšana koka virsmām (> 15)	15–25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			⁽¹⁾ Emisiju robežvērtība attiecas uz aizsargkārtu klāšanas un žāvēšanas procesiem, ko izmanto slēgtos apstākļos. ⁽²⁾ Pirmā vērtība attiecas uz žāvēšanas procesiem, otrā uz pārklāšanas procesiem.
11.	Ķīmiskā tīrīšana					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Izteikta kā šķīdinātāja masa, kas izdalās uz vienu iztīrītā un izžāvētā izstrādājuma kilogramu. ⁽²⁾ Emisiju robežvērtība 4. daļas 2. punktā nav attiecināma uz šo darbību.

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisiju robežvērtības atgāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisiju robežvērtības (procentos attiecībā pret izmantoto šķīdinātāja daudzumu)		Kopējās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
12.	Koka piesūcināšana (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Emisiju robežvērtība nav attiecināma uz piesūcināšanu ar kreozotu.
13.	Ādas pārklāšana ar aizsargkārtu (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Emisiju robežvērtības izsaka šķīdinātāja gramos, kas izdalās uz vienu izgatavotā izstrādājuma m ² . ⁽¹⁾ Aizsargkārtu klāšanai uz ādas, saimniecības priekšmetiem un konkrētiem ādas izstrādājumiem, ko lieto galantērijā, piemēram, somas, jostas, maciņi utt.
14.	Apavu izgatavošana (> 5)					25 g uz pāri		Kopējās emisijas robežvērtību izsaka kā šķīdinātāja emisiju gramos uz izgatavoto gatavo apavu komplektu.
15.	Koka un plastmasas laminēšana (> 5)					30 g/m ²		
16.	Saistvielu klāšana (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj atkārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, emisiju robežvērtībai jābūt 150.
17.	Aizsargkārtu maisījumu, laku, iespiekrāsas un saistvielu ražošana (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % no ieguldītā šķīdinātāja 3 % no ieguldītā šķīdinātāja		Difūzās emisijas robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā aizsargkārtu maisījumu sastāvdaļu hermētiskā traukā.
18.	Gumijas pārveidošana (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % no ieguldītā šķīdinātāja		⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj atkārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, atgāzēs emisiju robežvērtībai jābūt 150. ⁽²⁾ Difūzās emisiju robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā izstrādājumu vai maisījumu sastāvdaļu hermētiskos traukos.

	Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Sliekšņa vērtība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Emisiju robežvērtības atgāzēs (mg C/Nm ³)	Difūzās emisiju robežvērtības (procentos attiecībā pret izmantoto šķīdinātāja daudzumu)		Kopējās emisijas robežvērtības		Īpaši noteikumi
				Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas	
19.	Augu eļļu un dzīvnieku tauku ieguve un augu eļļas rafinēšana (> 10)					Dzīvnieku tauki: 1,5 kg/t Rīcinella: 3 kg/t Rapšu sēklas: 1 kg/t Saulespuķu sēklas: 1 kg/t Sojas pupas (normāls malums): 0,8 kg/t Sojas pupas (baltās pārslas): 1,2 kg/t Citas sēklas un citi augu izcelsmes vielas: 3 kg/t ⁽¹⁾ 1,5 kg/t ⁽²⁾ 4 kg/t ⁽³⁾		⁽¹⁾ Kopējās emisijas robežvērtības iekārtās, kur pārstrādā atsevišķās sēklu partijas un ci- tas augu izcelsmes vielas, jānosaka kompe- tentām iestādēm katrā konkrētā gadījumā, izmantojot labākos pieejamos tehniskos pa- ņēmienu. ⁽²⁾ Piemērojams visiem fraccionēšanas pro- cesiem, izņemot atgumijšanu (gumijas at- dalīšanu no eļļas). ⁽³⁾ Piemērojams atgumijšanai.
20.	Farmaceutisko preparātu ražošana (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % no ieguldītā šķīdinātāja	15 % no ieguldī- tā šķīdinātāja	⁽¹⁾ Ja lieto tehniskos paņēmienus, kas ļauj at- kārtoti izmantot atgūto šķīdinātāju, atgāzēs emisiju robežvērtībai jābūt 150. ⁽²⁾ Difūzās emisiju robežvērtībā nav iekļauts šķīdinātājs, ko pārdod kā ražojumu vai mai- sījumu sastāvdaļu hermētiskos traukos.

3. DAĻA

Emisiju robežvērtības transportlīdzekļu pārklājumu rūpniecības iekārtās

1. Kopējās emisijas robežvērtības izsaka emitētā organiskā šķīdinātāja masas gramos attiecībā pret izstrādājuma virsmas laukumu kvadrātmetros un emitētā organiskā šķīdinātāja masas kilogramos attiecībā pret automobiļa korpusu.
2. Virsmas laukums jebkuram izstrādājumam 3. punktā minētajā tabulā ir definēts kā virsmas laukums, ko aprēķina kā ar elektroforēzi klājamās aizsargkārtas pilnu laukumu, un jebkādas daļas virsma, kam turpmākajās klāšanas procesa fāzēs būtu jāuzklāj tādas aizsargkārtas, kādas izmantotas attiecīgajam izstrādājumam, vai pilns virsmas laukums izstrādājumam, kam attiecīgajā iekārtā uzklāj aizsargkārtu.

Ar elektroforēzi klājamās aizsargkārtas virsmu aprēķina pēc formulas:

$$\frac{2 \times \text{izstrādājuma korpusa kopējais svārs}}{\text{vidējais metāla loksnes biezums} \times \text{metāla loksnes blīvums}}$$

Šī metode jālieto citām ar aizsargkārtu pārklājamām daļām, ko izgatavo no loksņēm.

Lai aprēķinātu citu pievienojamo daļu virsmas laukumus vai pilno iekārtā uzklājamo aizsargkārtas virsmas laukumu, izmanto datorizētu konstruēšanu vai citas līdzvērtīgas metodes.

3. Kopējās emisijas robežvērtība turpmāk dotajā tabulā attiecas uz procesa etapiem, ko veic vienā iekārtā, sākot ar aizsargkārtas klāšanu ar elektroforēzi vai jebkādu citu klāšanas procesu, līdz galīgajai virskārtas vaskošanai un pulēšanai, tās ieskaitot, kā arī attiecas uz šķīdinātāja izmantošanu, lai notīrītu aprīkojumu, ieskaitot smidzināšanas kameras un citu stacionāru aprīkojumu, ražošanas laikā un arī ārpus tā.

Darbība (šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtība tonnās/gadā)	Ražošanas sliekšņa vērtība (attiecas uz pārklājamās preces ražošanas gada apjomu)	Kopējās emisijas robežvērtība	
		Jaunas iekārtas	Esošas iekārtas
Aizsargkārtas klāšana jaunām automašīnām (> 15)	> 5 000	45 g/m ² vai 1,3 kg/korpusu + 33 g/m ²	60 g/m ² vai 1,9 kg/korpusu + 41 g/m ²
	≤ 5 000 monokorpusam vai > 3 500 uz šasijas (ar rāmi)	90 g/m ² vai 1,5 kg/korpusu + 70 g/m ²	90 g/m ² vai 1,5 kg/korpusu + 70 g/m ²
Kopējās emisijas robežvērtība (g/m ²)			
Aizsargkārtu klāšana jaunām kravas automobiļu kabīnēm(> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Aizsargkārtas klāšana jauniem furgoniem un kravas automobiļiem(> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Aizsargkārtu klāšana jauniem autobusiem (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Iekārtās, kur aizsargkārtu klāšana transportlīdzekļiem nesasniedz tabulā 3. punktā dotās šķīdinātāja izlietojuma sliekšņa vērtības, jāievēro 2. daļā noteiktās prasības transportlīdzekļu galīgās apdares sektoram.

4. DAĻA

Emisiju robežvērtības gaistošajiem organiskajiem savienojumiem ar īpašām riska frāzēm

1. Direktīvas 58. pantā minēto gaistošo organisko savienojumu emisiju robežvērtība, ja tādu savienojumu summārā masas plūsma, kuru īpašību dēļ tie marķējami saskaņā ar minēto pantu, ir lielāka vai vienāda ar 10 g/h, ir 2 mg/Nm³. Emisiju robežvērtība attiecas uz atsevišķu savienojumu masu summu.

2. Tādu halogēnus saturošu gaistošo organisko savienojumu emisijām, kuriem ir piešķirti vai jābūt piešķirtiem paziņojumiem par bīstamību H341 vai H351, ja to savienojumu summārā masas plūsma, kuru dēļ jābūt paziņojumiem par bīstamību H341 vai H351, ir lielāka vai vienāda ar 100 g/h, jāievēro emisiju robežvērtība 20 mg/Nm³. Emisiju robežvērtība attiecas uz atsevišķu savienojumu masu summu.

5. DAĻA

Samazināšanas plāns

1. Operators var izmantot jebkuru samazināšanas plānu, kas īpaši izstrādāts konkrētajai iekārtai.
2. Gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespaidkrāsa, var lietot zemāk minēto plānu. Ja šāda metode nav piemērota, kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu plānu, pēc kura tiek panākts tāds pats emisiju samazinājums kā gadījumā, ja tiktu piemērotas 2. un 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības. Plāna uzbūvē jāņem vērā šādi fakti:
 - a) ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, jādod operatoram termiņa pagarinājums, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu;
 - b) emisijas samazināšanas atsaucis lielumam jāatbilst pēc iespējas precīzāk emisijai, kas izdalītos, ja netiktu veiktas nekādas darbības tās samazināšanai.
3. Šāds plāns jāīsteno iekārtās, kur izstrādājuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu:
 - a) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina šādi:
 - i) nosaka pilno cieto daļu masu gada laikā izlietotā aizsargkārtas un/vai iespaidkrāsas, lakas un saistvielu daudzumā. Cietās daļas ir visas aizsargkārtu, iespaidkrāsu, laku un saistvielu vielas, kas sacietē pēc ūdens vai gaistošu organisko savienojumu iztvaikošanas;
 - ii) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina, reizinot apakšpunktā i) noteikto masu ar atbilstīgu koeficientu, kas ir dots tabulā. Kompetentās iestādes var precizēt šos koeficientus atsevišķām iekārtām, lai atspoguļotu dokumentēto cieto daļu izmantošanas efektivitātes palielināšanos.

Darbība	Koeficients, kas jālieto a) punkta ii) apakšpunktā
Rotācijas dobspieduma iespiešana; fleksogrāfija; laminēšana kā iespaiddarbu sastāvdaļa; lakošana kā iespaiddarbu sastāvdaļa; koka pārklāšana; tekstilizstrādājumu, plēves vai papīra pārklāšana; saistvielu klāšana	4
Slokšņu pārklāšana, transporta līdzekļu galīgā apdare	3
Pārklājumi saskarē ar pārtikas produktiem, aizsargkārtas lidaparātiem	2,33
Citas aizsargkārtas un rotācijas rastra iespaidums	1,5

- b) mērķa emisija ir vienāda ar gada emisijas atskaites vērtību, ko reizina ar procentos izteiktu:
 - i) (difūzās emisijas robežvērtību + 15) iekārtām, kas atbilst 2. daļas 6. punktam, un 2. daļas 8. un 10. punktā minētiem izstrādājumiem ar zemāku sliekšņa vērtības diapazonu;
 - ii) (difūzās emisijas robežvērtību + 5) visām citām iekārtām;
- c) noteikumi ir ievēroti, ja faktiskā šķīdinātāju emisija, ko nosaka šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns, ir mazāka vai vienāda ar mērķa emisiju.

6. DAĻA

Emisiju monitorings

1. Jānodrošina nepārtraukta prasību izpildes kontrole kanālos, ar ko savienots piesārņojuma mazināšanas aprīkojums un kuru galā izdalās vidēji kopumā vairāk nekā 10 kg/h organiskā oglekļa.
2. Citos gadījumos dalībvalstis nodrošina nepārtrauktu vai periodisku mērījumu izpildi. Periodisku mērījumu gadījumā ik reizi, veicot mērījumus, jāiegūst vismaz trīs izmērītās vērtības.
3. Mērījumi netiek prasīti gadījumā, ja šīs direktīvas prasību izpildei nav vajadzīgs piesārņojuma mazināšanas aprīkojums cauruļvada galā.

7. DAĻA

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns

1. Principi

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns jāizmanto:

- a) noteikumu ievērošanas pārbaudei, kā to nosaka 62. pants;
- b) turpmāko emisijas samazināšanas iespēju apzināšanai;
- c) ļauj sniegt informāciju sabiedrībai par šķīdinātāju izlietojumu, šķīdinātāju emisiju un V nodaļas prasību ievērošanu.

2. Definīcijas

Šādas definīcijas ir pamatnostādnes masu bilances sastādīšanai.

Organisko šķīdinātāju ieguldījums (I):

- 11 Organisko šķīdinātāju daudzums vai to daudzums nopirktajos maisījumos, ko izlieto procesā laikposmā, kurā tiek aprēķināta masu bilance.
- 12 Organisko šķīdinātāju daudzums vai to daudzums atgūtajos maisījumos, kurus procesā izmanto atkārtoti kā ievadītu šķīdinātāju. Atkārtoti izmantojamais šķīdinātājs jāieskaita katru reizi, kad to lieto darbības veikšanai.

Organisko šķīdinātāju izdalīšanās (O):

- O1 Emisija ar atgāzēm.
- O2 Organiskie šķīdinātāju zudums ūdenī, ja notekūdeņu apstrāde ir pareizi ņemta vērā, aprēķinot O5.
- O3 Organisko šķīdinātāju daudzums, kas paliek kā piesārņojums vai atlikums procesa gala produktos.
- O4 Neuzvertās organisko šķīdinātāju emisijas gaisā. Šeit ietilpst vispārējā telpu ventilācija, ar kuru gaiss tiek izlaists ārējā vidē caur logiem, durvīm, ventilācijas kanāliem un līdzīgām atverēm.
- O5 Organiskie šķīdinātāji un organiskie savienojumi, kas izzūd ķīmisko un fizikālo reakciju dēļ (ieskaitot tos, ko iznīcina sadedzinot vai citas gāzu vai notekūdeņu attīrīšanas gaitā tiktāl, ka tie nav jāiekļauj O6, O7 vai O8. punktā).

- O6 Organiskie šķīdinātāji, ko satur savāktie atkritumi.
- O7 Organiskie šķīdinātāji vai organiskie šķīdinātāji maisījumos, ko pārdod vai ir nodoms pārdot kā komerciāli vērtīgu izstrādājumu.
- O8 Organiskie šķīdinātāji maisījumos, kas ir atgūti atkārtotai lietošanai, bet ne ievadīšanai procesā, ja tie nav iekļauti O7.
- O9 Organiskie šķīdinātāji, kas izdalās citādi.

3. Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāna izmantošana noteikumu ievērošanas pārbaudē

Šķīdinātāju apsaimniekošanas plāna izmantošanu nosaka konkrētās prasības, kas ir jāpārbauda, kā parādīts turpmāk:

- a) pārbauda, vai ir ievērots 5. daļā noteiktais emisijas samazināšanas plāns, ja kopējās emisijas robežvērtība ir izteikta šķīdinātāju emisijā uz izstrādājuma vienību vai citādi, kā tas ir noteikts 2. un 3. daļā:

- i) Visām darbībām, kurās izmanto 5. daļā noteikto emisiju samazināšanas plānu, šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns jāstāda katru gadu, lai noteiktu patēriņu (C). Patēriņš jāaprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$C = I1 - O8$$

Paralēla darbība jāveic, lai noteiktu cietās daļas, ko izmanto aizsargkārtās, lai iegūtu gada emisijas atskaites vērtību un mērķa emisiju katru gadu;

- ii) vērtējot atbilstību kopējās emisijas robežvērtībai, kas ir izteikta kā šķīdinātāju emisija uz izstrādājuma vienību vai citādi, kā tas noteikts 2. un 3. daļā, šķīdinātāju apsaimniekošanas plāns jāstāda katru gadu, lai noteiktu emisijas (E). Emisija jāaprēķina saskaņā ar šādu vienādojumu:

$$E = F + O1$$

kur F ir difūzā emisija, kas ir definēta i) sadaļas a) apakšpunktā. Emisijas skaitli dala ar atbilstīgu izstrādājuma parametru;

- iii) lai novērtētu atbilstību 59. panta 6. punkta b) daļas ii) apakšpunkta prasībām, šķīdinātāja apsaimniekošanas plāns jāstāda katru gadu, lai noteiktu kopējo emisiju no visām attiecīgām darbībām, un šis skaitlis jāsalīdzina ar kopējo emisiju, kas parādītos, ja 2., 3. un 5. daļas prasības tiktu izpildītas katrai darbībai atsevišķi;

- b) nosaka difūzo emisiju salīdzinājumam ar difūzās emisijas robežvērtībām 2. daļā:

- i) Difūzā emisija jāaprēķina saskaņā ar šādu vienādojumu:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

vai

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F jānosaka ar tiešiem mērījumiem, vai ar līdzvērtīgu metodi vai aprēķiniem, piemēram, izmantojot procesa emisijas uztveršanas efektivitāti.

Difūzās emisijas robežvērtība jāizsaka kā ieguldījuma daļa, kas jāaprēķina no šāda vienādojuma:

$$I = I1 + I2$$

- ii) Difūzās emisijas jānosaka ar īsu, bet pilnīgu mērījumu kopu, un tie nav jāatkārto, kamēr netiek mainīts aprīkojums.

8. DAĻA

Atbilstības novērtēšana emisiju robežvērtībām atgāzēs

1. Nepārtrauktu mērījumu gadījumā jāuzskata, ka emisiju robežvērtības tiek ievērotas, ja
 - a) jebkuru iekārtas ekspluatācijas vai tajā veikto darbību, izņemot palaišanu, apturēšanu, apkopi un remontu, 24 stundu laikā veikto derīgo mērījumu rezultātu vidējā aritmētiskā vērtība nepārsniedz emisiju robežvērtības;
 - b) neviena stundas vidējā vērtība nepārsniedz emisiju robežvērtības vairāk kā 1,5 reizes.
 2. Periodisku mērījumu gadījumā jāuzskata, ka emisiju robežvērtības ir ievērotas, ja vienā kontroles reizē:
 - a) visu mērījumu rezultātu vidējā vērtība nepārsniedz emisiju robežvērtības;
 - b) neviena stundas vidējā vērtība nepārsniedz emisiju robežvērtības vairāk kā 1,5 reizes.
 3. Atbilstību 4. daļas noteikumiem pārbauda, ņemot par pamatu atsevišķu gaistošu organisku savienojumu masas koncentrāciju summu. Visos citos gadījumos atbilstību pārbauda, ņemot par pamatu organiskos savienojumos ietilpstošā oglekļa pilno masu emisijā, ja 2. daļā nav norādīts citādi.
 4. Gāzes tilpumus atgāzēm var pievienot, lai tās atdzesētu vai atšķaidītu, ja tas ir tehniski pamatoti, bet, nosakot atgāzēs kaitīgas vielas masas koncentrāciju, šie tilpumi nav jāņem vērā.
-

VIII PIELIKUMS

Tehniski noteikumi par titāna dioksīda ražošanas iekārtām

1. DAĻA

Emisiju ūdenī robežvērtības

1. Iekārtām, kurās izmanto sulfātprocesu (gada vidējās vērtības):
550 kg sulfāta uz tonnu saražotā titāna dioksīda;
2. Iekārtām, kurās izmanto hlorīda procesu (gada vidējās vērtības):
 - a) 130 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot neitrālu rutilu;
 - b) 228 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot sintētisko rutilu;
 - c) 330 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot izdedžus. Iekārtās, kas atkritumus izvada sālsūdenī (upju grīvās, piekrastē, atklātā jūrā), var piemērot emisiju robežvērtību 450 kg hlorīda uz tonnu saražotā titāna dioksīda, izmantojot izdedžus.
3. Iekārtām, kurās izmanto hlorīda procesu un izmanto vairāk nekā vienu veidu vai rūdu, 2. punktā noteiktās emisijas robežvērtības piemēro proporcionāli izmantotajam rūdu daudzumam.

2. DAĻA

Emisiju gaisā robežvērtības

1. Emisiju robežvērtības, kuras izsaka kā masas koncentrāciju kubikmetrā (Nm^3), aprēķina 273,15 K temperatūrā, un 101,3 kPa spiedienā.
2. Putekļiem: stundas vidējā vērtība $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ no galvenajiem avotiem un stundas vidējā vērtība $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ no jebkura cita avota.
3. Sēra dioksīds un sēra trioksīds, ko izvada šķīdināšanas un kalcinēšanas rezultātā, tostarp skābju pilieni, izsakot SO_2 ekvivalentā:
 - a) 6 kg uz tonnu saražotā titāna dioksīda gadā vidējās vērtības veidā;
 - b) $500 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ stundā vidējās vērtības veidā skābju atkritumu koncentrēšanas iekārtām.
4. Hloram iekārtās, kurās izmanto hlorīda procesu:
 - a) $5 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ vidējai dienas koncentrācijai;
 - b) $40 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ jebkurā citā laikā.

3. DAĻA

Emisiju monitorings

Gaisa emisiju monitoringam nepatraukti mērījumi jāveic vismaz:

- a) gāzveida sēra dioksīdam un sēra trioksīdam, ko izvada šķīdināšanas un kalcinēšanas rezultātā no lietotās skābes koncentratoriem ražošanas iekārtās, kurās izmanto sulfātu procesu;
- b) hlora emisijām no galvenajiem avotiem ražošanas iekārtās, kurās izmanto hlorīda procesu;
- c) putekļu emisijām no lieliem avotiem.

IX PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas ar turpmākiem grozījumiem

(minēti 81. pantā)

Padomes Direktīva 78/176/EEK (OV L 54, 25.2.1978., 19. lpp.).	
Padomes Direktīva 83/29/EEK (OV L 32, 3.2.1983., 28. lpp.).	
Padomes Direktīva 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).	tikai I pielikuma b) apakšpunkts
Padomes Direktīva 82/883/EEK (OV L 378, 31.12.1982., 1. lpp.).	
1985. gada Pievienošanās akts	tikai I pielikuma X.1. punkta o) apakšpunkts
1994. gada Pievienošanās akts	tikai I pielikuma VIII.A.6. punkts
Padomes Regula (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).	tikai III pielikuma 34. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (OV L 87, 31.3.2009., 109. lpp.).	tikai pielikuma 3.1. punkts
Padomes Direktīva 92/112/EEK (OV L 409, 31.12.1992., 11. lpp.).	
Padomes Direktīva 1999/13/EK (OV L 85, 29.3.1999., 1. lpp.).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).	tikai I pielikuma 17. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK (OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.).	tikai 13. panta 1. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/112/EK (OV L 345, 23.12.2008., 68. lpp.).	tikai 3. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/76/EK (OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 1137/2008 (OV L 311, 21.11.2008., 1. lpp.).	tikai pielikuma 4.8. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK (OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.).	
Padomes Direktīva 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).	tikai pielikuma B daļas 2. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).	tikai 33. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/1/EK (OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).	tikai 37. pants

B DAĻA

Saraksts ar termiņiem transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 81. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas termiņš
78/176/EEK	1979. gada 25. februāris	
82/883/EEK	1984. gada 31. decembris	
92/112/EEK	1993. gada 15. jūnijs	
1999/13/EK	2001. gada 1. aprīlis	
2000/76/EK	2000. gada 28. decembris	2002. gada 28. decembris
		2005. gada 28. decembris
2001/80/EK	2002. gada 27. novembris	2004. gada 27. novembris
2003/35/EK	2005. gada 25. jūnijs	
2003/87/EK	2003. gada 31. decembris	
2008/1/EK	1999. gada 30 oktobris ⁽¹⁾	1999. gada 30 oktobris
		2007. gada 30 oktobris

⁽¹⁾ Direktīva 2008/1/EK ir Padomes Direktīvas 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.) kodificēta versija, un transponēšanas un piemērošanas termiņi paliek spēkā.

X PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
1. panta 1. punkts	1. pants	1. pants					66. pants
—	—	—	—	—	—	—	2. pants
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts			2. panta 2. punkts				3. panta 2. punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts					3. panta 1. punkts		3. panta 37. punkts
1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunkts							—
—	—	—	—	—	—	—	66. pants
2. pants							67. pants
3. pants							11. panta d) un e) punkts
4. pants			4. pants	3. pants, ievaddaļa un 1. punkts	4. panta 1. punkts		4. panta 1. punkta pirmā daļa
5. pants							11. panta d) un e) punkts
6. pants							11. panta d) un e) punkts
7. panta 1. punkts		10. pants					70. panta 1. punkts un 70. panta 2. punkta pirmais teikums
7. panta 2. un 3. punkts							—
—	—	—	—	—	—	—	70. panta 2. punkta otrais teikums un 70. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts							—
8. panta 2. punkts							26. panta 1. punkta otrā daļa
9. pants							—
10. pants							—
11. pants							12. pants
12. pants							—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
13. panta 1. punkts			17. panta 1. punkta pirmā daļa un 17. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums	11. panta 1. punkta pirmais teikums un 11. panta 2. punkts			72. panta 1. punkta pirmais teikums
—	—	—	—	—	—	—	72. panta 1. punkta otrais teikums
13. panta 2., 3. un 4. punkts							—
14. pants							—
15. pants	14. pants	12. pants	21. pants	15. pants	21. pants	18. panta 1. un 3. punkts	80. pants
16. pants	15. pants	13. pants	23. pants	17. pants	23. pants	20. pants	84. pants
I pielikums							—
II pielikuma A daļas ievaddaļa un 1. punkts							—
II pielikuma A daļas 2. punkts							—
II pielikuma B daļa							—
	2. pants						—
	3. pants						—
	4. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkta pirmā daļa						—
	4. panta 2. punkta otrā daļa						—
	4. panta 3. un 4. punkts						—
	5. pants						—
	6. pants						—
	7. pants						—
	8. pants						—
	9. pants						—
	10. pants						—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
	11. panta 1. punkts			13. panta 1. punkts	17. panta 1. punkts		75. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	75. panta 2. punkts
	11. panta 2. punkts				17. panta 2. punkts		—
	11. panta 3. punkts						—
	12. pants						—
	13. pants						—
	I pielikums						—
	II pielikums						—
	III pielikums						—
	IV pielikums						—
	V pielikums						—
		2. panta 1. punkta ievaddaļa					—
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa					—
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums					67. panta a) punkts
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums					67. panta b) punkts
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums un 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta trešais ievilkums					67. panta d) punkts
		2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, ceturtais, piektais, sestais un septītais ievilkums					—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
		2. panta 1. punkta b) apakšpunkts, ievaddaļa un ceturtais, piektais, sestais un septītais ievilkums					—
		2. panta 1. punkta b) apakšpunkts, otrais ievilkums					67. panta c) punkts
		2. panta 1. punkta c) apakšpunkts					—
		2. panta 2. punkts					—
		3. pants					67. pants
		4. pants					67. pants
		5. pants					—
		6. panta 1. punkts, ievaddaļa					68. pants
		6. panta pirmās daļas a) apakšpunkts					VIII pielikuma 1. daļas 1. punkts
		6. panta pirmās daļas b) apakšpunkts					VIII pielikuma 1. daļas 2. punkts
		6. panta otrā daļa					VIII pielikuma 1. daļas 3. punkts
		7. pants					—
		8. pants					—
		9. panta 1. punkta ievaddaļa					69. panta 2. punkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa					—
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļa					VIII pielikuma 2. daļas 2. punkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļa					VIII pielikuma 2. daļas 3. punkts, ievaddaļa un 3. punkta a) apakšpunkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļa					69. panta 1. punkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļa					VIII pielikuma 2. daļas 3. punkta b) apakšpunkts
		9. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) daļa					—
		9. panta 1. punkta b) apakšpunkts					VIII pielikuma 2. daļas 4. punkts
		9. panta 2. un 3. punkts					—
		11. pants					11. panta d) un e) punkts
		Pielikums					—
			1. pants				1. pants
			2. panta ievaddaļa				3. panta ievaddaļa
			2. panta 1. punkts	2. panta 14. punkts			3. panta 1. punkts
			2. panta 3. punkts	2. panta 1. punkts			3. panta 3. punkts
			2. panta 4. punkts				—
			2. panta 5. punkts	2. panta 9. punkts	3. panta 8. punkts	2. panta 1. punkts	3. panta 4. punkts
			2. panta 6. punkta pirmais teikums	2. panta 13. punkts	3. panta 9. punkts	2. panta 3. punkts, pirmā daļa	3. panta 5. punkts
			2. panta 6. punkta otrais teikums				15. panta 1. punkts
			2. panta 7. punkts				3. panta 6. punkts
			2. panta 8. punkts	2. panta 5. punkts			71. pants
			2. panta 9. punkta pirmais teikums	2. panta 7. punkts	3. panta 12. punkts		3. panta 7. punkts
			2. panta 9. punkta otrais teikums				4. panta 2. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	4. panta 2. punkta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	4. panta 3. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			2. panta 10. punkts				—
—	—	—	—	—	—	—	3. panta 8. punkts
			2. panta 11. punkta pirmais teikums				3. panta 9. punkts
			2. panta 11. punkta otrais teikums				20. panta 3. punkts
			2. panta 12. punkta pirmā daļa un IV pielikuma ievadvārdi				3. panta 10. punkts
			2. panta 12. punkta otrā daļa				14. panta 5. punkta a) apakšpunkts un 14. panta 6. punkts
			2. panta 13. punkts	2. panta 6. punkts	3. panta 11. punkts	2. panta 5. punkts	3. panta 15. punkts
			2. panta 14. punkts				3. panta 16. punkts
			2. panta 15. punkts				3. panta 17. punkts
—	—	—	—	—	—	—	3. panta 11. līdz 14. punkts, 18. līdz 23. punkts, 26. līdz 30. punkts un 34. līdz 36. punkts
			3. panta 1. punkta ievaddaļa				11. panta ievaddaļa
			3. panta 1. punkta a) apakšpunkts				11. panta a) un b) punkts
			3. panta 1. punkta b) apakšpunkts				11. panta c) punkts
			3. panta 1. punkta c) apakšpunkts				11. panta d) un e) punkts
			3. panta 1. punkta d) apakšpunkts				11. panta f) punkts
			3. panta 1. punkta e) apakšpunkts				11. panta g) punkts
			3. panta 1. punkta f) apakšpunkts				11. panta h) punkts
			3. panta 2. punkts				—
			5. panta 1. punkts				—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			5. panta 2. punkts				80. panta 1. punkta otrā daļa
			6. panta 1. punkta ievaddaļa				12. panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļa
			6. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	12. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas i) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas i) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas j) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta pirmās daļas j) apakšpunkts				12. panta 1. punkta pirmās daļas k) apakšpunkts
			6. panta 1. punkta otrā daļa				12. panta 1. punkta otrā daļa
			6. panta 2. punkts				12. panta 2. punkts
			7. pants				5. panta 2. punkts
			8. panta pirmā daļa		4. panta 3. punkts		5. panta 1. punkts
			8. panta otrā daļa				—
			9. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa				14. panta 1. punkta pirmā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			9. panta 1. punkta teikuma otrā daļa				—
			9. panta 2. punkts				5. panta 3. punkts
			9. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums				14. panta 1. punkta otrās daļas ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
			9. panta 3. punkta pirmās daļas trešais teikums				14. panta 2. punkts
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 3., 4. un 7. punkts
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 5. punkta ievaddaļa un pirmās daļas b) punkts un 14. panta 5. punkta otrā daļa
			9. panta 3. punkta otrā daļa				—
			9. panta 3. punkta trešā daļa				9. panta 1. punkts
			9. panta 3. punkta ceturtdā daļa				9. panta 2. punkts
			9. panta 3. punkta piektā daļa				9. panta 3. punkts
			9. panta 3. punkta sestā daļa				9. panta 4. punkts
—	—	—	—	—	—	—	10. pants
			9. panta 4. punkta pirmā teikuma pirmā daļa				15. panta 2. punkts
			9. panta 4. punkta pirmā teikuma otrā daļa				15. panta 4. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	15. panta 4. punkta otrā līdz piektā daļa un 15. panta 5. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			9. panta 4. punkta otrais teikums				14. panta 1. punkta otrās daļas g) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 1. punkta otrās daļas h) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	15. panta 3. punkts
—	—	—	—	—	—	—	16. pants
			9. panta 5. punkta pirmā daļa				14. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkta i) iedaļa
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkta ii) iedaļ
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts
			9. panta 5. punkta otrā daļa				—
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunkts
			9. panta 6. punkta pirmā daļa				14. panta 1. punkta otrās daļas f) apakšpunkts
			9. panta 6. punkta otrā daļa				—
			9. panta 7. punkts				—
			9. panta 8. punkts				6. un 17. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	17. panta 2., 3. un 4. punkts
			10. pants				18. pants
			11. pants				19. pants
			12. panta 1. punkts				20. panta 1. punkts
			12. panta 2. punkta pirmais teikums				20. panta 2. punkta pirmā daļa
			12. panta 2. punkta otrais teikums				20. panta 2. punkta otrā daļa
			12. panta 2. punkta trešais teikums				—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			13. panta 1. punkts				21. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	21. panta 2., 3. un 4. punkts
			13. panta 2. punkta ievaddaļa				21. panta 5. punkta ievaddaļa
			13. panta 2. punkta a) apakšpunkts				21. panta 5. punkta a) apakšpunkts
			13. panta 2. punkta b) apakšpunkts				—
			13. panta 2. punkta c) apakšpunkts				21. panta 5. punkta b) apakšpunkts
			13. panta 2. punkta d) apakšpunkts				—
—	—	—	—	—	—	—	21. panta 5. punkta c) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	22. pants
—	—	—	—	—	—	—	23. panta 1. punkta pirmā daļa
			14. panta ievaddaļa un a) apakšpunkts				8. panta 1. punkts
			14. pants b) apakšpunkts				7. panta a) punkts un 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) daļa
—	—	—	—	—	—	—	7. panta ievaddaļa un b) un c) punkts
—	—	—	—	—	—	—	14. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) daļa
			14. panta c) apakšpunkts				23. panta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	23. panta 2. līdz 6. punkts
			15. panta 1. punkta pirmā daļa, ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts	12. panta 1. punkta pirmā daļa			24. panta 1. punkta pirmā daļa, ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
			15. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts				24. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			15. panta 1. punkta otrā daļa				24. panta 1. punkta otrā daļa
			15. panta 2. punkts				24. panta 3. punkta b) apakšpunkts
			15. panta 3. punkts				24. panta 4. punkts
			15. panta 4. punkts				24. panta 2. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	24. panta 2. punkta c) līdz f) apakšpunkts un 24. panta 3. punkta ievaddaļa un a) apakšpunkts
			16. pants				25. pants
			17. panta 1. punkta otrā daļa				—
			17. panta 2. punkta pirmā daļa				13. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	13. panta 2. līdz 7. punkts
			17. panta 2. punkta otrā daļa				—
			17. panta 3. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums	11. panta 1. punkta otrais teikums			72. panta 2. punkts
			17. panta 3. punkta pirmās daļas ceturtais teikums				—
—	—	—	—	—	—	—	72. panta 3. un 4. punkts
			17. panta 3. punkta otrā daļa				—
			17. panta 3. punkta trešā daļa	11. panta 3. punkts			73. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	73. panta 2. punkts
			17. panta 4. punkts				—
—	—	—	—	—	—	—	74. pants
—	—	—	—	—	—	—	27. pants
			18. pants			11. pants	26. pants
			19. pants				—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			20. pants				—
			21. pants				80. panta 2. punkts
			22. pants		18. pants	17. pants	81. pants
—	—	—	—	—	—	—	82. pants
			23. pants	16. pants	22. pants	19. pants	83. pants
—	—	—	—	—	—	—	2. panta 1. punkts
			I pielikuma ievaddaļas pirmais punkts				2. panta 2. punkts
			I pielikuma ievaddaļas otrais punkts				I pielikuma ievaddaļas pirmā daļas pirmais teikums
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma ievaddaļas pirmā daļas otrais teikums
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma ievaddaļas otrā daļa
			I pielikuma 1.1. līdz 1.3. punkts				I pielikuma 1.1. līdz 1.3. punkts
			I pielikuma 1.4. punkts				I pielikuma 1.4. punkta a) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 1.4. punkta b) apakšpunkts
			I pielikuma 2. punkts				I pielikuma 2. punkts
			I pielikuma 3.1. punkts				I pielikuma 3.1. punkta a) un b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 3.1. punkta c) apakšpunkts
			I pielikuma 3.2. līdz 3.5. punkts				I pielikuma 3.2. līdz 3.5. punkts
			I pielikuma 4. punkts				I pielikuma 4. punkts
			I pielikuma 5. punkta ievaddaļa				—
			I pielikuma 5.1.punkts				I pielikuma 5.1. punkta b), f), g) i), j) apakšpunkts un 5.2. punkta b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 5.1. punkta a), c), d), e), h) un k) apakšpunkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
			I pielikuma 5.2. punkts				I pielikuma 5.2. punkta a) apakšpunkts
			I pielikuma 5.3. punkts				I pielikuma 5.3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļa
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 5.3. punkta a) apakšpunkta iii) līdz v) daļa un 5.3. punkta a) apakšpunkts
			I pielikuma 5.4. punkts				I pielikuma 5.4. punkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 5.5. un 5.6. punkts
			I pielikuma 6.1. punkta a) un b) apakšpunkts				I pielikuma 6.1. punkta a) un b) apakšpunkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.1. punkta c) apakšpunkts
			I pielikuma 6.2. līdz 6.4. punkta b) apakšpunkts				I pielikuma 6.2. līdz 6.4. punkta b) apakšpunkta ii) daļa
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.4. punkta b) apakšpunkta iii) daļa
			I pielikuma 6.4. punkta c) apakšpunkts līdz 6.9. punkts				I pielikuma 6.4. punkta c) apakšpunkts līdz 6.9. punkts
—	—	—	—	—	—	—	I pielikuma 6.10. un 6.11. punkts
			II pielikums				—
			III pielikums				II pielikuma, "Gaiss" un "Ūdens", 1. līdz 12. punkts
—	—	—	—	—	—	—	II pielikuma, "Ūdens", 13. punkts
			IV pielikums				III pielikums
			V pielikums				IV pielikums
				1. pants			56. pants
				2. panta 2. punkts			57. panta 1. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				2. panta 3. punkts			—
				2. panta 4. punkts			63. panta 1. punkts
				2. panta 8. punkts			4. panta 1. punkta trešā daļa
				2. panta 10. punkts			57. panta 3. punkts
				2. panta 11. punkts			57. panta 2. punkts
				2. panta 12. punkts			57. panta 4. punkts
				2. panta 15. punkts			57. panta 5. punkts
				2. panta 16. punkts			3. panta 44. punkts
				2. panta 17. punkts			3. panta 45. punkts
				2. panta 18. punkts			3. panta 46. punkts
				2. panta 19. punkts			—
				2. panta 20. punkts			3. panta 47. punkts
				2. panta 21. punkts			57. panta 6. punkts
				2. panta 22. punkts			57. panta 7. punkts
				2. panta 23. punkts			57. panta 8. punkts
				2. panta 24. punkts			57. panta 9. punkts
				2. panta 25. punkts			57. panta 10. punkts
				2. panta 26. punkts			57. panta 11. punkts
				2. panta 27. punkts			—
				2. panta 28. punkts			63. panta 1. punkts
				2. panta 29. punkts			—
				2. panta 30. punkts			57. panta 12. punkts
				2. panta 31. punkts			VIII pielikuma 2.daļas pirmais teikums VIII pielikuma 2. daļas 1. punkts
				2. panta 32. punkts			—
				2. panta 33. punkts			57. panta 13. punkts
				3. panta 2. punkts			4. panta 1. punkta otrā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				4. panta 1., 2. un 3. punkts			4. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
				4. panta 4. punkts			63. panta 2. punkts
				5. panta 1. punkts			59. panta 1. punkta pirmā daļas ievaddaļa
				5. panta 2. punkts			59. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts
				5. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts			59. panta 2. punkts
				5. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts			59. panta 3. punkts
				5. panta 3. punkta otrā daļa			59. panta 4. punkts
—	—	—	—	—	—	—	59. panta 5. punkts
				5. panta 4. punkts			—
				5. panta 5. punkts			59. panta 6. punkts
				5. panta 6. punkts			58. pants
				5. panta 7. punkts			VII pielikuma 4. daļas 1. punkts
				5. panta 8. punkta pirmā daļa			VII pielikuma 4. daļas 2. punkts
				5. panta 8. punkta otrā daļa			—
				5. panta 9. punkts			—
				5. panta 10. punkts			59. panta 7. punkts
				5. panta 11., 12. un 13. punkts			—
				6. pants			—
				7. panta 1. punkta ievaddaļa un pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums			64. pants

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				7. panta 1. punkta nobeiguma vārdi			—
				7. panta 2. punkts			—
				8. panta 1. punkts			14. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 60. pants
—	—	—	—	—	—	—	61. pants
				8. panta 2. punkts			VII pielikuma 6. daļas 1. punkts
				8. panta 3. punkts			VII pielikuma 6. daļas 2. punkts
				8. panta 4. punkts			VII pielikuma 6. daļas 3. punkts
				8. panta 5. punkts			—
				9. panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļa			62. panta pirmās daļas ievaddaļa
				9. panta 1. punkta pirmā daļa un pirmais, otrais un trešais ievilkums			62. panta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts
				9. panta 1. punkta otrā daļa			62. panta otrā daļa
				9. panta 1. punkta trešā daļa			VII pielikuma 8. daļas 4. punkts
				9. panta 2. punkts			63. panta 3. punkts
				9. panta 3. punkts			VII pielikuma 8. daļas 1. punkts
				9. panta 4. punkts			VII pielikuma 8. daļas 2. punkts
				9. panta 5. punkts			VII pielikuma 8. daļas 3. punkts
				10. pants	4. panta 9. punkts		8. panta 2. punkts
				11. panta 1. punkta trešais līdz sestais teikums			—
				12. panta 1. punkta otrā daļa			65. panta 1. punkta pirmā daļa
				12. panta 1. punkta trešā daļa			65. panta 1. punkta otrā daļa
				12. panta 2. punkts			65. panta 2. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
				12. panta 3. punkts			65. panta 3. punkts
				13. panta 2. un 3. punkts			—
				14. pants	19. pants	16. pants	79. pants
				I pielikuma ievaddaļas pirmais un otrais teikums			56. pants
				I pielikuma ievaddaļas trešais teikums un darbību saraksts			VII pielikuma 1. daļa
				IIA pielikums			VII pielikuma 2. daļa un 3. daļa
				IIA pielikuma 6. punkta pēdējais teikums			—
				IIB pielikuma 1. punkta pirmais un otrais teikums			59. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
				IIB pielikuma 1. punkta trešais teikums			59. panta 1. punkta otrā daļa
				IIB pielikuma 2. punkts			VII pielikuma 5. daļa
				IIB pielikuma 2. punkta otrās daļas i) apakšpunkts un tabula			—
				III pielikuma 1. punkts			—
				III pielikuma 2. punkts			VII pielikuma 7. daļas 1. punkts
				III pielikuma 3. punkts			VII pielikuma 7. daļas 2. punkts
				III pielikuma 4. punkts			VII pielikuma 7. daļas 3. punkts
					1. panta pirmā daļa		42. pants
					1. panta otrā daļa		—
					2. panta 1. punkts		42. panta 1. punkta pirmā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	42. panta 1. punkta otrā līdz piektā daļa
					2. panta 2. punkta ievaddaļa		42. panta 2. punkta ievaddaļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa		42. panta 2. punkta a) apakšpunkta ievaddaļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) līdz v) daļa		42. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta vi) daļa		42. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta vii) daļa		42. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) daļa
					2. panta 2. punkta a) apakšpunkta viii) daļa		42. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) daļa
					2. panta 2. punkta b) apakšpunkts		42. panta 2. punkta b) apakšpunkts
					3. panta 2. punkta pirmā daļa		3. panta 38. punkts
					3. panta 2. punkta otrā daļa		—
					3. panta 3. punkts		3. panta 39. punkts
					3. panta 4. punkta pirmā daļa		3. panta 40. punkts
					3. panta 4. punkta otrā daļa		42. panta 1. punkta trešā daļa
—	—	—	—	—	—	—	42. panta 1. punkta ceturtnā daļa
					3. panta 5. punkta pirmā daļa		3. panta 41. punkts
					3. panta 5. punkta otrā daļa		42. panta 1. punkta piektā daļa
					3. panta 5. punkta trešā daļa		42. panta 1. punkta trešā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					3. panta 6. punkts		VI pielikuma 1. daļas a) apakšpunkts
					3. panta 7. punkts		3. panta 42. punkts
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 1. daļas b) apakšpunkts
					3. panta 10. punkts		3. panta 43. punkts
					3. panta 13. punkts		43. pants
					4. panta 2. punkts		44. pants
					4. panta 4. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts		45. panta 1. punkta ievaddaļa un a) un b) apakšpunkts
					4. panta 4. punkta c) apakšpunkts		45. panta 1. punkta e) apakšpunkts
					4. panta 5. punkts		45. panta 2. punkts
					4. panta 6. punkts		45. panta 3. punkts
					4. panta 7. punkts		45. panta 4. punkts
					4. panta 8. punkts		54. pants
					5. pants		52. pants
					6. panta 1. punkta pirmā daļa		50. panta 1. punkts
					6. panta 1. punkta otrā daļa un 6. panta 2. punkts		50. panta 2. punkts
					6. panta 1. punkta trešā daļa		50. panta 3. punkta pirmā daļa
					6. panta 1. punkta ceturtās daļas pirmā iedaļa		—
					6. panta 1. punkta ceturtās daļas otrā iedaļa		50. panta 3. punkta otrā daļa
					6. panta 3. punkts		50. panta 4. punkts
					6. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums un 6. panta 4. punkta otrās daļas pirmais un otrs teikums		51. panta 1. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					6. panta 4. punkta pirmās daļas trešais teikums		51. panta 2. punkts
—	—	—	—	—	6. panta 4. punkta otrās daļas trešais teikums	—	51. panta 3. punkta pirmā daļa
					6. panta 4. punkta trešā daļa		51. panta 3. punkta otrā daļa
					6. panta 4. punkta ceturta daļa		51. panta 4. punkts
					6. panta 5. punkta teikuma pirmā daļa		—
					6. panta 5. punkta teikuma otrā daļa		46. panta 1. punkts
					6. panta 6. punkts		50. panta 5. punkts
					6. panta 7. punkts		50. panta 6. punkts
					6. panta 8. punkts		50. panta 7. punkts
					7. panta 1. punkts un 7. panta 2. punkta pirmā daļa		46. panta 2. punkta pirmā daļa
					7. panta 2. punkta otrā daļa		46. panta 2. punkta otrā daļa
					7. panta 3. punkts un 11. panta 8. punkta pirmās daļas ievaddaļa		VI pielikuma 6. daļas 2.7. punkta pirmā daļa
					7. panta 4. punkts		46. panta 2. punkta otrā daļa
					7. panta 5. punkts		—
					8. panta 1. punkts		45. panta 1. punkta c) apakšpunkts
					8. panta 2. punkts		46. panta 3. punkts
					8. panta 3. punkts		—
					8. panta 4. punkta pirmā daļa		46. panta 4. punkta pirmā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					8. panta 4. punkta otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 3.2. punkts
					8. panta 4. punkta trešā daļa		—
					8. panta 4. punkta ceturta daļa		—
					8. panta 5. punkts		46. panta 4. punkta otrā un trešā daļa
					8. panta 6. punkts		45. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
					8. panta 7. punkts		46. panta 5. punkts
					8. panta 8. punkts		—
					9. panta pirmā daļa		53. panta 1. punkts
					9. panta otrā daļa		53. panta 2. punkts
					9. panta trešā daļa		53. panta 3. punkts
					10. panta 1. un 2. punkts		—
					10. panta 3. punkta pirmais teikums		48. panta 2. punkts
					10. panta 3. punkta otrais teikums		—
					10. panta 4. punkts		48. panta 3. punkts
					10. panta 5. punkts		VI pielikuma 6. daļas 1.3. punkta otrā daļa
					11. panta 1. punkts		48. panta 1. punkts
					11. panta 2. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.1. punkts
					11. panta 3. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.2. punkts
					11. panta 4. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.3. punkts
					11. panta 5. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.4. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					11. panta 6. punkts		VI pielikuma 6. daļas 2.5. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta ievaddaļa
					11. panta 7. punkta pirmās daļas pirmā teikuma pirmā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta pirmā daļa
					11. panta 7. punkta pirmās daļas pirmā teikuma otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta a) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta pirmās daļas otrais teikums		—
					11. panta 7. punkta otrā daļa		—
					11. panta 7. punkta a) apakšpunkts		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta b) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts		—
					11. panta 7. punkta d) apakšpunkts		VI pielikuma 6. daļas 2.6. punkta c) apakšpunkts
					11. panta 7. punkta e) un f) apakšpunkts		—
					11. panta 8. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1. punkts
					11. panta 8. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un otrā daļa		VI pielikuma 6. daļas 2.7. punkta otrā daļa
					11. panta 8. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts		VI pielikuma 4. daļas 2.1. punkta otrā daļa
					11. panta 9. punkts		48. panta 4. punkts
					11. panta 10. punkts		VI pielikuma 8. daļas 1.1. punkts
					11. panta 11. punkts		VI pielikuma 8. daļas 1.2. punkts
					11. panta 12. punkts		VI pielikuma 8. daļas 1.3. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
					11. panta 13. punkts		48. panta 5. punkts
—	—	—	—	—	—	—	49. pants
					11. panta 14. punkts		VI pielikuma 6. daļas 3.1. punkts
					11. panta 15. punkts		45. panta 1. punkta e) apakšpunkts
					11. panta 16. punkts		VI pielikuma 8. daļas 2. punkts
					11. panta 17. punkts		8. panta 2. punkta a) apakšpunkts
					12. panta 1. punkts		55. panta 1. punkts
					12. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums		55. panta 2. punkts
					12. panta 2. punkta trešais teikums		55. panta 3. punkts
					13. panta 1. punkts		45. panta 1. punkts f) apakšpunkts
					13. panta 2. punkts		47. pants
					13. panta 3. punkts		46. panta 6. punkts
					13. panta 4. punkts		VI pielikuma 3. daļas 2. punkts
					14. pants		—
					15. pants		—
					16. pants		—
					20. pants		—
					I pielikums		VI pielikuma 2. daļa
					II pielikuma pirmā daļa (bez numerācijas)		VI pielikuma 4. daļas 1. punkts
					II pielikuma 1. punkta ievaddaļa		VI pielikuma 4. daļas 2.1. punkts
					II pielikuma 1.1. un 1.2. punkts		VI pielikuma 4. daļas 2.2. un 2.3. punkts
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 4. daļas 2.4. punkts
					II pielikuma 1.3. punkts		—
					II pielikuma 2.1. punkts		VI pielikuma 4. daļas 3.1. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	VI pielikuma 4. daļas 3.2. punkts
					II pielikuma 2.2. punkts		VI pielikuma 4. daļas 3.3. un 3.4. punkts
					II pielikuma 3. punkts		VI pielikuma 4. daļas 4. punkts
					III pielikums		VI pielikuma 6. daļas 1. punkts
					IV pielikuma tabula		VI pielikuma 5. daļa
					IV pielikuma pēdējais teikums		—
					V pielikuma a) apakšpunkta tabula		VI pielikuma 3. daļas 1.1. punkts
					V pielikuma a) apakšpunkta pēdējie teikumi		—
					V pielikuma b) apakšpunkta tabula		VI pielikuma 3. daļas 1.2. punkts
					V pielikuma b) apakšpunkta pēdējais teikums		—
					V pielikuma c) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.3. punkts
					V pielikuma d) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.4. punkts
					V pielikuma e) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 1.5. punkts
					V pielikuma f) apakšpunkts		VI pielikuma 3. daļas 3. punkts
					VI pielikums		VI pielikuma 7. daļa
						1. pants	28. panta pirmā daļa
						2. panta 2. punkts	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkta pirmā daļa
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkta otrā daļa
						2. panta 3. punkta otrā daļa	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkta pirmā daļa

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 1. daļas 1. punkts un 2. daļas 1. punkta otrā daļa
						2. panta 4. punkts	—
						2. panta 6. punkta pirmā daļa	3. panta 24. punkts
						2. panta 6. punkta otrā daļa	28. panta otrās daļas j) punkts
						2. panta 7. punkta pirmā daļa	3. panta 25. punkts
						2. panta 7. punkta otrās daļas pirmais teikums	—
						2. panta 7. punkta otrās daļas otrais teikums un a) līdz i) apakšpunkts	28. panta otrās daļas un a) līdz i) punkts
						2. panta 7. punkta otrās daļas j) apakšpunkts	—
						2. panta 7. punkta trešā daļa	—
—	—	—	—	—	—	—	29. panta 1. punkts
						2. panta 7. punkta ceturtnā daļa	29. panta 2. punkts
—	—	—	—	—	—	—	29. panta 3. punkts
						2. panta 8. punkts	3. panta 32. punkts
						2. panta 9. punkts	—
						2. panta 10. punkts	—
						2. panta 11. punkts	3. panta 31. punkts
						2. panta 12. punkts	3. panta 33. punkts
						2. panta 13. punkts	—
						3. pants	—
						4. panta 1. punkts	—
						4. panta 2. punkts	—

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
						4. panta 3. līdz 8. punkts	
						5. panta 1. punkts	V pielikuma 1. daļas 2. punkta otrā daļa
							V pielikuma 1. daļas 2. punkta pirmā, trešā un ceturtā daļa
						5. panta 2. punkts	—
						6. pants	—
						7. panta 1. punkts	37. pants
						7. panta 2. punkts	30. panta 5. punkts
						7. panta 3. punkts	30. panta 6. punkts
						8. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts
						8. panta 2. punkta pirmās daļas sākums	40. panta 2. punkta pirmās daļas sākums
						8. panta 2. punkta pirmās daļas beigas	—
—	—	—	—	—	—	—	40. panta 2. punkta pirmās daļas beigas
—	—	—	—	—	—	—	40. panta 2. punkta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	40. panta 3. punkts
—	—	—	—	—	—	—	41. pants
						8. panta 2. punkta otrā daļa	—
						8. panta 3. un 4. punkts	—
						9. pants	30. panta 1. punkts
—	—	—	—	—	—	—	30. panta 2., 3. un 4. punkts
						9.a pants	36. pants
						10. panta pirmās daļas pirmais teikums	30. panta 7. punkta pirmais teikums

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
—	—	—	—	—	—	—	30. panta 7. punkta otrais teikums
—	—	—	—	—	—	—	30. panta 8. un 9. punkts
—	—	—	—	—	—	—	31. līdz 35. pants
						10. panta pirmās daļas otrais teikums	—
						10. panta otrā daļa	—
						12. panta pirmais teikums	38. panta 1. punkts
						12. panta otrais teikums	—
—	—	—	—	—	—	—	38. panta 2., 3. un 4. punkts
—	—	—	—	—	—	—	39. pants
						13. pants	V pielikuma 3. daļas 8. punkta trešā daļa
						14. pants	V pielikuma 4. daļa
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 5., 6. un 7. daļa
						15. pants	—
						18. panta 2. punkts	—
						I pielikums	—
						II pielikums	—
						III un IV pielikums	V pielikuma 1. daļas 2. punkts un 2. daļa
						V A pielikums	V pielikuma 1. daļas 3. punkts
						V B pielikums	V pielikuma 2. daļas 3. punkts
						VI A pielikums	V pielikuma 1. daļas 4. un 6. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 1. daļas 5. punkts
						VI B pielikums	V pielikuma 2. daļas 4. un 6. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 2. daļas 5. punkts

Direktīvā 78/176/EEK	Direktīvā 82/883/EEK	Direktīvā 92/112/EEK	Direktīvā 2008/1/EK	Direktīvā 1999/13/EK	Direktīvā 2000/76/EK	Direktīvā 2001/80/EK	Šajā direktīvā
						VII A pielikums	V pielikuma 1. daļas 7. un 8. punkts
						VII B pielikums	V pielikuma 2. daļas 7. un 8. punkts
						VIII A pielikuma 1. punkts	—
						VIII A pielikuma 2. punkts	V pielikuma 3. daļas 1. punkta pirmā daļa un 2. 3. un 5. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 3. daļas 1. punkta otrā daļa
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 3. daļas 4. punkts
						VIII A pielikuma 3. punkts	—
						VIII A pielikuma 4. punkts	V pielikuma 3. daļas 6. punkts
						VIII A pielikuma 5. punkts	V pielikuma 3. daļas 7. un 8. punkts
						VIII A pielikuma 6. punkts	V pielikuma 3. daļas 9. un 10. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 3. daļas 11. punkts
—	—	—	—	—	—	—	V pielikuma 4. daļa
						VIII B pielikums	—
						VIII C pielikums	—
			VI pielikums			IX pielikums	IX pielikums
			VII pielikums			X pielikums	X pielikums

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

